EURÓPAI UNIÓ

AZ EURÓPAI PARLAMENT **A TANÁCS**

Brüsszel, 2024. február 15.
(OR. en)

2022/0111(COD) **PE-CONS 71/23**

PECHE 541
CODEC 2268

JOGALKOTÁSI AKTUSOK ÉS EGYÉB ESZKÖZÖK

Tárgy:	AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE az Atlanti Tonhal Védelmére Létrehozott Nemzetközi Bizottságot (ICCAT) létrehozó egyezmény hatálya alá tartozó területen alkalmazandó állománygazdálkodási, állományvédelmi és ellenőrzési intézkedések megállapításáról szóló (EU) 2017/2107 rendelet, valamint az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengerben élő kékúszójútonhal-állományra vonatkozó többéves gazdálkodási terv létrehozásáról szóló (EU) 2023/2053 rendelet módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS
(EU) 2024/… RENDELETE

(...)

az Atlanti Tonhal Védelmére Létrehozott Nemzetközi Bizottságot (ICCAT) létrehozó egyezmény hatálya alá tartozó területen alkalmazandó állománygazdálkodási, állományvédelmi és ellenőrzési intézkedések megállapításáról szóló (EU) 2017/2107 rendelet, valamint az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengerben élő kékúszójútonhal-állományra vonatkozó többéves gazdálkodási terv létrehozásáról szóló (EU) 2023/2053 rendelet módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 43. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére[1],

rendes jogalkotási eljárás keretében[2],

---

1 HL C 365., 2022.9.23., 55. o.

2 Az Európai Parlament álláspontja 2024. február 6-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács ...-i határozata.

mivel:

(1) Az Atlanti Tonhalfélék Védelmére Létrehozott Nemzetközi Bizottság (a továbbiakban: az ICCAT) állományvédelmi és végrehajtási ajánlásait legutóbb az (EU) 2017/2107[3], az (EU) 2023/2053[4] és az (EU) 2023/2833[5]európai parlamenti és tanácsi rendelet hajtotta végre az uniós jogban. Az (EU) 2017/2107 rendelet elfogadása óta az ICCAT a 2017., a 2018., a 2019., a 2021. és a 2022. évi éves ülésén több jogilag kötelező erejű intézkedést fogadott el a hatáskörébe tartozó halászati erőforrások védelme érdekében. Ezek az intézkedések többek között az (EU) 2017/2107 és az (EU) 2023/2053 rendelet hatálya alá tartozó kérdéseket érintenek.

---

[3] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2107 rendelete (2017. november 15.) az Atlanti Tonhal Védelmére Létrehozott Nemzetközi Bizottságot (ICCAT) létrehozó egyezmény hatálya alá tartozó területen alkalmazandó állománygazdálkodási, állományvédelmi és ellenőrzési intézkedések megállapításáról, valamint az 1936/2001/EK, az 1984/2003/EK és az 520/2007/EK tanácsi rendelet módosításáról (HL L 315., 2017.11.30., 1. o.).

[4] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/2053 rendelete (2023. szeptember 13.) az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengerben élő kékúszójútonhal-állományra vonatkozó többéves gazdálkodási terv létrehozásáról, az 1936/2001/EK, az (EU) 2017/2107 és az (EU) 2019/833 rendelet módosításáról, valamint az (EU) 2016/1627 rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 238., 2023.9.27., 1. o.).

[5] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/2833 rendelete (2023. december 13.) a kékúszójú tonhalra (*Thunnus thynnus*) vonatkozó fogási dokumentációs program létrehozásáról és a 640/2010/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L, 2023/2833, 2023.12.20., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2833/oj).

(2) Az (EU) 2017/2107 rendeletet ezért módosítani kell a trópusi tonhalfélékre, a földközi-tengeri germonra, az észak- és dél-atlanti germonra, az észak- és dél-atlanti kardhalra, az észak- és dél-atlanti lándzsafogú cápákra, a kormos marlinra, a fehér marlinra és a kerekpikkelyes lándzsáshalra vonatkozó ICCAT-intézkedések, valamint a vitorláskardoshalra vonatkozó adatgyűjtéssel, a vitorláskardoshal-félékre, a kormos marlinra, a fehér marlinra és a kerekpikkelyes lándzsáshalra vonatkozó adatgyűjtéssel és jelentéstétellel, a teknősök járulékos fogásaival, a hajómegfigyelési rendszerrel, az ICCAT regionális megfigyelőivel, a tudományos megfigyelők kötelezettségeivel, a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan (a továbbiakban: az IUU) halászattal, és az ICCAT szabályozása alá eső fajok naprakésszé tett jegyzékével, a tengeri teknősök biztonságos kezelésére és visszaengedésére vonatkozó naprakésszé tett gyakorlatokkal, az észak- és dél-atlanti lándzsafogú cápák biztonságos kezelésére és élve történő visszaengedésére vonatkozó eljárásokra vonatkozó minimumelőírások bevezetésével, továbbá a halcsoportosulást előidéző eszközök (a továbbiakban: a FAD-ok) ökológiai hatásának csökkentését célzó iránymutatásokkal kapcsolatos rendelkezések uniós jogban történő végrehajtása érdekében.

(3) Az (EU) 2023/2053 rendeletet módosítani kell abból a célból, hogy megtörténjen a kékúszójú tonhallal való gazdálkodásra vonatkozó ICCAT-intézkedések uniós jogban történő végrehajtása a fogalommeghatározásokra, a kvótaátadásokra, a megtartásra vonatkozó tilalomra, a rekreációs célú halászatra, a hajók jegyzékeire, a csapdák és a halgazdaságok jegyzékeire, a halgazdaságok ICCAT-nyilvántartására, a jelentéstételre, az átadásokra, az átadásokra vonatkozó engedélyekre, a ketrecbe helyezés azonosítóira, a ketrecbe helyezésre vonatkozó engedélyekre, a ketrecbehelyezési műveletekre és azok videóval való megfigyelésére, a ketrecbe helyezés ellenőrzésére, a lehalászási műveletekre, a ketrecbe helyezést követően a halgazdaságokban folytatott lehalászást ellenőrző tevékenységekre, és a végrehajtásra, valamint a nemzeti megfigyelői programokra és az ICCAT regionális megfigyelői programjára, az elpusztult vagy elveszített halak kezelésére vonatkozó szabályokra, a szállítóketrecek pecséttel való lezárását célzó műveletekkel kapcsolatos eljárásra, továbbá a feldolgozási nyilatkozat és a lehalászási nyilatkozat mintájára vonatkozó rendelkezésekkel.

(4) Az uniós jogi aktusoknak csak annak érdekében kell az uniós jogban végrehajtaniuk az ICCAT-ajánlásokat, hogy az uniós és a harmadik országbeli halászok egyenlő elbánásban részesüljenek és hogy biztosítva legyen a szabályok mindenki általi elfogadhatósága.

(5) Az e rendeletben meghatározott felhatalmazáson alapuló jogi aktusok nem érintik a jövőbeli ICCAT-ajánlásoknak az uniós jogban rendes jogalkotási eljárás útján történő végrehajtását.

(6) Az ICCAT-egyezmény hatálya alá tartozó halászatra vonatkozó új technikai és állománygazdálkodási intézkedések bevezetése miatt az ICCAT-ajánlások egyes rendelkezései az ICCAT soron következő éves ülésein valószínűleg módosulni fognak. Ezért az ICCAT-ajánlások jövőbeli módosításainak az uniós jogba való haladéktalan, a halászati idény kezdete előtti végrehajtása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a következőkre vonatkozóan:

– a trópusi tonhalfélékre vonatkozó kapacitáskorlátozások a halászati és kapacitásgazdálkodási tervre vonatkozó éves jelentéstételhez kapcsolódóan; a trópusi tonhalfélék halászatában részt vevő segédhajók száma; a nagyszemű tonhalra, az észak- és dél-atlanti germonra, valamint az észak- és dél-atlanti kardhalra vonatkozó éves átvitel; a halcsoportosulást előidéző eszközökre (a továbbiakban: a FAD-ok) vonatkozó követelmények; az észak-atlanti germont megcélzó uniós fogóhajók számára vonatkozó korlátozások; a tengeri teknősök túlélésének maximalizálására vonatkozó követelmények; a tudományos megfigyelői lefedettség százalékos mérése és az ICCAT-ajánlásokra való hivatkozások,

– a kékúszójú tonhallal való gazdálkodást illetően: az éves átvitel, a jelentéstételre vonatkozó időkorlátok, a halászati idények időszakai, az átviteli nyilatkozatok tartalma és a ketrecbe helyezésre vonatkozó rendelkezések, a halászterületek kijelölésére vonatkozó eltérések, a halászhajók és -eszközök, valamint a kékúszójú tonhal tenyésztési célú halászatára vonatkozó eltérés és a regionális megfigyelők halgazdaságokhoz való kirendelésének feltételei, továbbá

– az ICCAT szabályozása alá eső fajok jegyzéke, a tengeri teknősök biztonságos kezelésére és visszaengedésére vonatkozó gyakorlatok, az észak- és dél-atlanti lándzsafogú cápák biztonságos kezelésére és élve történő visszaengedésére vonatkozó eljárásokat illető minimumelőírások, a FAD-ok ökológiai hatásának csökkentését célzó iránymutatások, a megfigyelői programok, az elpusztult vagy elveszített halak kezelésére vonatkozó követelmények, a szállítóketrecek pecséttel való lezárását célzó műveletekkel kapcsolatos eljárás, a feldolgozási nyilatkozat és a lehalászási nyilatkozat.

Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban[6] megállapított elvekkel összhangban kerüljön sor. Így különösen a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

(7) Az ICCAT 22-01. sz. ajánlásának megfelelően a segédhajók 2023 júniusában rögzített száma nem növekedhet. Az ilyen visszamenőleges alkalmazás nem érinti a jogbiztonság elvét és a bizalomvédelmet.

(8) Az (EU) 2017/2107 és az (EU) 2023/2053 rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

[6] HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

1. cikk

Az (EU) 2017/2107 rendelet módosításai

Az (EU) 2017/2107 rendelet a következőképpen módosul:

1. A 4. cikk a következőképpen módosul:

a) a cikk a következő ponttal egészül ki:

„2a. »vitorláskardoshal-félék«: az *Istiophoridae* családba tartozó, az ICCAT által kezelt fajok;”

b) a 20. pont helyébe a következő szöveg lép:

„20. »segédhajó«: a halászati tevékenységeket elősegítő, támogató vagy előkészítő – ennek részeként például a fogóhajót ellátó és halcsoportosulást előidéző eszközt telepítő, szervizelő és begyűjtő – olyan hajó, amely nem fedélzeten szállított vízi jármű, és amely nincs felszerelve működő halászeszközzel;”

c) a cikk a következő ponttal egészül ki:

„23a. »lebegő tárgy«: bármely természetes vagy mesterséges úszó (azaz felszíni vagy felszín alatti) tárgy, amely önállóan nem képes mozogni; a halcsoportosulást előidéző eszközök (FAD-ok) az ember által készített és szándékosan telepített és/vagy nyomon követett lebegő tárgyak; a sodralékok az emberi vagy természetes forrásból származó, véletlenül elszabadult lebegő tárgyak;”

d) a 24. pont helyébe a következő szöveg lép:

„24. »halcsoportosulást előidéző eszköz« vagy »FAD«: állandó, részben állandó vagy ideiglenes, bármilyen anyagból álló, ember által készített vagy természetes tárgy, szerkezet vagy eszköz, amelyet a halaknak a későbbi kifogásuk érdekében történő csoportosulása céljából telepítenek vagy követnek nyomon; a FAD-ok vagy lehorgonyozhatók (aFAD-ok) vagy sodródnak (dFAD-ok);”

e) a cikk a következő ponttal egészül ki:

„24a. »FAD közelében végzett halászati művelet«: FAD köré gyűlő tonhalraj halászeszközzel történő bekerítése;”

f) a cikk a következő ponttal egészül ki:

„27a. »sekélyen rögzített horogsor«: olyan horogsor, amelynek használatakor a horgok többsége kevesebb mint 100 méteres mélységben helyezkedik el;”

g) a cikk a következő pontokkal egészül ki:

„30. »körhorog«: olyan horog, amelynek a hegyét a horogszárra merőlegesen visszahajtják, és amely így általában kör vagy ovális alakot vesz fel; a körhorgok legfeljebb 10 fokban hajlíthatók ki;

31. »működő bója«: korábban aktivált, bekapcsolt és a tengeren telepített műszerezett bója, amely továbbítja a helyzetét és bármely más rendelkezésre álló információt, például a szonár becsléseit.”

2. A rendelet a következő cikkel egészül ki:

„5a. cikk
A trópusi tonhalfélékre vonatkozó kapacitáskorlátozás

(1) A tagállamok minden év január 31-éig éves halászati és kapacitásgazdálkodási tervet fogadnak el a trópusi tonhalra vonatkozóan.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy horogsoros és erszényes kerítőhálós flottájuk teljes kapacitása az (1) bekezdésben említett éves halászati és kapacitásgazdálkodási terveknek megfelelően legyen kezelve, különösen a trópusi tonhalfélék fogásainak korlátozása érdekében, az uniós jog által megállapított fogási korlátokkal összhangban.

(3) A tagállamok nem növelik a segédhajók számát a 2023 júniusában rögzített számokhoz képest.

(4) A tagállamok beszámolnak a Bizottságnak arról, hogy mely napokon érték el a trópusi tonhalfélékre vonatkozó teljes fogási korlátjukat. A Bizottság ezen információkat haladéktalanul megküldi az ICCAT titkárságának.

(5) Az uniós erszényes kerítőhálós hajók és a nagy méretű horogsoros hajók (20 méteres vagy annál nagyobb teljes hosszúság) esetében a tagállamok havonta, a fogási korlátjuk 80 %-ának elérését követően pedig hetente jelentést tesznek a Bizottságnak a trópusi tonhalfélék fogásairól.

(6) A tagállamok háromhavonta jelentik a Bizottságnak a lobogójuk alatt közlekedő hajók által kifogott trópusi tonhalfélék fajonkénti mennyiségére vonatkozó információkat, a fogási időszak végét követő 15 naptári napon belül, azaz minden év április 15-ig, július 15-ig és október 15-ig, valamint a következő év január 15-ig, kivéve, ha ezen információkat havi rendszerességgel küldik meg a Bizottságnak. Ezen információkat – akár háromhavonta, akár havi rendszerességgel küldik meg őket – az összesített fogási adatokat tartalmazó jelentés formátumát alkalmazva kell megküldeni. A Bizottság ezen információkat minden év április 30-ig, július 30-ig és október 30-ig, valamint a következő év január 30-ig megküldi az ICCAT titkárságának.”

3. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„6a. cikk
Az uniós erszényes kerítőhálós hajók által kifogott trópusi tonhalfélékre vonatkozó visszadobási tilalom

(1) A trópusi tonhalfélék halászatára engedéllyel rendelkező uniós erszényes kerítőhálós hajók minden kifogott trópusi tonhalfélét a fedélzeten tartanak, kirakodnak vagy kikötőbe átraknak.

(2) Az uniós erszényes kerítőhálós hajók által kifogott trópusi tonhalféléket tilos visszadobni a háló teljes bezárását és a háló több mint felének begyűjtését követően. Ha technikai probléma merül fel a háló bezárásával vagy begyűjtésével kapcsolatban, és ennek következtében ez a tilalom nem alkalmazható, a parancsnokok vagy a személyzet nevükben eljáró tagjai mindent megtesznek annak érdekében, hogy a tonhalféléket a lehető leggyorsabban visszaengedjék a vízbe.

(3) Az (1) bekezdéstől eltérve a trópusi tonhalfélék a következő esetekben dobhatók vissza:

a) amennyiben a parancsnok megállapítja, hogy a kifogott trópusi tonhalfélék az erszényes kerítőhálóban fennakadtak vagy összezúzódtak, megcsonkította őket egy ragadozó, vagy a hálóban elpusztultak és megromlottak, mert az eszköz meghibásodása miatt nem volt lehetőség a háló szabályszerű begyűjtésére, a halászatra és a halak élve történő visszaengedésére;

b) amennyiben a parancsnok megállapítja, hogy a trópusi tonhalféléket az utolsó hajóút során fogták ki, és nem áll rendelkezésre elegendő tárolási kapacitás az ennek során kifogott tonhalak tárolására; ezek a halak csak akkor dobhatók vissza, ha:

i. a parancsok vagy a személyzet tagjai megkísérlik a lehető leggyorsabban élve visszaengedni a tonhalakat; és

ii. a visszadobást követően nem kerül sor semmilyen más halászati műveletre mindaddig, amíg a hajó fedélzetén lévő tonhalakat ki nem rakodják vagy át nem rakják.

(4) A halászhajók parancsnokai jelentést tesznek a hajók lobogója szerinti tagállamoknak a megfigyeltek szerint visszadobott halakról. A tagállamok a Task I. és II. adatok részeként visszadobási jelentést küldenek a Bizottságnak.”

4. A 7. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A trópusi tonhalfélék halászatára engedéllyel rendelkező hajók ICCAT-nyilvántartásában nem szereplő nagy méretű halászhajók, ideértve a segédhajókat, nem kaphatnak engedélyt arra, hogy az ICCAT-egyezmény hatálya alá tartozó területről származó trópusi tonhalféléket halásszanak, tartsanak fedélzetükön, rakjanak át, szállítsanak, helyezzenek át, dolgozzanak fel vagy rakodjanak ki, és nem nyújthatnak semmilyen segítséget e tevékenységekhez, beleértve a FAD-ok vagy bóják telepítését és begyűjtését. Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (1) bekezdése ilyen esetekben nem alkalmazandó.

(3) A 6. cikk értelmében trópusi tonhalfélék halászatára engedéllyel nem rendelkező uniós halászhajók számára engedélyezhető a trópusi tonhalfélék járulékos fogásainak fedélzeten tartása, átrakása, szállítása, feldolgozása vagy kirakodása az ilyen hajókra vonatkozóan megállapított maximális fedélzeti járulékos fogási korlátnak megfelelően. A tagállamok az éves jelentés részeként beszámolnak a Bizottságnak a lobogójuk alatt közlekedő hajók számára engedélyezett maximális járulékos fogási korlátról, valamint arról, hogy miként biztosítják e korlát betartását.”

5. A 8. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„8. cikk

Az egy adott évben trópusi tonhalfélékre halászó hajók jegyzéke

A tagállamok minden évben június 30-ig benyújtják a Bizottságnak azoknak a lobogójuk alatt közlekedő, engedéllyel rendelkező hajóknak a jegyzékét, amelyek az előző naptári évben trópusi tonhalfélékre halásztak az ICCAT-egyezmény hatálya alá tartozó területen vagy bármiféle módon segítséget nyújtottak a halászati tevékenységhez (segédhajók). Az erszényes kerítőhálós hajók esetében e jegyzéknek tartalmaznia kell azokat a segédhajókat is, lobogójuktól függetlenül, amelyek segítséget nyújtottak a halászati tevékenységhez. A tagállamoktól kapott jegyzékeket a Bizottság minden évben július 31-ig továbbítja az ICCAT titkárságának.

8a. cikk

Fogástöbblet és a fogások fel nem használt része a nagyszemű tonhal vonatkozásában

(1) A nagyszemű tonhalra vonatkozó tagállami éves kvóta vagy fogási korlát fel nem használt része vagy többlete adott esetben hozzáadható a megfelelő kvótához vagy fogási korláthoz vagy levonható abból a kiigazítási év során vagy azt megelőzően a nagyszemű tonhalra vonatkozó érvényben lévő ICCAT-ajánlásokkal összhangban.

(2) A nagyszeműtonhal-fogások fel nem használt, valamely tagállam által egy adott évben átvihető maximális része nem haladhatja meg az ICCAT által az ezen adott évre engedélyezett mennyiséget.”

6. A 9. cikk (4) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy hajónként egyidejűleg legfeljebb 300, működő bójával felszerelt FAD legyen aktív.

(5) A működő bójákkal felszerelt FAD-ok számának ellenőrzését a távközlési számlák ellenőrzésével kell elvégezni. Ezeket az ellenőrzéseket a tagállam illetékes hatóságai végzik.

(6) A tagállamok engedélyezhetik a lobogójuk alatt közlekedő erszényes kerítőhálós hajók számára, hogy lebegő tárgyak körül fejtsenek ki tevékenységet, feltéve, hogy a halászhajó fedélzetén megfigyelő tartózkodik vagy működő elektronikus megfigyelőrendszer áll rendelkezésre, aki/amely képes ellenőrizni a halászati művelet típusát és a fajösszetételt, valamint a halászati tevékenységekre vonatkozóan információkat szolgáltat az ICCAT Kutatási és Statisztikai Állandó Bizottságának.”

"7. A 10. cikk (2) és (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A FAD-ok használata vagy tervezése során a tagállamok:

a) biztosítják, hogy a telepített FAD-ok nem összefonódó kialakításúak legyenek, a X. mellékletben foglalt iránymutatásokkal összhangban;

b) törekednek annak biztosítására, hogy a FAD-ok nyomon követésére szolgáló bóják építéséhez használt anyagok kivételével valamennyi FAD biológiailag lebomló anyagból, így például nem műanyagokból készüljön.

(3) A FAD-ok kezelésére vonatkozó tervükben évente beszámolnak a Bizottságnak a (2) bekezdésnek való megfelelés érdekében tett lépésekről.”

8. A 11. cikk a következőképpen módosul:

a) A (2) bekezdés e) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„e) a sodralék leírása vagy a FAD-azonosító (azaz FAD-jelzés vagy a bója azonosítója vagy bármilyen, a tulajdonos azonosítására alkalmas információ);”

b) a (2) bekezdés a következő ponttal egészül ki:

„g) a bója azonosítója.”;

c) A (3) bekezdés c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„c) FAD-azonosító (azaz FAD-jelzés és a bója azonosítója).”;

d) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az uniós halászhajóknak jegyzéket kell vezetniük a telepített FAD-okról, amelynek tartalmaznia kell legalább a III. mellékletben meghatározott információkat, továbbá havi rendszerességgel naprakésszé kell tenniük a jegyzéket, a Task II. adatokra vonatkozó követelményekkel összhangban.”

9. A 12. cikk a következőképpen módosul:

a) a b)–d) pont helyébe a következő szöveg lép:

„b) a havonta telepített jeladók/bóják száma és típusa (például rádiójeladó, kizárólag szonár, halradarral felszerelt szonár), a Task II. adatokra vonatkozó követelményekkel összhangban;

c) az olyan, havonta aktivált és deaktivált jeladók/bóják átlagos száma, amelyeket az egyes hajók követtek;

d) az elveszített, üzemben lévő bójákkal felszerelt FAD-ok átlagos száma, havonta;”

b) a szöveg a következő pontokkal egészül ki:

„f) az erszényes kerítőhálós hajók és az etetőhajók fogásai, erőkifejtése és a halászati műveletek száma (erszényes kerítőhálók esetében) halászati módonként (lebegő tárgyakhoz kötődő halrajok és szabadon úszó halrajok), a Task II. adatokra vonatkozó követelményekkel összhangban;

g) amennyiben az erszényes kerítőhálós hajók tevékenységeket etetőhajókkal együtt végzik, az erszényes kerítőhálós hajóknak az etetőhajókhoz kapcsolódó fogásaira és erőkifejtésére vonatkozó jelentések, a Task I. és II. adatokra vonatkozó követelményekkel összhangban.”

10. A 14. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„14. cikk
Megfigyelői lefedettség és a FAD-ok használatának tilalma a növendék halak védelmével összefüggésben

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a lobogójuk alatt közlekedő hajók az uniós jog alapján megállapított tilalmi időszakok kezdetét megelőző 15 napos időszakra ne telepítsenek sodródó FAD-okat.

(2) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a lobogójuk alatt közlekedő, trópusi tonhalfélék halászatára engedéllyel rendelkező hajók minimális, a következők szerinti megfigyelői lefedettséget hozzanak létre:

a) a 20 méteres vagy annál nagyobb teljes hosszúságú horogsoros hajóik esetében 2022-re a halászati erőkifejtés legalább 10 %-os megfigyelői lefedettsége a IV. melléklettel összhangban a fedélzeten tartózkodó megfigyelő vagy egy jóváhagyott elektronikus megfigyelőrendszer révén;

b) erszényes kerítőhálós hajóik esetében a halászati erőkifejtés 100 %-os megfigyelői lefedettsége a IV. mellékletnek megfelelően a fedélzeten tartózkodó megfigyelő vagy egy jóváhagyott elektronikus megfigyelőrendszer révén.

A tagállamok április 30-ig beszámolnak az ICCAT titkárságának, valamint az ICCAT Kutatási és Statisztikai Állandó Bizottságának a megfigyelők vagy a jóváhagyott elektronikus megfigyelőrendszer által az előző évre vonatkozóan gyűjtött információkról, figyelembe véve a 72. cikkben említett bizalmas kezelésre vonatkozó követelményeket.”

11. A 16. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„16. cikk
Az IUU-halászat azonosítása

Ha az ICCAT ügyvezető titkára a 7. cikk (2) bekezdésének vagy a 14. cikk (1) vagy (2) bekezdésének uniós halászhajók általi lehetséges megsértéséről értesíti a Bizottságot, a Bizottság haladéktalanul tájékoztatja erről az érintett lobogó szerinti tagállamot. Az említett tagállam azonnal kivizsgálja a helyzetet, és ha az adott hajó halcsoportosulásokat potenciálisan befolyásoló tárgyak – többek között FAD-ok – alkalmazásával halászik a tilalom ideje alatt, a tagállam felszólítja a hajót, hogy állítsa le a halászatot, szükség esetén pedig arra, hogy késedelem nélkül hagyja el a területet. Az érintett lobogó szerinti tagállam haladéktalanul tájékoztatja a Bizottságot a vizsgálat eredményéről és az ennek alapján meghozott intézkedésekről. A Bizottság ezen információkat továbbítja a parti államnak és az ICCAT ügyvezető titkárának.”

12. A II. cím II. fejezetének címe helyébe a következő szöveg lép:

„II. fejezet
Germon

1. SZAKASZ
ÉSZAK- ÉS DÉL-ATLANTI GERMON”

13. A szöveg a következő cikkekkel egészül ki:

„17a. cikk
Az észak- és dél-atlanti germonra halászó nagy méretű fogóhajókra vonatkozó egyedi engedélyek

(1) A tagállamok az (EU) 2017/2403 európai parlamenti és tanácsi rendeletben* megállapított rendelkezésekkel összhangban halászati engedélyeket állítanak ki a lobogójuk alatt közlekedő nagy méretű fogóhajók számára annak érdekében, hogy azok az ICCAT-egyezmény hatálya alá tartozó területen észak- és dél-atlanti germonra halásszanak.

(2) Az észak- és dél-atlanti germon halászatára engedéllyel rendelkező hajók ICCAT-nyilvántartásában nem szereplő nagy méretű halászhajók nem kaphatnak engedélyt arra, hogy az ICCAT-egyezmény hatálya alá tartozó területről származó észak- és dél-atlanti germont halásszanak, tartsanak fedélzetükön, rakjanak át, szállítsanak, helyezzenek át, dolgozzanak fel vagy rakodjanak ki. Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (1) bekezdése ilyen esetekben nem alkalmazandó.

(3) Az (1) bekezdés értelmében az észak- és dél-atlanti germon halászatára vonatkozó engedéllyel nem rendelkező uniós halászhajók számára engedélyezhető az észak- és dél-atlanti germon járulékos fogásainak fedélzeten tartása, átrakása, szállítása, feldolgozása vagy kirakodása az ilyen hajókra vonatkozó maximális fedélzeti járulékos fogási korlátnak megfelelően. A tagállamok az éves jelentés részeként jelentést tesznek a Bizottságnak lobogójuk alatt közlekedő hajók számára általuk engedélyezett maximális járulékos fogási korlátról.

17b. cikk

Fogástöbblet és a fogások fel nem használt része az észak- és dél-atlanti germon esetében

(1) Az észak- és dél-atlanti germonra vonatkozó tagállami éves kvóta vagy fogási korlát fel nem használt része vagy többlete adott esetben hozzáadható a megfelelő kvótához vagy fogási korláthoz vagy levonható abból a kiigazítási év során vagy azt megelőzően az észak- és dél-atlanti germonra vonatkozó érvényben lévő ICCAT-ajánlásokkal összhangban.

(2) Az észak- és dél-atlanti germon fogásainak fel nem használt, valamely tagállam által egy adott évben átvihető maximális része nem haladhatja meg az ICCAT által az ezen adott évre engedélyezett mennyiséget.

17c. cikk

A dél-atlanti germonra vonatkozó fogási nyilvántartás

Azon hajók lobogó szerinti tagállamai, amelyek dél-atlanti germont halásznak, az 50. cikkben említett Task I. és Task II. adatok részeként bejelentik az ICCAT titkárságának a pontos és hitelesített dél-atlanti germonfogásukat.

---

* Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2403 rendelete (2017. december 12.) a külső vizeken halászó flották fenntartható kezeléséről, valamint az 1006/2008/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2017.12.28., 81. o.).”

(14) a II. cím II. fejezete a következő cikkel egészül ki:

„**2. SZAKASZ**

FÖLDKÖZI-TENGERI GERMON

17d. cikk

A földközi-tengeri germon hobbihorgászata

(1) A hobbihorgászatra vonatkozó nemzeti vagy uniós jog szerinti esetleges tilalmak sérelme nélkül, a hobbihorgászatot folytató természetes vagy jogi személyek hajónként és naponta a földközi-tengeri germon legfeljebb három egyedét foghatják ki, tarthatják a fedélzeten, rakhatják át vagy rakodhatják ki.

(2) A földközi-tengeri germon hobbihorgászat keretében kifogott egyedeit tilos értékesíteni.

(3) A tagállamok legalább 15 nappal a tevékenység végzése előtt a Bizottság és az ICCAT titkárságának rendelkezésére bocsátják a földközi-tengeri germon halászatát folytató valamennyi halászhajó jegyzékét. Az e jegyzékben nem szereplő hajók nem kaphatnak engedélyt a földközi-tengeri germon halászatára.”

15. A szöveg a következő cikkekkel egészül ki:

„18a. cikk
Az észak- és dél-atlanti kardhalra halászó nagy méretű fogóhajókra vonatkozó egyedi engedélyek

(1) A tagállamok az (EU) 2017/2403 rendeletben megállapított rendelkezésekkel összhangban halászati engedélyeket állítanak ki a lobogójuk alatt közlekedő nagy méretű fogóhajók számára annak érdekében, hogy azok az ICCAT-egyezmény hatálya alá tartozó területen észak- és dél-atlanti kardhalra halásszanak.

(2) Az észak- és dél-atlanti kardhal halászatára engedéllyel rendelkező hajók ICCAT-nyilvántartásában nem szereplő nagy méretű halászhajók nem kaphatnak engedélyt arra, hogy az ICCAT-egyezmény hatálya alá tartozó területről származó észak- és dél-atlanti kardhalat halásszanak, tartsanak fedélzetükön, rakjanak át, szállítsanak, helyezzenek át, dolgozzanak fel vagy rakodjanak ki. Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (1) bekezdése ilyen esetekben nem alkalmazandó.

(3) Az (1) bekezdés értelmében az észak- és dél-atlanti kardhal halászatára vonatkozó engedéllyel nem rendelkező uniós halászhajók számára engedélyezhető az észak- és dél-atlanti kardhal járulékos fogásainak fedélzeten tartása, átrakása, szállítása, feldolgozása vagy kirakodása az ilyen hajókra vonatkozó maximális fedélzeti járulékos fogási korlátnak megfelelően. A tagállamok az éves jelentés részeként jelentést tesznek a Bizottságnak a lobogójuk alatt közlekedő hajók számára általuk engedélyezett maximális járulékos fogási korlátról.

18b. cikk

A fogások fel nem használt része az észak- és dél-atlanti kardhal vonatkozásában

(1) Az észak- és dél-atlanti kardhalra vonatkozó tagállami éves kvóta vagy fogási korlát fel nem használt része hozzáadható a megfelelő kvótához vagy fogási korláthoz a kiigazítási év során vagy azt megelőzően az észak- és dél-atlanti kardhalra vonatkozó érvényben lévő ICCAT-ajánlásokkal összhangban.

(2) Az észak- és dél-atlanti kardhal fogásainak fel nem használt, valamely tagállam által egy adott évben átvihető maximális része nem haladhatja meg az ICCAT által az ezen adott évre engedélyezett mennyiséget.”

16. A II. cím IV. fejezetének címe helyébe a következő szöveg lép:

„IV. fejezet
Vitorláskardoshal-félék, vitorláskardoshal, kormos marlin, fehér marlin és kerekpikkelyes lándzsáshal”

17. A 27–29. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„27. cikk

Az élve kifogott kormos marlin, fehér marlin és kerekpikkelyes lándzsáshal visszaengedése

(1) Az uniós nyílt vízi horogsoros hajóknak és az uniós erszényes kerítőhálós hajóknak a lehetséges mértékben haladéktalanul vissza kell engedniük a halászeszközök behúzásakor életben lévő összes kormos marlint (*Makaira nigricans*), fehér marlint (*Tetrapturus albidus*) és kerekpikkelyes lándzsáshalat (*Tetrapturus georgei*) – kellő figyelmet fordítva a személyzet tagjainak biztonságára – oly módon, hogy az a lehető legkevesebb sérülést okozza az egyedeknek, és maximalizálja a visszaengedést követő túlélést.

(2) A tagállamok a flottájukra vonatkozó iránymutatások kidolgozásával ösztönzik a 19-05. sz. ICCAT-ajánlás 1. mellékletében meghatározott, a biztonságos kezelésre és az élve történő visszaengedési eljárásokra vonatkozó minimumszabályok végrehajtását. A kifogott, életben lévő kormos marlinok, fehér marlinok és kerekpikkelyes lándzsáshalak biztonságos visszaengedése érdekében az uniós halászhajóknak a fedélzeten és a személyzet tagjai számára könnyen hozzáférhető módon rendelkezniük kell a következőkkel: emelőberendezés, csavarvágó, horogeltávolító és zsinórvágó.

(3) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy halászhajóik parancsnokai és személyzetének tagjai megfelelő képzésben részesüljenek, tisztában legyenek a megfelelő mérséklési, azonosítási, kezelési és visszaengedési technikákkal, és alkalmazzák őket, valamint a fedélzeten tartsanak a kormos marlinok, a fehér marlinok és a kerekpikkelyes lándzsáshalak visszaengedéséhez szükséges valamennyi eszközt a biztonságos kezelésre és az élve történő visszaengedési eljárásokra vonatkozó minimumszabályokról szóló, a (2) bekezdésben említett iránymutatásokkal összhangban.

(4) A tagállamok törekednek arra, hogy az ICCAT által szabályozott halászati tevékenységeik végzése során minimálisra csökkentsék a kormos marlinok, a fehér marlinok és a kerekpikkelyes lándzsáshalak visszaengedés utáni mortalitását.

(5) A tagállamok engedélyezhetik a lobogójuk alatt közlekedő nyílt vízi horogsoros és erszényes kerítőhálós hajók számára, hogy fogási korlátjukon belül már nem élő kormos marlinokat és fehér marlinokat, valamint kerekpikkelyes lándzsáshalakat foghassanak ki, és azokat a fedélzeten tartsák, átrakják vagy kirakodják.

28. cikk

A halászati lehetőségeken túli kormos marlin, fehér marlin és kerekpikkelyes lándzsáshal kirakodása

Amennyiben egy adott tagállam kimerítette a kvótáját, gondoskodnia kell arról, hogy a kormos marlin, a fehér marlin és a kerekpikkelyes lándzsáshal olyan kirakodott egyedei, amelyek a hajó mellé történő vontatáskor már nem élnek, ne kerüljenek értékesítésre vagy kereskedelmi forgalomba. Az ilyen kirakodások nem számítanak bele a tagállamoknak az ICCAT 19-05. sz. ajánlásának (2) bekezdésében megállapított uniós kirakodási korlát alapján meghatározott fogási korlátjába, feltéve, hogy ezt a tilalmat az e rendelet 71. cikkében említett éves jelentés egyértelműen megmagyarázza.

29. cikk

A kormos marlin, a fehér marlin és a kerekpikkelyes lándzsáshal hobbihorgászata

(1) Azon hajók lobogó szerinti tagállamai, amelyek kormos marlin, fehér marlin és kerekpikkelyes lándzsáshal hobbihorgászatát folytatják, a kormos marlint, a fehér marlint és a kerekpikkelyes lándzsáshalat érintő versenyek során a kirakodott halmennyiség 5 %-ára terjesztik ki a tudományos megfigyelők tevékenységét.

(2) A kormos marlin hobbihorgászata során az alsó állkapocstól a farok tövéig mért 251 cm hosszúságú minimális állományvédelmi referenciaméret alkalmazandó.

(3) A fehér marlin és a kerekpikkelyes lándzsáshal hobbihorgászata során az alsó állkapocstól a farok tövéig mért 168 cm hosszúságú minimális állományvédelmi referenciaméret alkalmazandó.

(4) A kormos marlin, a fehér marlin és a kerekpikkelyes lándzsáshal hobbihorgászat keretében kifogott egyedeit – akár egészben, akár daraboltan – tilos értékesíteni vagy értékesítésre kínálni.

(5) A tagállamok megfelelő intézkedéseket hoznak annak biztosítása céljából, hogy hobbihorgászat során a visszaengedendő halakat a lehető legkíméletesebb módon kelljen visszaengedni.

29a. cikk

A vitorláskardoshalra vonatkozó adatgyűjtés

A tagállamok adatokat gyűjtenek a vitorláskardoshal-fogásokról, beleértve az élő és elpusztult egyedek visszadobását, és ezen adatokat az állományfelmérési folyamat támogatása érdekében a Task I. és II. adatokra vonatkozó adatszolgáltatásuk részeként évente jelentik.

29b. cikk

A vitorláskardoshal-félékre, a kormos marlinra, a fehér marlinra és a kerekpikkelyes lándzsáshalra vonatkozó adatgyűjtés és jelentéstétel

(1) A tagállamok olyan adatgyűjtési programokat hajtanak végre, amelyek biztosítják, hogy a Task I. és II. adatok benyújtására vonatkozó ICCAT-követelményekkel összhangban pontos adatokat szolgáltassanak az ICCAT-nak a kifogott vitorláskardoshal-félékre, az erőkifejtésre, a méretre és a visszadobásra vonatkozóan.

(2) A tagállamok benyújtják a Bizottságnak a 18-05. sz. ICCAT-ajánlás 1. mellékletében meghatározott, a vitorláskardoshal-félékre vonatkozó ellenőrző lapokat, beleértve a fogások nyomon követése, illetve a vitorláskardoshal-félék védelme és a velük folytatott gazdálkodás érdekében belföldön hozott intézkedésekre vonatkozó információkat.

(3) A 01-06. sz. ICCAT-határozattal és a 11-15. sz. ICCAT-ajánlással összhangban a kormos marlinra, a fehér marlinra és a kerekpikkelyes lándzsáshalra vonatkozó Task I. adatok – beleértve az elpusztult egyedek visszadobására vonatkozó adatokat – bejelentésének elmulasztása esetén e fajok egyedeit tilos megtartani.”

18. A 33. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„33. cikk

Észak-atlanti lándzsafogú cápa (Isurus oxyrinchus)

(1) Az uniós halászhajók által kifogott észak-atlanti lándzsafogú cápákban nem szabad kárt tenni, és azokat a gyakorlatban megvalósítható mértékben haladéktalanul vissza kell engedni a tengerbe, kellő figyelmet fordítva a személyzet tagjainak biztonságára.

(2) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a lobogójuk alatt közlekedő hajók alkalmazzák az észak-atlanti lándzsafogú cápa biztonságos kezelésére és visszaengedésére vonatkozó, a IX. mellékletben meghatározott minimumszabályokat.

33a. cikk

Dél-atlanti lándzsafogú cápa (Isurus oxyrinchus)

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a lobogójuk alatt közlekedő hajók alkalmazzák a dél-atlanti lándzsafogú cápa biztonságos kezelésére és visszaengedésére vonatkozó, a IX. mellékletben meghatározott minimumszabályokat.

(2) A tagállamok havonta jelentést tesznek a Bizottságnak a lobogójuk alatt közlekedő hajóknak a dél-atlanti lándzsafogú cápa összes megengedhető kirakodásáról. E jelentéseket a fogás naptári hónapjának végét követő 15 napon belül benyújtják a Bizottság részére. Ezen túlmenően a tagállamok minden évben jelentést tesznek a Bizottságnak a lobogójuk alatt közlekedő hajók által visszadobott elpusztult példányokról, élve visszaengedett példányokról és az összes fogásról.

(3) Azon hajók lobogó szerinti tagállamai, amelyek dél-atlanti lándzsafogú cápa egyedeit fogták ki (kirakodások és visszadobott elpusztult példányok), minden év június 30-áig közlik a Bizottsággal a visszadobott elpusztult példányok és az élve visszaengedett példányok számának becsléséhez használt statisztikai módszertant. A kisüzemi halászattal rendelkező tagállamok továbbá tájékoztatást nyújtanak az adatgyűjtési programjaikról.

(4) A tagállamok a Task I. és II. adatokra vonatkozó éves adatszolgáltatásuk részeként a dél-atlanti lándzsafogú cápára vonatkozó valamennyi releváns adatot, beleértve a visszadobott elpusztult példányok és az élve visszaengedett példányok becsült mennyiségét is, az ICCAT Kutatási és Statisztikai Állandó Bizottsága által jóváhagyott módszerek alkalmazásával közlik a Bizottsággal.

(5) A dél-atlanti lándzsafogú cápát megtartó halászhajók számára tilos az ICCAT által szabályozott halászati tevékenység keretében fogott dél-atlanti lándzsafogú cápa részleges vagy teljes átrakása.”

19. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„36a. cikk
A cápákra vonatkozó adatgyűjtés

(1) A tagállamok olyan adatgyűjtési programokat hajtanak végre, amelyek biztosítják, hogy a Task I. és II. adatok benyújtására vonatkozó ICCAT-követelményekkel összhangban pontosan szolgáltassanak adatokat az ICCAT-nak a kifogott cápákra, az erőkifejtésre, a méretre és a visszadobásra vonatkozóan.

(2) A tagállamok benyújtják a Bizottságnak a 18-06. sz. ICCAT-ajánlás 1. mellékletében meghatározott, a cápákra vonatkozó végrehajtási ellenőrző lapokat, beleértve a fogások nyomon követése, illetve a cápák védelme és a velük folytatott gazdálkodás érdekében belföldön hozott intézkedésekre vonatkozó információkat.”

20. A 41. cikk a következőképpen módosul:

a) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A tagállamok előírják a lobogójuk alatt közlekedő, sekélyen rögzített horogsorral halászó hajók számára, hogy:

a) csak nagy körhorgokat használjanak;

b) csalinak kizárólag uszonyos csontoshalakat használjanak; vagy

c) más olyan, az ICCAT által felülvizsgált és hatékonynak ítélt, valamint jóváhagyott intézkedéseket alkalmazzanak, amelyek alkalmasak a tengeri teknősökkel való kölcsönhatások arányának csökkentésére a sekélyen rögzített horogsorral történő halászat során.”;

b) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A tagállamok:

a) biztosítják, hogy a tengeri teknősökkel való kölcsönhatások számát csökkentsék és a gyakorlatban megvalósítható mértékben megszüntessék, amennyiben a tengeri teknősökkel való találkozást dokumentáltak és jelentettek az ICCAT Kutatási és Statisztikai Állandó Bizottságának, a járulékos fogások csökkentésére irányuló alábbi intézkedések legalább egyikének alkalmazásával vagy folytatódó alkalmazásával:

i. alternatív vagy új halászeszköz-típusok és a halászeszközök átalakításai;

ii. időbeli és területi halászati korlátozások és tilalmak olyan esetekben, amikor nagyobb a tengeri teknősökkel való kölcsönhatás kockázata;

iii. a statikus hálós halászeszközök hatékony jelölése, amely lehetővé teszi, hogy a tengeri teknősök felismerjék azokat, például színes hálók, passzív fényvisszaverő eszközök, vastagabb zsinórátmérő, dugók vagy más anyagok hálóban való használata;

iv. a halászati magatartás és stratégia módosítása (például a merítési idő csökkentése stb.);

b) előírják a lobogójuk alatt közlekedő erszényes kerítőhálós hajók számára, hogy:

i. a gyakorlatban megvalósítható mértékben kerüljék a tengeri teknősök bekerítését;

ii. a bekerített vagy halászeszközökbe – többek között FAD-okba – belegabalyodott tengeri teknősöket – amennyiben lehetséges – engedjék vissza; és

iii. biztosítsák, hogy a X. mellékletnek megfelelően kialakított, a tengeri teknősök belegabalyodásának kockázatát hatékonyan kiküszöbölő FAD-okat telepítsenek;

c) megtesznek minden észszerű lépést annak érdekében, hogy a tengeri teknősök biztonságos visszaengedését olyan módon biztosítsák, amelynek révén maximalizálhatók a tengeri teknősök túlélési esélyei, az alábbiak előírásával:

i. a lobogójuk alatt közlekedő erszényes kerítőhálós hajók és horogsoros hajók, valamint olyan halászeszközöket használó egyéb hajótípusok fedélzetén, amely eszközökbe a tengeri teknősök belegabalyodhatnak, az egyes halászeszköz-típusoknak megfelelően és a tengeri teknősök halászati műveletek okozta mortalitásának csökkentéséről szóló FAO-iránymutatások (2009) (a továbbiakban: a FAO-iránymutatások) „A tengeri teknősök kezelésének és visszaengedésének legjobb gyakorlatai” című részével összhangban horogeltávolítót, zsinórvágót és kosaras emelőt vagy merítőhálót tartsanak;

ii. az i. alpontban említett hajók tulajdonosai, üzemeltetői és személyzetének tagjai, valamint az esetleges fedélzeti megfigyelők a VI. mellékletben meghatározott, a tengeri teknősökre vonatkozó biztonságos kezelési és visszaengedési gyakorlatokkal és a FAO-iránymutatásokkal összhangban használják az említett pontban említett felszereléseket;

iii. az i. alpontban említett hajók tulajdonosait, üzemeltetőit és személyzetének tagjait ösztönözni kell arra, hogy vegyenek részt az említett pontban említett felszerelések használatáról szóló képzésben;

d) előírják az ICCAT-egyezmény hatálya alá tartozó fajokra halászó hajókon dolgozó halászaik számára, hogy amennyiben kivitelezhető, a lehető leghamarabb hozzanak a fedélzetre minden olyan elfogott tengeri teknőst, amely eszméletlen vagy tehetetlen állapotban van, és segítsék a felépülését, beleértve a VI. melléklet C. szakaszával összhangban történő újraélesztést, mielőtt visszaengedik a vízbe;

e) biztosítják, hogy a halászok ismerjék és alkalmazzák a VI. mellékletben ismertetett megfelelő enyhítési és kezelési technikákat.

(5) A tagállamok törekednek arra, hogy 2024. január 1-jéig az 5 %-os minimumszint fölé, 10 %-ra növeljék az ICCAT által szabályozott halászati tevékenységben részt vevő horogsoros halászhajók tudományos megfigyelői lefedettségét azokban az esetekben, amikor tengeri teknősökkel való találkozást dokumentáltak és jelentettek az ICCAT Kutatási és Statisztikai Állandó Bizottságának. Ez a növekedés emberi megfigyelőkkel vagy elektronikus megfigyelő rendszerekkel, vagy a kettő kombinációjával érhető el.

Az első albekezdés ellenére, amennyiben a 15 méternél kisebb teljes hosszúságú hajók esetében olyan rendkívüli biztonsági aggály állhat fenn, amely kizárja a fedélzeti megfigyelő jelenlétét, a tagállamok alternatív tudományos nyomonkövetési megközelítést alkalmazhatnak az e rendeletben meghatározottakkal egyenértékű adatok gyűjtése céljából olyan módon, amely biztosítja a megfigyelői jelenléttel való összehasonlíthatóságot. Végrehajtásuk előtt az ezen albekezdés értelmében kidolgozott alternatív megközelítéseket az ICCAT-nak éves ülésén jóvá kell hagynia.

(6) A Földközi-tengeren:

a) a (2a) bekezdés nem alkalmazandó;

b) a (4) és az (5) bekezdést 2026. január 1-jétől kell alkalmazni.”

21. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„44a. cikk
Hajómegfigyelési rendszer

Amennyiben a halászhajókon az 1224/2009/EK tanácsi rendelet 9. cikkének megfelelően követőeszközöket telepítettek, a tagállamok gondoskodnak arról, hogy a lobogójuk alatt közlekedő halászhajók követőeszközei állandó jelleggel és folyamatosan üzemeljenek, és hogy az erszényes kerítőhálós hajókra vonatkozó információkat legalább óránként egyszer, az ICCAT szabályozása alá eső fajokra halászó minden egyéb hajóra vonatkozó információkat pedig legalább 2 óránként egyszer összegyűjtsék és továbbítsák a tagállam illetékes hatóságainak.

Az uniós halászhajó fedélzetére felszerelt követőeszköz műszaki meghibásodása vagy működésképtelensége esetén az eszközt a lehető leghamarabb, de legkésőbb az eseménytől számított 1 hónapon belül meg kell javítani vagy ki kell cserélni, kivéve, ha a hajó már nem tevékenykedik az ICCAT-egyezmény hatálya alá tartozó területen. Az uniós halászhajók nem kezdhetnek halászati utat anélkül, hogy a követőeszközt megjavították vagy kicserélték volna.”

22. Az 54. cikk (4) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A (2) és a (3) bekezdésben említett értesítést az ICCAT ügyvezető titkára által meghatározott formátum és szerkesztési minta szerint kell elkészíteni, és az értesítésnek tartalmaznia kell a következő információkat:

– a hajó neve és lajstromszáma,

– az ICCAT nyilvántartási szám (ha van),

– IMO-szám,

– korábbi név (ha volt),

– korábbi lobogó (ha volt),

– más nyilvántartásokból való korábbi törlésre vonatkozó részletek (ha volt ilyen),

– nemzetközi rádióhívójel,

– hajótípus, hossz, bruttó regisztertonna (BRT) és teherbíró képesség,

– a tulajdonosok és üzemeltetők nevei és címei,

– az engedélyezett átrakás típusa (azaz kikötőben, tengeren),

– az átrakásra engedélyezett időszak.”

23. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„58a. cikk

Az ICCAT tengeri átrakásra vonatkozó regionális megfigyelői programjában részt vevő megfigyelők egészsége és biztonsága

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a lobogójuk alatt közlekedő, ICCAT regionális megfigyelőket szállító valamennyi hajó valamennyi út teljes időtartama során megfelelő biztonsági felszereléssel rendelkezzen, beleértve a következőket:

a) a fedélzeten tartózkodó valamennyi személy vonatkozásában megfelelő befogadóképességű mentőtutaj, amely a megfigyelő tevékenységének teljes időtartama alatt érvényes ellenőrzési tanúsítvánnyal rendelkezik;

b) a fedélzeten tartózkodó valamennyi személy számára elegendő számú és a vonatkozó nemzetközi szabványoknak megfelelő mentőmellény vagy túlélőruházat; valamint

c) megfelelően nyilvántartásba vett vészhelyzetjelző rádió-irányadó (EPIRB), valamint kutatási és mentési transzponder (SART), amelynek érvényessége csak a megfigyelő tevékenységének vége után jár le.

(2) Az ICCAT regionális megfigyelőt szállító valamennyi uniós halászhajónak vészhelyzeti cselekvési tervet kell kidolgoznia és végrehajtania, amelyet abban az esetben kell követni, ha egy megfigyelő meghal, eltűnik vagy feltételezhetően a vízbe esik, olyan súlyos betegségben szenved vagy olyan sérülés áldozata lesz, amely veszélyezteti a megfigyelő egészségét, biztonságát vagy jólétét, vagy ha a megfigyelőt bántalmazták, megfélemlítették, megfenyegették vagy zaklatták. Az ilyen vészhelyzeti cselekvési terveknek tartalmazniuk kell többek között a 19-10. sz. ICCAT-ajánlás 1. mellékletében meghatározott elemeket.

(3) Az ICCAT regionális megfigyelőt szállító valamennyi uniós halászhajónak be kell nyújtania a Bizottság részére az ICCAT honlapján való közzététel céljából az ICCAT részére továbbítandó vészhelyzeti cselekvési tervet. Az új vagy módosított, az ICCAT honlapján való közzététel céljából az ICCAT részére továbbítandó vészhelyzeti cselekvési tervet – amint rendelkezésre áll – a Bizottság rendelkezésére kell bocsátani.

(4) Bármely uniós halászhajó csak akkor szállíthat ICCAT regionális megfigyelőt, ha vészhelyzeti cselekvési tervet nyújtott be. Ezen túlmenően, ha a Bizottság a vészhelyzeti cselekvési tervben szereplő információk alapján a 19-10. sz. ICCAT-ajánlás 1. mellékletében meghatározott előírásokkal való ellentmondásokat állapít meg, dönthet úgy, hogy a megfigyelőnek az érintett lobogó szerinti tagállam hajójára való kiküldését elhalasztja mindaddig, amíg az ellentmondást megfelelően meg nem szüntetik.”

24. A 61. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) legalább 5 %-os megfigyelői lefedettség valamennyi, nyílt vízi horogsorral, erszényes kerítőhálóval, etetőhajóval, halcsapdával, kopoltyúhálóval és vonóhálóval folytatott, az ICCAT szabályozása alá eső fajokra irányuló halászat során alkalmazott halászati erőkifejtés tekintetében.”;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az (1) bekezdés a) és b) pontjában említett megfigyelői lefedettség százalékos értékének kiszámítása a következőképpen történik:

a) erszényes kerítőhálós halászat esetében a hálókivetések vagy a halászati utak számában;

b) nyílt vízi horogsoros halászat esetében a halászati napok, a horogsor-kihelyezések vagy a halászati utak számában;

c) etetőhajókkal és csapdákkal folytatott halászat esetében a halászati napok számában;

d) kopoltyúhálós halászat esetében a halászattal töltött órák vagy a halászati napok számában; valamint

e) vonóhálóval folytatott halászat esetében a hálóbehúzások vagy a halászati napok számában.”

25. A 63. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„63. cikk

A tudományos megfigyelők feladatai

(1) Minden tagállam előírja a megfigyelők számára különösen az alábbi feladatok elvégzését:

a) a megfigyelt hajó halászati tevékenységével kapcsolatos információk rögzítése és jelentése, amelyeknek magukban kell foglalniuk legalább a következőket:

i. adatgyűjtés, amely kiterjed a célfajok összes fogásának, a járulékos fogásoknak és a visszadobott halmennyiségnek a számszerűsítésére (beleértve a cápákat, a tengeri teknősöket, a tengeri emlősöket és a tengeri madarakat is), a méret szerinti összetétel becslésére vagy mérésére (a lehetőségekhez mérten), a kezelés módjára (azaz a fedélzeten tartott, az elpusztult állapotban visszadobott és az élve visszaengedett egyedekre) vonatkozó adatokra, valamint az élettörténet-tanulmányok készítéséhez szükséges biológiai minták (például ivarmirigyek, otolitok, tövisnyúlványok, pikkelyek) gyűjtésére;

ii. minden talált jelölésre vonatkozó információk;

iii. a halászati műveletekre vonatkozó információk, beleértve a fogás földrajzi szélesség és hosszúság szerinti helyét; a halászati erőkifejtésre vonatkozó információk (például a halászati műveletek száma, horgok száma); az egyes halászati műveletek dátuma, beleértve adott esetben a halászati tevékenység megkezdésének és befejezésének időpontját; halcsoportosulást előidéző tárgyak, többek között FAD-ok használata; valamint a visszaengedett állategyedek általános állapota a túlélési rátákhoz viszonyítva (azaz elpusztult vagy élő, sebesült);

b) a járulékos fogások csökkentésére irányuló intézkedések alkalmazásának és az egyéb releváns információknak a megfigyelése és rögzítése;

c) amennyire lehetséges, a környezeti feltételek (például a tengerállapot, az éghajlati és hidrológiai paraméterek) megfigyelése és jelentése;

d) a trópusi tonhalfélékre vonatkozó többéves állományvédelmi és -gazdálkodási program keretében elfogadott ICCAT regionális megfigyelői programmal összhangban a FAD-ok megfigyelése és az okról való jelentéstétel; valamint

e) az ICCAT Kutatási és Statisztikai Állandó Bizottsága által ajánlott és a Bizottság által jóváhagyott egyéb tudományos feladatok ellátása.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a megfigyelők:

a) ne zavarják a hajó elektronikus berendezéseit;

b) ismerjék a hajó fedélzetén érvényes vészhelyzeti eljárásokat, beleértve a mentőtutajok, tűzoltó készülékek és elsősegélycsomagok helyét;

c) szükség szerint kommunikáljanak a parancsnokkal a megfigyelőkkel összefüggő releváns kérdésekről és a megfigyelői feladatokról;

d) ne akadályozzák vagy zavarják a hajó halászati tevékenységét és rendes működését;

e) részt vegyenek a megfigyelői program végrehajtásáért felelős tudományos intézet vagy hazai hatóság megfelelő képviselőivel folytatott tájékoztató megbeszéléseken.

(3) Azon hajók parancsnokainak, amelyekre a megfigyelőt kirendelték:

a) megfelelő hozzáférést kell biztosítaniuk a hajóhoz és a hajón végzett műveletekhez;

b) lehetővé kell tenniük a megfigyelő számára, hogy a megfigyelői feladatokat hatékonyan lássa el, többek között az alábbiak révén:

i. megfelelő hozzáférést biztosítanak a hajó halászeszközeihez, dokumentumaihoz (beleértve az elektronikus és papíralapú halászati naplókat is) és a fogásokhoz;

ii. bármikor kommunikálnak a tudományos intézet vagy a hazai hatóság megfelelő képviselőivel;

iii. megfelelő hozzáférést biztosítanak az elektronikai és egyéb, halászattal összefüggő berendezésekhez, beleértve egyebek mellett:

– a műholdas navigációs berendezést,

– az elektronikus kommunikációs eszközöket;

iv. biztosítják, hogy a megfigyelt hajó fedélzetén senki se manipulálja a megfigyelők eszközeit vagy dokumentumait, illetve senki se semmisítse meg őket; senki se akadályozza vagy zavarja a megfigyelő munkáját, illetve senki ne lépjen fel olyan módon, amely szükségtelenül megakadályozhatja a megfigyelőt a megfigyelői feladatok ellátásában;

c) a megfigyelők számára a tisztekével azonos szállást kell biztosítaniuk, beleértve az elhelyezést, az élelmezést, valamint megfelelő szaniterhelyiségek és egészségügyi létesítmények biztosítását;

d) megfelelő helyet kell biztosítaniuk a megfigyelők számára a parancsnoki hídon vagy a kormányosfülkében a megfigyelői feladatok elvégzéséhez, valamint a fedélzeten a megfigyelői feladatok ellátásához.

(4) Az egyes tagállamok:

a) előírják a lobogójuk alatt közlekedő hajók számára, hogy az ICCAT szabályozása alá eső fajok halászatakor e rendelettel összhangban tudományos megfigyelő tartózkodjon a fedélzeten;

b) gondoskodnak a megfigyelőik biztonságáról;

c) amennyiben lehetséges és helyénvaló, ösztönzik tudományos intézetüket vagy hazai hatóságaikat, hogy a megfigyelői jelentések és megfigyelői adatok kölcsönös cseréje céljából megállapodásokat kössenek más tagállamok vagy szerződő felek tudományos intézeteivel vagy nemzeti hatóságaival;

d) a Bizottság, valamint az ICCAT Kutatási és Statisztikai Állandó Bizottsága általi felhasználásra szánt éves jelentésükben konkrét információkkal szolgálnak a 16-14. sz. ICCAT-ajánlás végrehajtásáról, amely jelentéseknek tartalmazniuk kell a következőket:

i. a tudományos megfigyelői programjaik felépítésére és kialakítására vonatkozó részletek, többek között:

– a megfigyelői jelenlét célszintje a halászat és a halászeszköz típusa szerinti bontásban, valamint a mérési módszertan részletei,

– az összegyűjtendő adatok,

– az érvényben lévő adatgyűjtési és adatkezelési protokollok,

– arra vonatkozó információk, hogy miként történik a hajók kiválasztása a megfigyelői jelenlét tekintetében kitűzött tagállami célszint eléréséhez,

– a megfigyelők képzésére vonatkozó követelmények, valamint

– a megfigyelők képesítésére vonatkozó követelmények;

ii. a megfigyelt hajók száma, a halászat és a halászeszköz típusa szerint elért lefedettség, valamint az ezen lefedettségi szintek kiszámításával kapcsolatos részletek;

e) a d) pont i. alpontjában előírt információk eredeti benyújtását követően éves jelentésükben beszámolnak a megfigyelői programjaik felépítését és kialakítását érintő változásokról, amennyiben ilyen változások bekövetkeznek; valamint a d) pont ii. alpontjában előírt információkat továbbra is évente benyújtják a Bizottságnak;

f) az ICCAT Kutatási és Statisztikai Állandó Bizottsága által kidolgozott, erre a célra szolgáló elektronikus formátumok segítségével – az egyéb adatszolgáltatási követelményekre vonatkozó eljárásokkal összhangban és a hazai titoktartási követelményeknek megfelelően – a Bizottság általi felhasználás céljából, különös tekintettel az állományfelmérésre és egyéb tudományos célokra, minden évben bejelentik az említett bizottságnak a hazai megfigyelői programok keretében gyűjtött információkat;

g) biztosítják, hogy az (1) és a (2) bekezdésben említett feladataik ellátása során a megfigyelőik megbízható adatgyűjtési protokollokat alkalmazzanak, beleértve – amennyiben szükséges és helyénvaló – fényképek készítését is.”

26. A 66. cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(4) Minden tagállam évente ellenőrzi a harmadik országbeli halászhajók által a kijelölt kikötőiben végzett kirakodási és átrakási műveletek legalább 5 %-át.

(5) A lobogó szerinti tagállamok – az (EU) 2017/2403 rendelettel összhangban – a saját ellenőreik jelentéseihez hasonló alapon mérlegelik a kikötő szerinti állam ellenőrei által benyújtott jogsértési jelentéseket, és járnak el azok alapján.”

27. A III. cím VII. fejezete a következő cikkel egészül ki:

„66a. cikk
Hajók észlelése

(1) A tagállamok az illetékes hatóságaik által az ICCAT-egyezmény hatálya alá tartozó területen végzett vizsgálati és felügyeleti műveletek révén a lehető legtöbb információt gyűjtik össze abban az esetben, ha olyan uniós halászhajót, harmadik országbeli halászhajót vagy honosság nélküli hajót észlelnek halászat vagy halászattal kapcsolatos tevékenység (például átrakás) során, amelyről feltételezhető, hogy IUU-halászatot folytat.

(2) A tagállamok a hajók észlelésére vonatkozó információkat a 19-09. sz. ICCAT-ajánlás mellékletében meghatározott észlelési adatlapnak megfelelően gyűjtik.

(3) Egy hajó (1) bekezdésnek megfelelő észlelése esetén az érintett tagállam (a továbbiakban: az észlelő tagállam) indokolatlan késedelem nélkül értesíti az észlelt hajó lobogója szerinti tagállam, a lobogó szerinti szerződő fél vagy a lobogó szerinti nem szerződő fél megfelelő hatóságait, és átadja a hajóról készült felvételeket, valamint:

a) ha az észlelt hajó tagállami lobogó alatt közlekedik, a lobogó szerinti tagállam indokolatlan késedelem nélkül meghozza a megfelelő intézkedéseket az érintett hajó tekintetében; mind az észlelő tagállam, mind az észlelt hajó lobogója szerinti tagállam tájékoztatja a Bizottságot és az Európai Halászati Ellenőrző Hivatalt (EFCA) az észlelésről, beleértve a meghozott utánkövető intézkedések részleteit;

b) amennyiben az észlelt hajó egy másik szerződő fél vagy nem szerződő fél lobogója vagy meghatározatlan lobogó alatt közlekedik, vagy nincs honossága, az észlelő tagállam indokolatlan késedelem nélkül a Bizottság és az EFCA rendelkezésére bocsát minden, az észleléssel kapcsolatos megfelelő információt; a Bizottság az észlelési információt adott esetben továbbítja az ICCAT titkárságának.”

28. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„69a. cikk
IUU-hajók

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az ICCAT IUU-jegyzékében szereplő hajók ne kapjanak engedélyt a ki- és átrakásra, üzemanyag-felvételre vagy újratöltésre, vagy más kereskedelmi ügyletekben való részvételre.”

29. A 71. cikk (1) bekezdésében az „augusztus 20-ig” kifejezés helyébe „augusztus 1-jéig” kifejezés lép.

30. a 73. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

a) az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) az I–X. melléklet;”

„aa) a trópusi tonhalfélékre vonatkozó, az 5a. cikk szerinti kapacitáskorlátozások az említett cikk (2) bekezdésében említett éves halászati és kapacitásgazdálkodási tervre vonatkozó jelentéstétel, valamint az említett cikk (3) bekezdésében említett segédhajók száma;

b) a b) pont helyébe a következő szöveg lép:

„b) a 7. cikk (1) bekezdésében, a 8. cikkben, a 9. cikk (1) bekezdésében, a 14. cikk (1) bekezdésében, a 18. cikkben, a 20. cikk (2), (3) és (4) bekezdésében, a 22. cikk (2) bekezdésében, a 23. cikk (1) és (2) bekezdésében, a 26. cikk (1) és (3) bekezdésében, a 40. cikk (1) bekezdésében, a 42. cikk (1) bekezdésében, a 44. cikk (3) bekezdésében, a 47. cikk (2) bekezdésében, a 48. cikk (1) és (2) bekezdésében, az 50. cikk (1) és (2) bekezdésében, az 56. cikk (3) bekezdésében, az 57. cikk (1), (2) és (3) bekezdésében, az 59. cikk (1) és (2) bekezdésében, a 64. cikkben, a 65. cikk (2) bekezdésében, a 66. cikk (1) és (2) bekezdésében, a 67. cikk (1) és (2) bekezdésében, a 69. cikk (2) bekezdésében, a 70. cikk (2), (3) és (5) bekezdésében és a 71. cikk (1) bekezdésében megállapított határidők;

ba) a nagyszemű tonhal 8a. cikk szerinti éves átvitele;

bb) a 10. cikk (1) és (2) bekezdése szerinti, FAD-okra vonatkozó követelmények;

bc) a 10. cikk (2) bekezdésében, a 28. cikkben, a 27. cikk (3) bekezdésében, a 29b. cikk (2) és (3) bekezdésében, a 36a. cikk (2) bekezdésében, az 58a. cikk (2) és (4) bekezdésében, a 63. cikk (4) bekezdésének d) pontjában és a 66a. cikk (2) bekezdésében említett ICCAT-ajánlásokra való hivatkozások;”

c) a c) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) a 14. cikk (2) bekezdése szerinti minimális megfigyelői lefedettség;

ca) az észak-atlanti germonra halászó uniós fogóhajók számát érintő, 17. cikk szerinti korlátozások;

cb) az észak- és dél-atlanti germon 17b. cikk szerinti éves átvitele;

cc) a 18. cikk szerinti, az észak-atlanti kardhalra vonatkozó gazdálkodási tervek;

cd) az észak- és dél-atlanti kardhal 18b. cikk szerinti éves átvitele;”

d) a bekezdés a következő pontokkal egészül ki:

„j) a tengeri teknősök túlélésének maximalizálására vonatkozó, 41. cikk szerinti követelmények;

k) a 61. cikk (2) bekezdése szerinti százalékos lefedettség kiszámítása.”

31. Az I. melléklet helyébe az e rendelet I. mellékletében meghatározott szöveg lép.

32. A VI. melléklet helyébe az e rendelet II. mellékletében meghatározott szöveg lép.

33. A rendelet az e rendelet III. mellékletében meghatározott IX. és X. melléklettel egészül ki.

2. cikk

Az (EU) 2023/2053 rendelet módosításai

Az (EU) 2023/2053 rendelet a következőképpen módosul:

1. Az 5. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„*5. cikk*

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. »ICCAT«: az Atlanti Tonhalfélék Védelmére Létrehozott Nemzetközi Bizottság;

2. »SCRS«: az ICCAT Kutatási és Statisztikai Állandó Bizottsága;

3. »egyezmény«: az atlanti tonhalfélék védelméről szóló nemzetközi egyezmény;

4. »az egyezmény hatálya alá tartozó terület«: az egyezmény I. cikkében meghatározott földrajzi terület;

5. »szerződő fél«: az egyezmény szerződő fele és valamely nem szerződő, de együttműködő fél, jogalany vagy halászatot folytató jogalany;

6. »gazdasági szereplő« vagy »üzemeltető«: olyan természetes vagy jogi személy, aki, illetve amely bármilyen, a halászati és akvakultúra-termékek előállító, feldolgozó-, forgalmazó-, elosztó- és kiskereskedelmi láncának valamely szakaszával kapcsolatos tevékenységet folytató vállalkozást működtet vagy ilyen vállalkozással rendelkezik;

7. »halgazdaság helye szerinti tagállam« vagy »a halgazdaságért felelős tagállam«: az a tagállam, amelynek a joghatósága alá tartozó területen a halgazdaság található;

8. »lobogó szerinti tagállam«: az a tagállam, amelynek a lobogója alatt a halászhajó közlekedik;

9. »csapda helye szerinti tagállam« vagy »a csapdáért felelős tagállam«: az a tagállam, amelynek a joghatósága alá tartozó területen a csapda található;

10. »halászhajó«: a kékúszójú tonhal kereskedelmi kiaknázására használt motoros hajó, beleértve a fogóhajókat, a halfeldolgozó hajókat, a segédhajókat, a vontatóhajókat, az átrakásban részt vevő hajókat, a tonhaltermékek szállítására felszerelt szállítóhajókat és a kisegítő hajókat, a konténerhajók kivételével;

11. »fogóhajó«: a kékúszójú tonhal kereskedelmi célú halászatára használt hajó;

12. »vontatóhajó«: az élő kékúszójú tonhalak ketreceinek vontatására használt hajó;

13. »halfeldolgozó hajó«: olyan hajó, amelynek fedélzetén a halászati termékeken csomagolásuk előtt egy vagy több műveletet végeznek el az alábbiak közül: filézés vagy darabolás, fagyasztás és/vagy feldolgozás;

14. »segédhajó«: minden olyan halászhajó, amely nem fogóhajó, halfeldolgozó hajó, vontatóhajó, átrakást végző hajó, tonhaltermékek szállítására felszerelt szállítóhajó vagy kisegítő hajó, és amely a kékúszójú tonhal halászatában támogató feladatok ellátására engedéllyel rendelkezik;

15. »kisegítő hajó«: az elpusztult (nem feldolgozott) kékúszójú tonhalaknak a szállítóketrectől vagy tenyésztőketrectől, erszényes kerítőhálós hajótól vagy csapdától a kijelölt kikötőbe vagy halfeldolgozó hajóra való szállítására használt hajó;

16. »kis méretű part menti hajó«: olyan fogóhajó, amely az alábbi öt közül legalább három tulajdonsággal rendelkezik:

    a) teljes hosszúsága kisebb mint 12 méter;

    b) a hajó kizárólag a lobogó szerinti tagállam joghatósága alá tartozó vizeken halászik;

    c) a halászati utak időtartama kevesebb mint 24 óra;

    d) a személyzet maximális létszáma négy főben van megállapítva;

e) a hajó olyan technikák alkalmazásával folytat halászatot, amelyek szelektívek és korlátozott környezeti hatással járnak;

17. »nagy méretű nyílt vízi horogsoros hajó«: 24 méternél nagyobb teljes hosszúságú nyílt vízi horogsoros hajó;

18. »rekreációs célú halászat«: a tengerek biológiai erőforrásainak szabadidős, turisztikai vagy sportolási célú kiaknázására irányuló, nem kereskedelmi célú halászati tevékenység;

19. »erszényes kerítőháló«: olyan kerítőháló, amelynél a hálófeneket összehúzzák a háló fenekén lévő szorítózsinór segítségével, amely a fenék-vontatókötél mentén több gyűrűn van átfűzve, és így lehetővé teszi a háló összehúzását vagy összezárását;

20. »közös halászati művelet«: két vagy több erszényes kerítőhálós hajó részvételével végrehajtott művelet, amelynek során az egyik erszényes kerítőhálós hajó fogása egy előzetes megállapodás tárgyát képező elosztási kulcs alapján egy vagy több erszényes kerítőhálós hajónak tulajdonítható;

21. »halászeszközcsoport«: ugyanazt a halászeszközt használó halászhajók csoportja, amelyre vonatkozóan csoportkvóta került kiosztásra;

22. »halászati erőkifejtés«: a halászhajó kapacitásának és aktivitásának szorzata a halászati műveletek intenzitásának mérése céljából; ez a mérés a halászeszköztől függ; horogsoros halászat esetében a horgok száma vagy a horogra vonatkozó órák száma alapján mérik; erszényes kerítőhálós hajók esetében a hajónapok (halászati idő és a keresési idő) alapján mérik.

23. »aktív halászat«: az a tény, hogy valamely fogóhajó egy adott halászati idényben kékúszójú tonhalra halászik;

24. »kékúszójútonhal-fogási dokumentum« vagy »BCD«: a kékúszójú tonhalra vonatkozó fogási dokumentum;

25. »elektronikus kékúszójútonhal-fogási dokumentum« vagy »eBCD«: a kékúszójú tonhalra vonatkozó, elektronikus fogási dokumentum;

26. »átrakás«: egy halászhajó fedélzetén található halászati termékek bármelyikének vagy mindegyikének egy másik halászhajóra történő áthelyezése; az elpusztult kékúszójú tonhalak erszényes kerítőhálóból, csapdából vagy vontatóhajóról kisegítő hajóra való áthelyezése azonban nem minősül átrakásnak;

27. »élő kékúszójú tonhal«: olyan kékúszójú tonhal, amelyet egy bizonyos ideig életben tartanak egy csapdában, vagy élve elszállítják egy halgazdaságba, ketrecbe helyeznek, hizlalnak és végül lehalásznak vagy elengednek;

28. »lehalászás«: kékúszójú tonhalak halgazdaságokban vagy csapdákban történő leölése;

29. »csapda«: a tengerfenékhez horgonyzott, rögzített halászeszköz, amely általában fel van szerelve a kékúszójú tonhalakat egy vagy több rekeszbe terelő vezetőhálóval, mely rekeszekben lehalászásukig vagy tenyészetbe vételükig tartják őket;

30. »ketrecbe helyezés«: az a folyamat, amelynek során az élő kékúszójú tonhalat halgazdaságokba szállítják, majd hizlalás és a kékúszójú tonhal teljes biomasszájának növelése céljából etetik;

31. »ellenőrzési célú ketrecbe helyezés«: a ketrecbehelyezési művelet megismétlése az ellenőrző hatóságok kérésére, a ketrecbe helyezés alatt álló halak számának vagy átlagos tömegének ellenőrzése céljából;

32. »tenyésztés« vagy »hizlalás«: az a folyamat, amelynek során a kékúszójú tonhalat a gazdaságokban ketrecbe helyezik, majd hizlalás és a kékúszójú tonhal teljes biomasszájának növelése céljából etetik;

33. »halgazdaság«: egy vagy több helyen elhelyezkedő, földrajzi koordinátákkal egyértelműen meghatározott tengeri terület, amely a sokszög minden egyes pontjára vonatkozóan egyértelműen meghatározza a földrajzi hosszúságot és szélességet, és amelyet csapdákkal vagy erszényes kerítőhálós hajókkal fogott kékúszójú tonhal hizlalására vagy tenyésztésére használnak;

34. »bemeneti tenyésztési kapacitás«: a vadon élő kékúszójú tonhal azon maximális mennyisége tonnában kifejezve, amelyet egy halgazdaság egy halászati idény során ketrecbe helyezhet;

35. »áthelyezés«: a következők közül bármelyik módon történő áthelyezés:

    a) élő kékúszójú tonhal fogóhajó hálójából szállítóketrecbe történő áthelyezése;

    b) élő kékúszójú tonhal áthelyezése a csapdából a szállítóketrecbe, a vontatóhajó jelenlététől függetlenül;

    c) élő kékúszójú tonhal egyik szállítóketrecből a másikba történő áthelyezése;

    d) élő kékúszójú tonhalakat tartalmazó ketrec egyik vontatóhajóból a másikba történő áthelyezése;

e) élő kékúszójú tonhalak ugyanazon halgazdaságban különböző ketrecek közötti áthelyezése (halgazdaságon belüli áthelyezés);

f) élő kékúszójú tonhalak halgazdasági ketrecből egy szállítóketrecbe történő áthelyezése;

36. »ellenőrzési célú áthelyezés«: bármely áthelyezésnek az ellenőrző hatóságok kérésére végrehajtott megismétlése;

37. »halgazdaságok közötti áthelyezés«: élő kékúszójú tonhalak áthelyezése egyik halgazdaságból egy másik halgazdaságba, amely két fázisból áll, az átadó halgazdaság ketrecéből a szállítóketrecbe történő áthelyezésből, valamint a szállítóketrecből az átvevő halgazdaság ketrecébe történő ketrecbe helyezésből;

38. »első áthelyezés«: élő kékúszójú tonhalak áthelyezése az erszényes kerítőhálóból vagy csapdából a szállítóketrecbe;

39. »további áthelyezés«: az első áthelyezést követően és a rendeltetési hely szerinti halgazdaságban történő ketrecbe helyezés előtt végzett bármely áthelyezés, például két szállítóketrec tartalmának felosztása vagy egyesítése, az önkéntes vagy ellenőrzési célú áthelyezések kivételével;

40. »önkéntes áthelyezés«: bármely áthelyezés olyan megismétlése, amelyet az átadó üzemeltető önkéntesen hajt végre;

41. »ellenőrző kamera«: az e rendelet szerinti ellenőrzések céljára szolgáló sztereoszkopikus kamera vagy hagyományos videokamera;

42. »sztereoszkopikus kamera«: két vagy több objektívvel és objektívenként külön képérzékelővel vagy filmes képkockával rendelkező, a halak hosszának mérése céljából háromdimenziós kép előállítására képes kamera;”

43. »átadó üzemeltető«: annak a fogó- vagy vontatóhajónak a parancsnoka vagy a parancsnok képviselője, vagy annak a halgazdaságnak vagy csapdának az üzemeltetője vagy az üzemeltető képviselője, ahonnan – az önkéntes és ellenőrzési célú áthelyezés kivételével – az áthelyezési művelet kiindul;

44. »az átadó üzemeltető szerinti tagállam«: az a tagállam, amely joghatóságát gyakorolja az átadó üzemeltető felett.”

2. A 7. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A nem lehalászott élő kékúszójú tonhalak átvitele egy halgazdaságon belül az előző évek fogásaiból csak akkor engedélyezhető, ha a tagállam megerősített ellenőrzési rendszert dolgoz ki, és erről jelentést tesz a Bizottságnak. E rendszernek szervesen illeszkednie kell a tagállam 14. cikkben említett éves nyomonkövetési, ellenőrzési és ellenőrző vizsgálati tervébe, és tartalmaznia kell legalább az 56c., az 56d. és a 61. cikk szerinti intézkedéseket.”

3. A 8. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„8. cikk

A fel nem használt kvóták átvitele

(1) A fel nem használt kvóták automatikus átvitele nem engedélyezhető.

(2) A tagállamok kérhetik éves kvótájuk legfeljebb 5 %-ának a következő évre történő átvitelét. Az érintett tagállam ezt a kérést belefoglalja az éves halászati és kapacitásgazdálkodási tervébe az ICCAT által jóváhagyandó uniós halászati és kapacitásgazdálkodási tervbe való felvétel céljából.”

4. A 9. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az Unió és a többi szerződő fél közötti kvótaátadásra csak az érintett tagállamok és szerződő felek előzetes engedélyével kerülhet sor. A Bizottság a kvótaátadás előtt értesíti az ICCAT titkárságát az érintett kvóták mennyiségéről.”

5. A 14. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„14. cikk
Éves nyomonkövetési, ellenőrzési és ellenőrző vizsgálati terv

A kékúszójútonhal-kvótával rendelkező összes tagállam éves nyomonkövetési, ellenőrzési és ellenőrző vizsgálati tervet készít az e rendeletnek való megfelelés biztosítása céljából. Az egyes tagállamok benyújtják e tervüket a Bizottságnak. Az egyes tagállamok a következőkkel összhangban állítják össze tervüket:

a) a kékúszójú tonhalra vonatkozó, az 1224/2009/EK rendelet 95. cikke alapján létrehozott egyedi ellenőrzési és vizsgálati programban meghatározott vizsgálati tevékenységek célkitűzései, prioritásai, eljárásai és referenciaértékei;

b) 2025. december 31-ig az 1224/2009/EK rendelet 46. cikke alapján létrehozott, a kékúszójú tonhalra vonatkozó nemzeti ellenőrzési cselekvési program, az említett időpontot követően pedig az említett rendelet 93a. cikke alapján létrehozott nemzeti ellenőrzési program.”

6. A 15. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A tagállamok a tonhaltenyésztési kapacitásukat azon tenyésztési összkapacitásra korlátozzák, amely szerepel az ICCAT-nak a kékúszójú tonhal tekintetében működésre engedélyezett halgazdaságok nyilvántartásában (a továbbiakban: az ICCAT kékúszójútonhal-tenyésztő létesítményekre vonatkozó nyilvántartása), vagy amelyeket 2018-ban engedélyeztek és bejelentettek az ICCAT-nak.”;

b) a (6) és a (7) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) A tagállamok a ketrecbe helyezés (a fogott vadon élő halak bevitele), a lehalászás és az export éves mennyiségére vonatkozó statisztikákat jelentik a Bizottságnak, amely – amíg az ICCAT titkársága ki nem fejlesztette az eBCD-rendszerben az adatkinyerési funkciót, és ez a funkció elérhetővé nem válik – továbbítja az adatokat az ICCAT titkárságának.

(7) A tagállamok adott esetben minden év május 15-éig benyújtják a Bizottságnak a felülvizsgált tenyésztésszervezési terveket, az ICCAT titkárságának minden év június 1-jéig történő továbbítás céljából.”

7. a 16. cikk (1) bekezdésének c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„c) a 14. cikkel összhangban kidolgozott éves nyomonkövetési, ellenőrzési és ellenőrző vizsgálati terv; és”

8. A 17. cikk (4) és (5) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az (1), a (2) és a (3) bekezdéstől eltérve, ha az időjárási körülmények megakadályozzák a halászati műveleteket, a tagállamok dönthetnek úgy, hogy az említett bekezdésekben említett halászati idényeket a kieső napok számával megegyező számú nappal, de legfeljebb 10 nappal meghosszabbítják.

(5) Az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren minden év január 1-je és május 31-e közötti időszakában megengedett a kékúszójú tonhal nagy méretű nyílt vízi horogsoros fogóhajókkal történő halászata, a nyugati hosszúság 10°-ától nyugatra és az északi szélesség 42°-ától északra eső terület kivételével.”

9. A rendelet a következő cikkel egészül ki:

„21a. cikk
A kékúszójú tonhal segédhajók fedélzetén való tartásának tilalma

A segédhajók nem tarthatnak a fedélzeten és nem szállíthatnak kékúszójú tonhalat.”

10. A 23. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok adott esetben külön kvótát oszthatnak ki a rekreációs célú halászat számára. Az ilyen kiosztás során az esetleg elpusztult kékúszójú tonhalakat is figyelembe kell venni, a »fogd ki és engedd vissza« horgászat során elpusztult egyedekre is kiterjedően. A tagállamok halászati terveik benyújtásakor tájékoztatják a Bizottságot a rekreációs célú halászat folytatása céljából kiosztott kvótáról.”

11. A 24. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A rekreációs célú halászatra vonatkozó kékúszójútonhal-kvótával rendelkező tagállamok szabályozzák e halászatot azáltal, hogy a hajók számára rekreációs célú halászat céljából halászati engedélyeket bocsátanak ki. Az ICCAT kérésére a tagállamok a Bizottság rendelkezésére bocsátják a kékúszójú tonhalra vonatkozó halászati engedéllyel rendelkező hajók jegyzékét. E jegyzéket a Bizottság elektronikus úton továbbítja az ICCAT-nak. A jegyzék minden hajóra vonatkozóan a következő információkat tartalmazza:

a) a hajó neve;

b) a nyilvántartási szám;

c) az ICCAT nyilvántartási szám (ha van);

d) korábbi név (ha volt);

e) a tulajdonosok és üzemeltetők nevei és címei.”;

b) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A tagállamok nyilvántartják a rekreációs célú halászatra vonatkozó fogási adatokat, ezen belül minden egyes, rekreációs célú halászat keretében kifogott kékúszójútonhal-egyed tömegét, és minden évben június 30-ig közlik a Bizottsággal a megelőző év adatait. A Bizottság ezt az információt továbbítja az ICCAT titkárságának.”

12. A 26. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok minden évben a halászati engedélyezési időszak kezdete előtt 1 hónappal benyújtják a Bizottságnak a következő hajójegyzékeket:

a) egy minden olyan fogóhajóra kiterjedő jegyzék, amely a kékúszójú tonhalra irányuló aktív halászatot folytat; és

b) egy, a fogóhajókon kívül minden más olyan hajóra kiterjedő jegyzék, amely a kékúszójú tonhal halászatával kapcsolatos tevékenységet folytat.

Minden hajójegyzéknek tartalmaznia kell a következő információkat:

a) a hajó neve és nyilvántartási száma;

b) a hajótípus meghatározása, megkülönböztetve legalább a fogóhajókat, a vontatóhajókat, a kisegítő hajókat, a segédhajókat és a halfeldolgozó hajókat;

c) hossz és bruttó regisztertonna (BRT) vagy, amennyiben lehetséges, bruttó tonnatartalom (BT);

d) IMO-szám (ha van);

e) használt halászeszköz (ha van);

f) korábbi lobogó (ha volt);

g) korábbi név (ha volt);

h) más nyilvántartásokból való korábbi törlésre vonatkozó adatok;

i) nemzetközi rádióhívójel (ha van);

j) a tulajdonosok és üzemeltetők nevei és címei; és

k) a kékúszójú tonhal tekintetében a tenyésztés céljából történő halászatra, az üzemeltetésre és a szállításra engedélyezett időszak.

A Bizottság az említett információkat a halászati tevékenység megkezdése előtt 15 nappal továbbítja az ICCAT titkárságának annak érdekében, hogy az említett jegyzékben szereplő hajókat felvegyék az ICCAT-nak az engedéllyel rendelkező hajókról vezetett nyilvántartásába, valamint adott esetben a legalább 20 méter teljes hosszúságú, az egyezmény hatálya alá tartozó területen működési engedéllyel rendelkező hajókról vezetett ICCAT nyilvántartásba.”;

b) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Az (1) bekezdésben említett jegyzékek és az (1) és a (3) bekezdésben említett információk bármilyen utólagos, a naptári év során eszközölt módosítása csak akkor fogadható el, ha a bejelentett halászhajó indokolt működési okok vagy vis maior miatt nem tud részt venni a halászati tevékenységben. Ilyen esetekben az érintett tagállam haladéktalanul tájékoztatja erről a tényről a Bizottságot, és megadja az alábbiakat:

a) az adott hajó helyettesítésére szánt halászhajó vagy halászhajók részletes adatai; és

b) a helyettesítés indokának részletes leírása, valamint a vonatkozó bizonyítékok és igazolások.”

13. A 28. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Halászati tervük részeként az egyes tagállamok elektronikus formában benyújtják a Bizottságnak azon csapdák jegyzékét, amelyekkel engedélyezett a kékúszójú tonhalnak az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren folytatott halászata. E jegyzéknek tartalmaznia kell a csapdák nevét és nyilvántartási számát, valamint a csapdasokszög földrajzi koordinátáit. A Bizottság továbbítja ezeket az információkat az ICCAT titkárságának azzal a céllal, hogy az említett csapdákat felvegyék a kékúszójú tonhal halászatára engedélyezett csapdákra vonatkozó ICCAT-nyilvántartásba.”;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(5) A tagállamok haladéktalanul értesítik a Bizottságot a kékúszójú tonhal halászatára engedélyezett csapdák jegyzékének minden kiegészítéséről, a jegyzékből való minden törléséről vagy a jegyzék bármilyen módosításáról. A Bizottság haladéktalanul továbbítja ezen változásokat a ICCAT titkárságának.”

14. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„28a. cikk

A halgazdaságok jegyzékei és nyilvántartása

(1) Halászati tervük részeként az egyes tagállamok elektronikus formában benyújtják a Bizottságnak azon halgazdaságok jegyzékét, amelyeknek a kékúszójú tonhal tekintetében történő üzemeltetése engedélyezett az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren. E jegyzéknek a következő információkat kell tartalmaznia:

a) a halgazdaság neve;

b) a nyilvántartási szám;

c) a tulajdonosok és üzemeltetők nevei és címei;

d) az egyes gazdaságokhoz rendelt bemeneti és teljes tenyésztési kapacitás;

e) a haltenyésztési tevékenységekre engedélyezett területek földrajzi koordinátái; és

f) a halgazdaság státusza (aktív vagy inaktív).

A Bizottság továbbítja ezeket az információkat az ICCAT titkárságának azzal a céllal, hogy az említett halgazdaságokat felvegyék a kékúszójútonhal-tenyésztő létesítmények ICCAT-nyilvántartásába.

(2) A kékúszójútonhal-tenyésztő létesítmények ICCAT-nyilvántartásában nem szereplő halgazdaságokat úgy kell tekinteni, hogy nem rendelkeznek engedéllyel arra, hogy az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren kékúszójú tonhalak tekintetében üzemeljenek.

(3) A tenyésztési tevékenységekre jóváhagyott földrajzi koordinátákon kívüli tenyésztési tevékenységek – beleértve a hizlalási célú etetést vagy a lehalászást – nem engedélyezhetők.

(4) A tagállamok haladéktalanul értesítik a Bizottságot a halgazdaságaik jegyzékeinek minden kiegészítéséről, a jegyzékből való minden törléséről vagy a jegyzék bármilyen módosításáról. A Bizottság az ilyen változtatásokat haladéktalanul továbbítja az ICCAT titkárságának.

(5) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy ne kerülhessen kékúszójú tonhal olyan halgazdaságba, amely nem szerepel a kékúszójútonhal-tenyésztő létesítmények ICCAT-nyilvántartásában, és hogy a halgazdaságok ne fogadjanak kékúszójú tonhalat olyan hajókról, amelyek nem kerültek be a hajók ICCAT-nyilvántartásába. A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy megtiltsák a kékúszójútonhal-tenyésztő létesítmények ICCAT-nyilvántartásában nem szereplő halgazdaságokban végzett műveleteket.”

15. A 33. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4) Ezt a cikket a veszélyhelyzetbe vagy vis maior helyzetbe került halászhajóknak a nemzetközi jog szerinti, a kikötőbe való belépéshez fűződő jogának a sérelme nélkül kell alkalmazni.”

16. A 34. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A 26. cikkben említett hajójegyzékben szereplő uniós halászhajók – ideértve a halfeldolgozó hajókat és a kisegítő hajókat – parancsnoka vagy annak képviselője a kikötőbe érkezés várható időpontja előtt legalább négy órával bejelenti legalább a következő információkat a lobogójuk szerinti tagállam vagy azon szerződő fél illetékes hatóságának, amelynek a kikötőjét vagy kirakodóhelyét használni kívánják:

a) az érkezés várható dátuma és időpontja;

b) a fedélzeten tárolt kékúszójú tonhal becsült mennyisége;

c) arra a földrajzi területre vonatkozó információ, ahol a fogás történt.”;

b) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A kikötő szerinti tagállam illetékes ellenőrző hatóságai minden Unióban történő kirakodást ellenőriznek, egy bizonyos százalékukat pedig a kvótát, a flotta méretét és a halászati erőkifejtést figyelembe vevő kockázatértékelési rendszer alapján vizsgálatnak vetik alá. Az egyes tagállamok által elfogadott ellenőrzési rendszerek valamennyi részletét meg kell határozni a 14. cikkben említett éves nyomonkövetési, ellenőrzési és ellenőrző vizsgálati tervben.”

17. A 35. cikk (5) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Az átrakási műveletekben részt vevő uniós halászhajók parancsnokainak vagy azok képviselőiknek a kikötői átrakás időpontját követően legkésőbb 5 munkanapon belül ki kell tölteniük és továbbítaniuk kell a lobogójuk szerinti tagállam illetékes hatóságainak az ICCAT átrakási nyilatkozatot. Az átrakó halászhajók parancsnokainak vagy azok képviselőiknek az V. mellékletben meghatározott formátummal összhangban kell kitölteniük az ICCAT átrakási nyilatkozatot. Az ICCAT átrakási nyilatkozatot az abban szereplő adatok keresztellenőrzésének megkönnyítése érdekében össze kell kapcsolni az eBCD-vel.”

18. A 36. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„36. cikk
A tagállamok által benyújtott fogási jelentések

Az egyes tagállamok kéthetente fogási jelentéseket nyújtanak be a Bizottságnak. E jelentéseknek a csapdákra és a fogóhajókra vonatkozóan a 32. cikkben előírt adatokat kell tartalmazniuk. Az információkat halászeszköztípus szerinti bontásban kell benyújtani. A Bizottság ezeket az információkat haladéktalanul továbbítja az ICCAT titkárságának.”

19. A 38. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) és a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, a tonhalfélék halgazdaságokból történő visszaengedése esetén a vontatóhajókon csak a 39. cikkben említett regionális ICCAT-megfigyelők lehetnek jelen.

(3) A nemzeti megfigyelők kötelezettségeit, felelősségeit és feladatait a VIII. melléklet határozza meg.”;

b) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) E cikk alkalmazásában a tagállamok biztosítják az alábbiakat:

a) a megfigyelők időben és térben reprezentatív elosztása annak biztosítása érdekében, hogy a Bizottság a fogásokkal, a halászati erőkifejtéssel és egyéb tudományos és gazdálkodási vonatkozásokkal kapcsolatban megfelelő és helyes adatokat és információkat kapjon, figyelembe véve a flották és a halászati tevékenység jellemzőit;

b) megbízható adatgyűjtési protokollok;

c) hogy a megfigyelők munkába állásuk előtt megfelelő képzésben részesüljenek és megszerezzék a szükséges jóváhagyást;

d) hogy a megfigyelők tevékenységük megkezdése előtt megkapják a tagállam illetékes hatóságán belüli azon kapcsolattartók listáját, akikhez az észrevételeket be kell jelenteniük;

e) a megvalósíthatóság határain belül, hogy az egyezmény hatálya alá tartozó területen a hajók és a csapdák tevékenységét a lehető legkisebb mértékben zavarják;

f) hogy a halászhajók parancsnokai vagy a csapdák üzemeltetői hozzáférést biztosítsanak a megfigyelők számára a halászhajók fedélzetén vagy a csapdákon lévő elektronikus kommunikációs eszközökhöz.”

20. A 39. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés d) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„d) a halgazdaság egyik ketrecéből egy szállítóketrecekbe való összes áthelyezés során, amelyet utána egy másik halgazdaságba vontatnak;”

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Az (1) bekezdéstől eltérve, az érintett tagállam engedélyezheti a friss kékúszójú tonhal piacának ellátása céljából a halgazdaságokból történő, napi 1 000 kg-ot meg nem haladó és évente halgazdaságonként legfeljebb 50 tonna mennyiségű lehalászást, feltéve, hogy a halgazdaság helye szerinti tagállam által meghatalmazott nemzeti ellenőr az ilyen lehalászások 100 %-ánál a helyszínen tartózkodik és a teljes műveletet ellenőrzi. Az említett meghatalmazott nemzeti ellenőr a lehalászott mennyiségeket az eBCD-rendszerben is hitelesíti. Ilyen esetekben nem szükséges a regionális ICCAT-megfigyelő aláírása az eBCD lehalászással kapcsolatos információkra vonatkozó részében.”;

c) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A tagállamok biztosítják, hogy minden halgazdaságba kirendeljenek egy regionális ICCAT-megfigyelőt a ketrecbehelyezési és lehalászási műveletek teljes időtartamára. Vis maior esetén, és azt követően, hogy a halgazdaság helye szerinti tagállam igazolta a vis maiornak minősülő körülményeket, vagy amikor az ugyanazon halgazdaság helye szerinti tagállam által engedélyezett és ellenőrzött szomszédos halgazdaságok egy egységként közösen működnek, a tenyésztési műveletek folyamatosságának biztosítása érdekében egy regionális ICCAT-megfigyelő egyszerre több halgazdaságban is tevékenykedhet, amennyiben biztosított a regionális ICCAT-megfigyelő feladatainak megfelelő ellátása, és miután azt a halgazdaság helye szerinti tagállam igazolta.

(4a) A (4) bekezdéstől eltérve, az ugyanazon tagállam joghatósága tartozó két különböző halgazdaság közötti áthelyezés esetén egy regionális ICCAT-megfigyelő jelölhető ki a teljes folyamat lefedésére, beleértve a halaknak a vontató szállítóketrecbe történő áthelyezését, a halaknak az átadó halgazdaságból a rendeltetési hely szerinti halgazdaságba történő vontatását és a halak ketrecbe helyezését a rendeltetési hely szerinti halgazdaságban. Ebben az esetben a regionális ICCAT-megfigyelőt az átadó halgazdaságnak kell foglalkoztatnia, és a költségeket az átadó és a rendeltetési hely szerinti halgazdaságnak meg kell osztania, kivéve, ha e halgazdaságok üzemeltetői másként határoznak.”;

d) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) A parancsnokok, a személyzet tagjai, valamint a halgazdaságok, a csapdák és a hajók üzemeltetői semmilyen módon nem akadályozhatják, nem félemlíthetik meg, nem zavarhatják, illetve indokolatlanul semmilyen módon nem befolyásolhatják a regionális ICCAT-megfigyelőket feladataik ellátásában.

(7) A regionális ICCAT-megfigyelőkre vonatkozó kötelezettségeket, felelősségeket és feladatokat a VIII. melléklet határozza meg.”

21. A 40. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az áthelyezési művelet kezdete előtt, az önkéntes áthelyezést is beleértve, az átadó üzemeltető előzetes áthelyezési értesítést küld a lobogó szerinti, halgazdaság helye szerinti, illetve a csapda helye szerinti tagállamnak, amelyben feltünteti a következőket:

a) a kékúszójú tonhal áthelyezendő egyedeinek száma és becsült tömege;

b) a fogóhajó, a vontatóhajók, a halgazdaság vagy a csapda neve és ICCAT-nyilvántartási száma;

c) a fogás napja és helye;

d) az áthelyezés napja és várható ideje;

e) a becsült helyzet (földrajzi szélesség és hosszúság), ahol az áthelyezésre sor kerül, valamint az átadó és átvevő halketrecek számai;

f) a rendeltetési hely szerinti halgazdaság neve és ICCAT-száma;

g) az átadó halgazdaság neve és ICCAT-száma, ha a halgazdaság ketrecéből szállítóketrecbe történik áthelyezés;

h) a két halgazdaság ketreceinek ketrecszáma és a halgazdaságon belüli áthelyezések esetén az esetlegesen érintett szállítóketrecek ketrecszáma.”;

b) a (2) bekezdést el kell hagyni;

c) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A 45c. cikkben említett egyedi azonosító számot kell hozzárendelni az élő kékúszójú tonhal áthelyezéséhez és a kapcsolódó szállításhoz használt valamennyi ketrechez.”;

d) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Az (1) bekezdésben említett tagállam az előzetes áthelyezési értesítés benyújtását követő 48 órán belül engedélyezi az áthelyezést, vagy megtagadja annak engedélyezését. Az áthelyezés nem kezdhető meg az előzetes engedély száma nélkül, amely jelzi, hogy az engedély megadására (AUT) sor került.”;

e) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(7) Az önkéntes és ellenőrzési célú áthelyezésekhez nem kell új áthelyezési engedélyt kérni.”

22. A 41. cikk a következőképpen módosul:

a) A cím helyébe a következő szöveg lép:

„Az áthelyezésre vonatkozó engedély megtagadása és a kékúszójú tonhal ezt követő visszaengedése”;

b) az (1) bekezdés b)–e) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) a fogóhajótól vagy a csapdától nem érkezett megfelelő módon jelentés a kékúszójú tonhal egyedeinek számáról és tömegéről, vagy a kékúszójú tonhal egyedeinek ketrecbe helyezése nem volt engedélyezve;

c) a fogóhajó vagy csapda, amely a bejelentés szerint a halat fogta, nem rendelkezett a kékúszójú tonhal halászatára vonatkozó, a 27. vagy a 28. cikknek megfelelően kiadott érvényes halászati engedéllyel;

d) a bejelentés szerint az áthelyezett halat fogadó vonóhajó nem szerepel az ICCAT-nak a 26. cikkben említett, egyéb halászhajókra vonatkozó nyilvántartásában, vagy nincs felszerelve teljesen működőképes VMS rendszerrel vagy azzal egyenértékű nyomkövető berendezéssel; vagy

e) a rendeltetési hely szerinti halgazdaság nem szerepel aktív halgazdaságként a kékúszójútonhal-tenyésztő létesítmények ICCAT-nyilvántartásában.”;

c) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A VMS-nek a halgazdaságba történő szállítás során bekövetkező műszaki meghibásodása esetén a vontatóhajót egy másik, teljesen működőképes VMS-sel felszerelt vontatóhajóval kell felváltani, vagy a hajón a lehető leghamarabb, de legkésőbb a műszaki meghibásodás után 72 órán belül új, működő VMS-t kell telepíteni vagy használni. Ez a 72 órás határidő kivételesen meghosszabbítható vis maior vagy bizonyított működési korlátok esetén. A műszaki hibáról haladéktalanul értesíteni kell a Bizottságot, amely tájékoztatja az ICCAT titkárságát. A hajóparancsnok vagy annak képviselője a műszaki hiba észlelésétől annak orvoslásáig megfelelő távközlési eszközökkel óránként tájékoztatja a lobogó szerinti tagállam ellenőrző hatóságait a halászhajó naprakész földrajzi koordinátáiról.”

23. A 42. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az áthelyezési művelet végén az átadó üzemeltető a VI. mellékletben meghatározott formátumnak megfelelően kitölti az ICCAT áthelyezési nyilatkozatot (a továbbiakban: az ITD), és továbbítja azt a következőknek:

a) a lobogó szerinti vagy a csapda helye szerinti tagállam illetékes hatóságai;

b) a regionális ICCAT-megfigyelő, amennyiben kötelező e megfigyelő jelenléte; és

c) adott esetben a vontatóhajó parancsnoka vagy a rendeltetési hely szerinti halgazdaság üzemeltetője.”;

b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az áthelyezés során a halakkal együtt az eredeti ITD-t is el kell juttatni a rendeltetési hely szerinti halgazdaságba, ahol a kékúszójútonhal-egyedeket ketrecbe helyezik.

Amikor az első áthelyezés során egy fogást az erszényes kerítőhálóból vagy a csapdából egynél több szállítóketrecbe helyeznek át, az átadó üzemeltetőnek az ITD eredeti példányából másodpéldányt kell készítenie.

További áthelyezés esetén az átadó vontatóhajó parancsnokának az ITD 3. szakaszának (További áthelyezések) kitöltésével kell naprakésszé tennie az ITD-t, majd a naprakész ITD-t az átvevő vontatóhajó rendelkezésére kell bocsátania.

Az ITD egy példányát az átadó fogó- vagy vontatóhajók fedélzetén kell tartani, vagy azt az átadó csapda vagy az átadó halgazdaság üzemeltetőjének kell őriznie, és annak a halászati idény időtartama alatt ellenőrzés céljából bármikor hozzáférhetőnek kell lennie.”;

c) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Az azon halakkal kapcsolatos információkat, amelyekről az áthelyezés során vagy a halaknak a rendeltetési hely szerinti halgazdaságba történő szállítása során észlelték, hogy elpusztultak, a XIII. melléklettel összhangban kell rögzíteni.”

24. A 43. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az átadó üzemeltetőnek biztosítania kell, hogy az áthelyezést a vízben lévő videokamerával nyomon kövessék, hogy meghatározzák az áthelyezett kékúszójútonhal-egyedek számát, kivéve a ketrecek két vontatóhajó közötti áthelyezését, amely nem jár élő kékúszójútonhal-egyedek ketrecek közötti mozgatásával. A videofelvétel készítése során a videofelvétel-készítési eljárásokra vonatkozó, a X. mellékletben meghatározott minimumelőírásoknak megfelelően kell eljárni.

Az átadó üzemeltető szerinti tagállam minden illetékes hatósága megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az átadó üzemeltető haladéktalanul rendelkezésre bocsássa a vonatkozó videofelvételek példányait:

a) az első áthelyezés és bármely önkéntes áthelyezés esetén a regionális ICCAT-megfigyelőnek, az átvevő vontatóhajó parancsnokának, valamint a halászati út végén az átadó üzemeltető lobogója vagy csapdájának helye szerinti tagállam illetékes hatóságának;

b) további áthelyezések esetén az átadó vontatóhajó fedélzetén lévő nemzeti megfigyelőnek, az átvevő vontatóhajó parancsnokának és a vontatási út végén az átadó vontatóhajó lobogó szerinti tagállama illetékes hatóságának;

c) két különböző halgazdaság közötti áthelyezés esetén a regionális ICCAT-megfigyelőnek, az átvevő vontatóhajó parancsokának és az átadó üzemeltető halgazdaságának helye szerinti tagállam illetékes hatóságának; valamint

d) ha a nemzeti vagy ICCAT-ellenőr jelen van az áthelyezési művelet során, az említett ellenőrnek.

(1a) A halakkal együtt az érintett videofelvételt is el kell juttatni a rendeltetés helye szerinti halgazdaságba. A csapdákon, a halgazdaságokban vagy az átadó hajók fedélzetén meg kell őrizni a videofelvétel másolatát, és annak a halászati idény időtartama alatt ellenőrzés céljából bármikor hozzáférhetőnek kell lennie.”;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az átadó üzemeltetőnek, valamint az érintett tagállamok illetékes hatóságainak legalább 3 évig meg kell őrizniük az áthelyezéssel kapcsolatos videofelvételeket, és azokat az ellenőrzési és végrehajtási célokból szükséges ideig meg kell tartaniuk.”

25. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„43a. cikk
Önkéntes és ellenőrzési célú áthelyezések

(1) Ha a 43. cikkben említett videofelvétel nem felel meg a videofelvétel-készítési eljárásokra vonatkozó, a X. mellékletben meghatározott minimumelőírásoknak, és különösen, ha annak minősége és tisztasága nem elégséges az áthelyezett kékúszójútonhal-egyedek számának meghatározásához, az átadó üzemeltető önkéntes áthelyezéseket végezhet.

(2) Ha nem került sor önkéntes áthelyezésre, vagy ha az önkéntes áthelyezés ellenére sem lehet meghatározni az áthelyezésre kerülő kékúszójútonhal-egyedek számát, az átadó üzemeltető lobogója vagy csapdájának vagy halgazdaságának helye szerinti tagállam illetékes hatósága ellenőrzési célú áthelyezést rendel el, amelyet addig kell megismételni, amíg a videofelvétel minősége lehetővé nem teszi az áthelyezésre kerülő kékúszójútonhal-egyedek számának meghatározását.

(3) Az önkéntes és az ellenőrzési célú áthelyezések során a halakat üres ketrecbe kell áthelyezni. Az áthelyezett kékúszójútonhal-egyedeknek az érvényes önkéntes vagy ellenőrzési célú áthelyezés során meghatározott számát kell felhasználni a halászati napló és az ITD kitöltéséhez, valamint az eBCD vonatkozó szakaszainak kitöltéséhez.

(4) A szállítóketrecnek az erszényes kerítőhálós hajótól, a csapdától vagy a halgazdasági ketrectől való elválasztása addig nem történhet meg, amíg az erszényes kerítőhálós hajó fedélzetén lévő, vagy a halgazdaságban vagy csapdánál jelen lévő regionális ICCAT-megfigyelő el nem végezte a vonatkozó feladatokat.

(5) Amennyiben az önkéntes áthelyezésekről készült videofelvétel minősége még mindig nem teszi lehetővé az áthelyezett egyedek számának meghatározását, az átadó üzemeltető szerinti tagállam illetékes hatósága engedélyezheti a szállítóketreceknek az erszényes kerítőhálós hajótól, a csapdától vagy a halgazdaságtól való elválasztását. Ebben az esetben az átadó üzemeltető szerinti tagállam illetékes hatósága elrendeli az érintett szállítóketrecek ajtóinak pecséttel való lezárását a XVa. mellékletben meghatározott eljárásnak megfelelően, és előírja, hogy egy meghatározott időben és helyen, a lobogó, a csapda vagy a halgazdaság helye szerinti tagállam illetékes hatóságának jelenlétében ellenőrzési célú áthelyezéseket hajtsanak végre.

(6) Abban az esetben, ha a lobogó, a csapda vagy a halgazdaság helye szerinti tagállam illetékes hatóságai nem tudnak jelen lenni az ellenőrzési célú áthelyezéskor, az ellenőrzési célú áthelyezésre egy regionális ICCAT-megfigyelő jelenlétében kerül sor. Ebben az esetben az áthelyezésre kerülő kékúszójútonhal-egyedek tulajdonjogával rendelkező halgazdaság üzemeltetője felelős a regionális ICCAT-megfigyelő ellenőrzési célú áthelyezés ellenőrzése céljából történő kirendeléséért.”

26. A 44. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„44. cikk

Az átadó üzemeltető szerinti tagállam illetékes hatósága általi vizsgálat

(1) Az átadó üzemeltető szerinti tagállam illetékes hatóságai kivizsgálnak minden olyan esetet, amikor:

a) az átadó üzemeltető által az ITD-ben bejelentett kékúszójútonhal-egyedek száma és a kékúszójútonhal-egyedeknek a regionális ICCAT-megfigyelő vagy adott esetben a nemzeti megfigyelő által meghatározott száma között 10 %-nál nagyobb eltérés van;

b) a regionális ICCAT-megfigyelő nem írta alá az ITD-t.

Az első albekezdés a) pontjában említett 10 %-os hibahatárt az átadó üzemeltető adatainak százalékában kell kifejezni.

A vizsgálat megkezdésekor az átadó üzemeltető szerinti tagállam illetékes hatósága tájékoztatja az érintett vontatóhajók lobogója szerinti tagállam vagy szerződő fél illetékes hatóságát a vizsgálatról, és gondoskodik arról, hogy a vizsgálat lezárásáig ne engedélyezzék az érintett szállítóketrecből vagy -ketrecbe történő áthelyezést.

Adott esetben a vizsgálatnak ki kell terjednie az összes vonatkozó videofelvétel elemzésére. Az ilyen vizsgálatot a halgazdaságban történő ketrecbe helyezés időpontja előtt, de mindenképpen a vizsgálat megindításától számított 96 órán belül le kell zárni, kivéve a vis maior esetét. A vizsgálat eredményeinek megszületéséig ketrecbe helyezés nem engedélyezhető, és az eBCD-ben nem hitelesíthető az erre vonatkozó szakasz.

(2) Minden olyan áthelyezési művelet esetében, ahol videofelvételre van szükség, az átadó üzemeltető által az ITD-ben bejelentett áthelyezésre kerülő kékúszójútonhal-egyedek száma és az átadó üzemeltető szerinti tagállam vagy szerződő fél illetékes hatósága által megállapított egyedszám közötti, 10 %-nál nagyobb eltérés az érintett halászhajó, csapda vagy halgazdaság potenciális meg nem felelésének minősül.”

27. Az V. fejezet 6. szakasza a következő cikkel egészül ki:

„45a. cikk
Az ITD-k és eBCD-k módosításai tengeri ellenőrzéseket vagy vizsgálatokat követően

Ha egy tengeri ellenőrzést vagy egyvizsgálatot követően megállapítást nyer, hogy az áthelyezésre kerülő kékúszójútonhal-egyedek száma több mint 10 %-kal eltér az ITD-ben és az eBCD-ben bejelentettől, az átadó üzemeltető helye szerinti tagállam illetékes hatósága az említett ellenőrzés vagy vizsgálat eredményének tükrében módosítja az eBCD-t.”

28. Az V. fejezet 7. szakasza a következő cikkekkel egészül ki:

„45b. cikk
Általános rendelkezések

(1) Minden halgazdaság helye szerinti tagállam kijelöl egy olyan illetékes hatóságot, amely felelős a joghatósága alatt végzett ketrecbehelyezési műveletekre vonatkozó információk gyűjtésének és ellenőrzésének koordinálásáért, a joghatósága alá tartozó halgazdaságokban végzett tevékenységek ellenőrzéséért, valamint a ketrecbe helyezett tonhalat kifogó hajók vagy csapdák esetében a lobogó szerinti, valamint a csapda helye szerinti tagállam és szerződő felek illetékes hatóságai felé történő jelentéstételért és az azokkal történő együttműködésért.

(2) A kékúszójú tonhal halászatával és tenyésztésével kapcsolatos valamennyi tevékenységet a 14. cikk alapján benyújtott éves nyomonkövetési, ellenőrzési és ellenőrző vizsgálati tervben meghatározott ellenőrzésnek kell alávetni.

(3) A ketrecbe helyezéssel kapcsolatos tevékenységekben részt vevő tagállamok információt cserélnek és együttműködnek annak biztosítása érdekében, hogy a ketrecbe helyezésre szánt kékúszójútonhal-egyedek száma és tömege pontos legyen és összhangban legyen az erszényes kerítőhálós hajó parancsnoka vagy a csapda üzemeltetője által bejelentett és az eBCD megfelelő szakaszaiban közölt fogási mennyiségekkel.

(4) A halgazdaság helye szerinti tagállamok biztosítják, hogy a halgazdaságok üzemeltetői mindenkor pontos tervrajzzal rendelkezzenek a halgazdaságaikról, amelyen az összes ketrec tekintetében feltüntetik a 45c. cikkben említett egyedi azonosító számokat és a ketrecek halgazdaságban elfoglalt egyedi elhelyezkedését. Az említett tervrajzot ellenőrzés céljából mindenkor a halgazdaság helye szerinti tagállam illetékes hatósága és a halgazdaságba kihelyezett regionális ICCAT-megfigyelő rendelkezésére kell bocsátani. A tervrajz naprakésszé tételét minden esetben előzetesen be kell jelenteni a halgazdaság helye szerinti tagállam illetékes hatóságának. A tervrajzot minden olyan esetben naprakésszé kell tenni, amikor módosul a tenyésztőketrecek száma vagy elosztása.

(5) A halgazdaság helye szerinti tagállam illetékes hatósága legalább 3 évig megőriz a joghatósága alá tartozó halgazdaságokban végzett ketrecbehelyezési műveletekkel kapcsolatos valamennyi információt, dokumentációt és anyagot, és az információkat mindaddig tárolja, amíg az a végrehajtás érdekében szükséges. Ez a kötelezettség értelemszerűen vonatkozik a halgazdaságok üzemeltetőire a halgazdaságaikban végzett ketrecbehelyezési műveletek tekintetében.

45c. cikk

Egyedi azonosítószám

(1) A kékúszójútonhal-halászati kampány kezdete előtt a halgazdaság helye szerinti tagállam illetékes hatósága egyedi azonosító számot (a továbbiakban: a ketrecszám) rendel a joghatósága alá tartozó halgazdaságokhoz kapcsolódó minden egyes ketrechez, beleértve a halak halgazdaságba történő szállításához használt ketreceket is.

(2) A ketrecszámokat egy egyedi számozási rendszernek megfelelően kell kiadni, amelyeknek legalább a halgazdaság helye szerinti tagállamot azonosító háromjegyű alfanumerikus kódot és azt követően három számjegyet kell tartalmazniuk. A ketrecszámok állandó érvényűek és nem vihetők át egyik ketrecről a másikra.

(3) A ketrecszámokat a ketrec gyűrűjének két ellentétes oldalán, a vízvonal felett kell felfesteni vagy felpecsételni, az azon háttérrel kontrasztos színben, amelyre felfestették vagy felpecsételték, és azoknak ellenőrzés céljából bármikor láthatónak és olvashatónak kell lenniük. A betűk és számok magasságának legalább 20 cm-nek kell lennie, a vonalvastagságnak pedig legalább 4 cm-nek.

(4) A (3) bekezdéstől eltérve, a ketrecszám ketrecen való feltüntetésére alternatív módszerek is megengedettek, feltéve, hogy ugyanolyan garanciát nyújtanak a láthatóságra, az olvashatóságra és a sérthetetlenségre.

45d. cikk

Ketrecbe helyezésre vonatkozó engedély

(1) Minden ketrecbehelyezési művelet a (2)–(4) bekezdésben meghatározott eljárás hatálya alá tartozik.

(2) A halgazdaság üzemeltetőjének ketrecbe helyezésre vonatkozó, a halgazdaság helye szerinti tagállam illetékes hatósága által kiállítandó engedélyt kell kérnie. A ketrecbe helyezésre vonatkozó engedélynek a következő információkat kell tartalmaznia:

a) a ketrecbe helyezendő kékúszójútonhal-egyedek száma és tömege az ITD-ben említettek szerint;

b) a vonatkozó ITD;

c) az érintett eBCD-k száma, amint azt a kifogó lobogó szerinti vagy csapda helye szerinti tagállam vagy szerződő fél illetékes hatósága igazolta és hitelesítette;

d) a szállítás során elpusztult halakról szóló összes jelentés, a XIII. mellékletnek megfelelően rögzítve.

(3) A halgazdaság helye szerinti tagállam illetékes hatósága jelenti a (2) bekezdésben említett információkat az érintett, kifogó lobogó szerinti vagy csapda helye szerinti tagállamok vagy szerződő felek illetékes hatóságainak, és megerősítést kér arra vonatkozóan, hogy a ketrecbehelyezési művelet engedélyezhető-e.

(4) A kifogó lobogó szerinti vagy csapda helye szerinti tagállamok illetékes hatóságai 3 munkanapon belül értesítik a halgazdaság helye szerinti tagállam vagy szerződő fél illetékes hatóságát arról, hogy az érintett ketrecbehelyezési művelet engedélyezhető-e vagy azt el kell-e utasítani. Elutasítás esetén a kifogó lobogó szerinti vagy csapda helye szerinti tagállam illetékes hatósága meghatározza az elutasítás indokait. Az elutasításnak tartalmaznia kell az ebből következő visszaengedési utasítást.

(5) A halgazdaság helye szerinti tagállam a ketrecbe helyezésre vonatkozó engedélyt az érintett kifogó lobogó szerinti vagy csapda helye szerinti tagállam vagy szerződő fél illetékes hatósága által adott megerősítés kézhezvételét követően haladéktalanul kiadja. E megerősítés hiányában a ketrecbehelyezési műveletet a halgazdaság helye szerinti tagállam illetékes hatósága nem engedélyezheti.

(6) A ketrecbe helyezés nem engedélyezhető, ha a ketrecbe helyezésre vonatkozó engedély tárgyát képező halakat nem kíséri a (2) bekezdésben előírt valamennyi információ.

(7) A 44. cikkben említett, a kifogó lobogó szerinti vagy csapda helye szerinti tagállam vagy szerződő fél illetékes hatósága által lefolytatott vizsgálat eredményéig a ketrecbe helyezés nem engedélyezhető, és az eBCD megfelelő, a fogási információkra és élő halak kereskedelmével kapcsolatos információkra vonatkozó szakaszai nem hitelesíthetők.

(8) Ha a ketrecbe helyezésre vonatkozó engedélyt a halgazdaság helye szerinti tagállam vagy szerződő fél illetékes hatósága nem adja ki 1 hónapon belül azt követően, hogy a halgazdaság üzemeltetője kérelmezte a ketrecbe helyezésre vonatkozó engedélyt, a halgazdaság helye szerinti tagállam illetékes hatósága a XII. melléklettel összhangban elrendeli az érintett szállítóketrecben lévő összes hal visszaengedését, és eljár ennek érdekében. A halgazdaság helye szerinti tagállam illetékes hatósága haladéktalanul tájékoztatja a kifogó lobogó szerinti vagy csapda helye szerinti tagállam vagy szerződő fél érintett illetékes hatóságát, valamint az ICCAT titkárságát a visszaengedésről.”

29. A 46. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„46. cikk
A ketrecbe helyezésre vonatkozó engedély megadásának elutasítása

(1) A fogóhajóért vagy csapdáért felelős tagállam illetékes hatósága elutasítja a ketrecbe helyezés jóváhagyását, ha úgy ítéli meg, hogy:

a) a fogóhajónak vagy a halat kifogó csapdának nem volt elegendő kvótája, amely lefedné a ketrecbe helyezendő kékúszójú tonhalat;

b) a fogóhajó vagy a csapda nem megfelelő módon jelentette be a ketrecbe helyezendő halak mennyiségét; vagy

c) a halfogást bejelentő fogóhajó vagy csapda nem rendelkezik a kékúszójú tonhal halászatára vonatkozó, a 27. vagy a 28. cikkel összhangban kiadott érvényes halászati engedéllyel.

(2) Ha a fogóhajóért vagy csapdáért felelős tagállam elutasítja a ketrecbe helyezés jóváhagyását, akkor:

a) tájékoztatnia kell a halgazdaság helye szerinti tagállam vagy szerződő fél illetékes hatóságát; és

b) fel kell kérnie a halgazdaság helye szerinti tagállam vagy szerződő fél illetékes hatóságát, hogy foglalja le a fogásokat, és a halakat engedje vissza a tengerbe.

46a. cikk

Ketrecbe helyezés

(1) A vontatóhajónak a halgazdaság közelébe érkezésekor a halgazdaság helye szerinti tagállam illetékes hatósága biztosítja, hogy a vontatóhajó legalább 1 tengeri mérföld távolságra maradjon a halgazdaság bármely létesítményétől, amíg a halgazdaság helye szerinti tagállam illetékes hatósága fizikailag jelen nem lesz. Az említett vontatóhajók helyzetét és tevékenységét folyamatosan figyelemmel kell kísérni.

(2) A halgazdaság helye szerinti tagállam illetékes hatósága nem engedélyezheti a ketrecbe helyezés megkezdését az említett hatóságnak és a regionális ICCAT-megfigyelőnek a jelenléte nélkül, illetve azt megelőzően, hogy a kifogó lobogó szerinti vagy csapda helye szerinti tagállamok vagy szerződő felek illetékes hatóságai kitöltötték és hitelesítették volna az eBCD megfelelő, a fogási információkra és az élő halak kereskedelmével kapcsolatos információkra vonatkozó szakaszait.

(3) Tilos a szállítóketreceket – a halak olyan áttelepítése nélkül, amely lehetővé teszi sztereoszkopikus kamerás felvételek készítését – a halgazdaságban tenyésztőketrecekként lehorgonyozni.

(4) A kékúszójútonhal-egyedeknek a vontatóketrecből a tenyésztőketrecbe történő átszállítását követően a halgazdaság helye szerinti tagállam ellenőrző hatósága biztosítja, hogy a kékúszójú tonhal egyedeit tartalmazó tenyésztőketrecek mindenkor pecséttel le legyenek zárva. A pecsét felbontása csak a halgazdaság helye szerinti tagállam illetékes hatóságának jelenlétében és annak engedélye alapján lehetséges. A halgazdaság helye szerinti tagállam ellenőrző hatósága protokollokat hoz létre a tenyésztőketrecek lezárására vonatkozóan, amely protokolloknak biztosítaniuk kell a hivatalos pecsétek használatát és azt, hogy ezeket a pecséteket úgy helyezzék el, hogy megakadályozzák az ajtóknak a pecsétek feltörése nélküli kinyitását.

(5) A halgazdaság helye szerinti tagállamok biztosítják, hogy a kékúszójútonhal-fogások külön ketrecekben vagy ketreccsoportokban, egymástól a lobogó szerinti származási tagállam vagy szerződő fél és a fogási év alapján elkülönítve kerüljenek elhelyezésre. Azonban, ha a kékúszójú tonhalat közös halászati művelet keretében fogták ki, az érintett fogásokat külön ketrecekben vagy ketreccsoportokban kell elhelyezni, egymástól a közös halászati művelet és a fogási év alapján elkülönítve.

(6) A halakat minden év augusztus 22-e előtt ketrecbe kell helyezni, kivéve, ha a halgazdaságért felelős tagállam illetékes hatóságai ennek elmulasztását alaposan megindokolják, beleértve a vis maiort is, és az indokolást a ketrecbehelyezési jelentés benyújtásakor csatolják. A halakat semmilyen esetben sem lehet ketrecbe helyezni az adott év szeptember 7-e után. A fenti határidők a halgazdaságok közötti áthelyezésekre nem alkalmazandók.”

30. A 47. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„47. cikk
A kékúszójú tonhal fogásainak dokumentálása

A halgazdaság helye szerinti tagállamok nem engedélyezhetik az olyan kékúszójútonhal-fogások ketrecbe helyezését, amelyeket nem kísérnek az ICCAT által az (EU) 2023/2833 rendelet[*] szerinti fogási dokumentációs program keretében megkövetelt dokumentumok. A dokumentációnak pontosnak és teljes körűnek kell lennie, és azt a fogóhajók lobogója szerinti vagy a fogást ejtő csapda helye szerinti tagállamnak, illetve szerződő félnek hitelesítenie kell.

---

[*] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/2833 rendelete (2023. december 13.) a kékúszójú tonhalra (*Thunnus thynnus*) vonatkozó fogási dokumentációs program létrehozásáról és a 640/2010/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L, 2023/2833, 2023.12.20., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2833/oj).”

31. A 48. cikket el kell hagyni.

32. A 49–52. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„49. cikk
A ketrecbehelyezési műveletek rögzítése ellenőrző kamerákkal és a ketrecbehelyezési nyilatkozat

(1) A halgazdaság helye szerinti tagállamok gondoskodnak arról, hogy ellenőrző hatóságaik hagyományos és sztereoszkopikus kamerák segítségével egyaránt nyomon kövessék a ketrecbehelyezési műveleteket. Minden egyes ketrecbehelyezési műveletről videofelvételt kell készíteni, összhangban a videofelvétel-készítési eljárásokra vonatkozó, a X. mellékletben meghatározott minimumelőírásokkal.

(2) Amennyiben a ketrecbe helyezett kékúszójútonhal-egyedek számának és tömegének meghatározásához használt, ellenőrző kamerával rögzített videofelvételek minősége nem felel meg a videofelvétel-készítési eljárásokra vonatkozó, a X. mellékletben meghatározott minimumelőírásoknak, a halgazdaság helye szerinti tagállam illetékes hatósága elrendeli az ellenőrzési célú ketrecbe helyezést, amíg lehetővé nem válik a kékúszójútonhal-egyedek számának és tömegének meghatározása. A ketrecbehelyezési művelet megismétléséhez nincs szükség új ketrecbe helyezésre vonatkozó engedélyre.

(3) Ellenőrzési célú ketrecbe helyezés esetén a halgazdaság helye szerinti tagállam illetékes hatósága biztosítja, hogy az átadó halgazdaság ketrecét pecséttel lezárják, és hogy a ketrecet az új ketrecbehelyezési műveletet megelőzően ne lehessen manipulálni. Az ellenőrzési célú ketrecbe helyezéshez használt átvevő tenyésztőketreceknek üresnek kell lenniük.

(4) A ketrecbehelyezési művelet befejezésekor a halgazdaság helye szerinti tagállam illetékes hatósága biztosítja, hogy a regionális ICCAT-megfigyelő azonnal hozzáférjen az összes ellenőrző kamerával rögzített videofelvételhez, és másolatot készíthessen annak érdekében, hogy a felvételek elemzésének feladatát szükség szerint más időpontban vagy más helyen teljesíthesse.

(5) A halgazdaság helye szerinti tagállamok biztosítják, hogy a halgazdaság üzemeltetője minden egyes ketrecbehelyezési műveletről a tényleges ketrecbehelyezési műveletet követő 1 héten belül ICCAT ketrecbehelyezési nyilatkozatot nyújtson be a XIV. mellékletben meghatározott minta felhasználásával.

50. cikk

Vizsgálat indítása és lefolytatása

(1) Amennyiben egy fogási művelet esetében a kékúszójú tonhalak ketrecbe helyezés alatt álló egyedeinek a halgazdaság helye szerinti tagállam illetékes hatósága által az 51. cikk (3) bekezdésével összhangban közölt száma több mint 10 %-kal eltér az eBCD-ben vagy az ITD-ben fogottként és/vagy áthelyezettként bejelentett mennyiségtől, a kifogó lobogó szerinti vagy csapda helye szerinti tagállam illetékes hatósága vizsgálatot indít azon pontos fogási tömeg meghatározása érdekében, amelyet le kell vonni a nemzeti kékúszójútonhal-kvótából.

(2) Az (1) bekezdésben említett vizsgálat alátámasztására a kifogó lobogó szerinti vagy csapda helye szerinti tagállam illetékes hatósága bekéri az összes kiegészítő információt és a vonatkozó videofelvételek elemzésének eredményeit, amelyeket az érintett szállítási és ketrecbehelyezési műveletben részt vevő lobogó szerinti és halgazdaság helye szerinti tagállam illetékes hatóságai végeztek.

(3) A tagállamok illetékes hatóságai – beleértve azon hajók lobogó szerinti tagállamait is, amelyek részt vettek a halak szállításában – aktívan együttműködnek, többek között a rendelkezésére álló valamennyi információ és dokumentáció megosztása révén.

(4) A kifogó lobogó szerinti vagy csapda helye szerinti tagállam illetékes hatósága a vizsgálatot a ketrecbe helyezés eredményeinek a halgazdaság helye szerinti tagállam illetékes hatósága általi közlésétől számított 1 hónapon belül lezárja.

(5) Az érintett hajó vagy csapda által kifogott, bejelentett kékúszójú tonhal-egyedek és a kifogó lobogó szerinti vagy csapda helye szerinti tagállam illetékes hatósága által a vizsgálat eredményeként meghatározott szám közötti, 10 %-nál nagyobb eltérés potenciálisan az érintett hajó vagy csapda meg nem felelésének minősül.

(6) Az (1) és az (5) bekezdésben említett 10 %-os hibahatárt a halászhajó parancsnoka vagy a parancsnok képviselője, vagy a csapda üzemeltetője vagy a csapda üzemeltetőjének képviselője által bejelentett számadatok százalékában kell kifejezni, és az egyes ketrecbehelyezési műveletek szintjén kell alkalmazni.

(7) A kifogó lobogó szerinti vagy csapda helye szerinti tagállam meghatározza a kékúszójú tonhalnak a kékúszójú tonhalra vonatkozó nemzeti kvótájából levonandó tömegét, figyelembe véve a ketrecbe helyezett mennyiségeket, amelyeket a XI. melléklettel összhangban számolnak ki, biztosítva, hogy a ketrecbe helyezéskor mért tömeget a vadon élő halakra vonatkozó hossz-tömeg arány, valamint a XIII. melléklettel összhangban a bejelentett mortalitás alapján számítsák ki.

(8) Amikor azonban az e cikk (1) bekezdésében említett vizsgálat arra a következtetésre jut, hogy a kékúszójútonhal-egyedek a XIII. mellékletben meghatározottak szerint elveszített halak, az elveszített halak tömegét a XIII. mellékletnek megfelelően le kell vonni a tagállam kvótájából, úgy, hogy a fogásban található kékúszójútonhal-egyedeknek a lobogó szerinti vagy csapda helye szerinti tagállam illetékes hatósága által meghatározott számát, amely a vizsgálat keretében az első áthelyezés videofelvételeinek elemzése alapján adódik, megszorozzák a halgazdaság helye szerinti tagállam illetékes hatósága által közölt, a ketrecbe helyezéskor mért átlagos egyedtömeggel.

(9) A (8) bekezdéstől eltérve, a halaknak a rendeltetési hely szerinti halgazdaságig történő szállításában részt vevő lobogó szerinti tagállammal folytatott konzultációt követően a lobogó szerinti vagy csapda helye szerinti tagállam illetékes hatósága dönthet úgy, hogy nem vonja le a tagállam kvótájából a vizsgálat során elveszítettnek minősített halakat, amennyiben a veszteségeket az üzemeltető vis maiorként megfelelően dokumentálta (pl. a sérült ketrecről készített képek, meteorológiai jelentések révén), a vonatkozó információkat az eseményt követően azonnal közölte az üzemeltető szerinti tagállam illetékes hatóságával, és a veszteségek nem eredményeztek ismert mortalitást.

51. cikk

A ketrecbe helyezés alatt álló kékúszójú tonhalak egyedszámának és tömegének meghatározására vonatkozó intézkedések és programok

(1) A halgazdaság helye szerinti tagállam illetékes hatósága a halgazdaság üzemeltetője által az egyes ketrecbe helyezésekről rendelkezésre bocsátott videofelvételek elemzésével meghatározza a ketrecbe helyezés alatt álló kékúszójútonhal-egyedek számát és tömegét. Az említett elemzés elvégzéséhez a halgazdaság helye szerinti tagállam illetékes hatóságai a XI. mellékletben meghatározott eljárásokat követik.

(2) Ha a halgazdaság helye szerinti tagállam illetékes hatósága által meghatározott egyedszám vagy tömeg és az ICCAT ketrecbehelyezési nyilatkozatban bejelentett megfelelő adatok között 10 %-nál nagyobb eltérés van, a halgazdaság helye szerinti tagállam illetékes hatósága vizsgálatot indít az eltérés okainak megállapítása érdekében, és adott esetben kiigazítja a ketrecbe helyezett kékúszójútonhal-egyedek számát és/vagy tömegét. Ezt a 10 %-os hibahatárt a halgazdaság üzemeltetője által megadott adatok százalékában kell kifejezni.

(3) A ketrecbehelyezési művelet, vagy – közös halászati művelet vagy ugyanazon tagállam csapdái esetében – az említett közös halászati művelethez vagy az említett csapdákhoz kapcsolódó utolsó ketrecbehelyezési művelet befejezését követően a halgazdaság helye szerinti tagállam a XI. melléklet B. szakaszának 2. pontjával összhangban közli a XI. mellékletben említett sztereoszkopikus program eredményeit a kifogó lobogó szerinti vagy csapda helye szerinti tagállammal vagy szerződő féllel.

(4) A halgazdaság helye szerinti tagállam a (3) bekezdésben említett sztereoszkopikus program eredményeit közli azzal a szervezettel is, amely az ICCAT regionális megfigyelői programot az ICCAT megbízásából működteti.

(5) A (3) bekezdésben említett sztereoszkopikus programot a XI. mellékletben meghatározott eljárásoknak megfelelően kell végrehajtani. Alternatív módszerek csak akkor alkalmazhatók, ha azokat az ICCAT éves ülésén jóváhagyta.

(6) A halgazdaságok helye szerinti minden tagállam minden év szeptember 30-ig benyújtja a Bizottságnak a sztereoszkopikus programmal vagy az (5) bekezdésben említett alternatív módszerekkel kapcsolatos eljárásokat és eredményeket, hogy azokat minden év október 31-ig továbbítsák az SCRS-nek.

(7) A halgazdaság üzemeltetőjének a XIII. melléklettel összhangban jelentést kell tennie minden olyan kékúszójú tonhalról, amely a ketrecbehelyezési művelet során elpusztul.

(8) A kifogó lobogó szerinti vagy csapda helye szerinti tagállam a XII. mellékletben megállapított eljárásokkal összhangban visszaengedési utasítást ad ki a ketrecbe helyezett azon mennyiségek tekintetében, amelyek meghaladják a kifogott és áthelyezett halak bejelentett mennyiségeit, amennyiben:

a) egyetlen ketrecbehelyezési művelet vagy egy közös halászati művelethez kapcsolódó valamennyi ketrecbehelyezési művelet esetében az 50. cikk (1) bekezdésében említett vizsgálat a sztereoszkopikus program eredményeinek közlésétől számított 10 munkanapon belül nem fejeződik be; vagy

b) az 50. cikk (1) bekezdésében említett vizsgálat eredménye azt mutatja, hogy a kékúszójú tonhalak egyedszáma és/vagy átlagos tömege meghaladja a kifogott és áthelyezett kékúszójú tonhalak bejelentett egyedszámát és/vagy átlagos tömegét.

A többlet visszaengedését az ellenőrző hatóságok jelenlétében kell elvégezni.

(9) A sztereoszkopikus program eredményeit fel kell használni az arról történő döntéshez, hogy szükséges-e a visszaengedés, a ketrecbehelyezési nyilatkozatokat és a BCD vonatkozó szakaszait pedig ennek megfelelően kell kitölteni. A halak visszaengedésének elrendelése esetén a halgazdaság üzemeltetőjének kérelmeznie kell, hogy a visszaengedés megfigyelése céljából legyen jelen valamely nemzeti ellenőrző hatóság és egy regionális ICCAT-megfigyelő.

52. cikk

Ketrecbehelyezési műveletekhez kapcsolódó visszaengedések

(1) A visszaengedendő halak meghatározását a XI. melléklet B. szakaszának 3. pontja szerint kell elvégezni.

(2) Ha a ketrecbe helyezés alatt álló kékúszójú tonhal tömege meghaladja a kifogottként és/vagy áthelyezettként bejelentett tömeget, a kifogó lobogó szerinti vagy csapda helye szerinti tagállam illetékes hatósága visszaengedési utasítást ad ki, és erről haladéktalanul tájékoztatja a halgazdaság helye szerinti érintett tagállam illetékes hatóságát. A visszaengedési utasítást a XI. melléklet B. szakaszának 3. pontjával összhangban kell kiadni, figyelembe véve – a XI. melléklet B. szakaszának 5. pontjával összhangban – a közös halászati művelet vagy a csapda szintjén történő esetleges kompenzációt.

(3) A visszaengedési műveletet a XII. mellékletben meghatározott protokollal összhangban kell végrehajtani.”

33. Az 53–55. cikket el kell hagyni.

34. A rendelet a következő szakaszokkal egészül ki:

„**7A. SZAKASZ**

LEHALÁSZÁSI MŰVELETEK

56a. cikk

Lehalászás

(1) A halgazdaságokban vagy csapdákban tevékenykedni szándékozó feldolgozóhajóknak legalább 48 órával a halgazdaságok vagy csapdák területére való megérkezésük előtt előzetes értesítést kell küldeniük a halgazdaság vagy a csapda helye szerinti tagállamnak. Az előzetes értesítésnek tartalmaznia kell legalább az érkezés dátumát és becsült időpontját, valamint az arra vonatkozó információt, hogy a feldolgozóhajó fedélzetén van-e kékúszójú tonhal, és ha igen, akkor részletesen meg kell adnia a rakomány adatait, beleértve a feldolgozott és az élőtömegben kifejezett mennyiségeket, valamint a fedélzeten lévő kékúszójú tonhal eredetére (halgazdaság vagy csapda és tagállam vagy szerződő fél) vonatkozó adatokat.

(2) A halgazdaságokban vagy csapdákban végzett bármilyen lehalászási művelethez a halgazdaság vagy a csapda helye szerinti tagállam engedélye szükséges. E célból a kékúszójú tonhalat lehalászni szándékozó halgazdaság vagy csapda üzemeltetőjének engedélykérelmet kell benyújtani a halgazdaság vagy a csapda szerinti tagállamhoz, amely kérelemnek legalább a következő információkat kell tartalmaznia:

– a lehalászás időpontja vagy időszaka;

– a kékúszójú tonhal lehalászni kívánt egyedeinek becsült mennyiségei egyedszámban és kg-ban kifejezve;

– a kékúszójú tonhal lehalászni kívánt egyedeihez tartozó eBCD-szám;

– a műveletben részt vevő kisegítő hajók adatai; és

– a lehalászott kékúszójú tonhal rendeltetése (feldolgozóhajó, export, helyi piac stb.).

(3) Az elpusztuláshoz közel álló kékúszójútonhal-egyedek kivételével semmilyen lehalászási művelet nem engedélyezhető azelőtt, hogy az 50. cikk (7)–(9) bekezdésével összhangban megállapították volna a kvótafelhasználás eredményeit, és elvégezték volna a kapcsolódó visszaengedéseket.

(4) Lehalászási műveletekre nem kerülhet sor csapdák esetében a nemzeti megfigyelőnek, halgazdaságban történő lehalászás esetében pedig a regionális ICCAT-megfigyelőnek a jelenléte nélkül. A halfeldolgozó hajókra szállított halak esetében a nemzeti megfigyelő vagy a regionális ICCAT-megfigyelő a halfeldolgozó hajóról végezheti vonatkozó feladatait.

(5) A halgazdaság vagy csapda helye szerinti tagállamok illetékes hatóságai ellenőrzik és keresztellenőrzik a tagállamuk joghatósága alá tartozó halgazdaságokban és csapdákban végzett valamennyi lehalászási művelet eredményeit, felhasználva a birtokukban lévő összes vonatkozó információt. A halgazdaság vagy csapda helye szerinti tagállam illetékes hatóságai ellenőrzik a feldolgozóhajókra szánt kékúszójú tonhalra irányuló összes lehalászási műveletet, valamint kockázatelemzés alapján a többi lehalászási művelet egy bizonyos százalékát.

(6) Ha a kékúszójú tonhal rendeltetési helye egy halfeldolgozó hajó, a halfeldolgozó hajó parancsnokának vagy annak képviselőjének feldolgozási nyilatkozatot kell kitöltenie. Ha a lehalászott kékúszójú tonhalat közvetlenül a kikötőben kívánják kirakodni, a halgazdaság vagy a csapda üzemeltetőjének lehalászási nyilatkozatot kell kitöltenie. A feldolgozási és a lehalászási nyilatkozatokat a lehalászásnál jelen lévő nemzeti megfigyelőnek vagy regionális ICCAT-megfigyelőnek hitelesítenie kell.

(7) A feldolgozási és lehalászási nyilatkozatokat a lehalászási művelettől számított 48 órán belül e-mailben továbbítani kell a halgazdaság helye szerinti tagállam illetékes hatóságainak a XVb. mellékletben meghatározott minta használatával.

7B. SZAKASZ

ELLENŐRZÉSI TEVÉKENYSÉGEK A HALGAZDASÁGOKBAN A KETRECBE HELYEZÉST KÖVETŐEN

56b. cikk

Halgazdaságokon belüli áthelyezések

(1) Halgazdaságon belüli áthelyezésre nem kerülhet sor a halgazdaság helye szerinti illetékes hatóság engedélye és jelenléte nélkül. Minden egyes áthelyezést ellenőrző kamerákkal kell rögzíteni, hogy igazolják az áthelyezett kékúszójútonhal-egyedek számát. A videofelvételeknek meg kell felelniük a videofelvétel-készítési eljárásokra vonatkozó, a X. mellékletben meghatározott minimumelőírásoknak. A halgazdaság helye szerinti tagállam illetékes hatósága nyomon követi és ellenőrzi ezeket az áthelyezéseket, valamint biztosítja azt, hogy minden halgazdaságon belüli áthelyezést rögzítsenek az eBCD-rendszerben.

(2) A ketrecbe helyezés 5. cikk 30. pontja szerintit fogalommeghatározásától eltérve, a kékúszójú tonhal egyedeinek ugyanazon halgazdaság két különböző helye közötti, szállítóketrecben történő áttelepítése (a továbbiakban: a halgazdaságon belüli áthelyezés) a 7. szakasz alkalmazásában nem minősül ketrecbe helyezésnek.

(3) A halgazdaságon belüli áthelyezések során a halgazdaság helye szerinti tagállam illetékes hatósága engedélyezheti az azonos lobogó szerinti származású és az azonos közös halászati műveletből származó halak átcsoportosítását, feltéve, hogy fenntartják a nyomonkövethetőséget és az SCRS növekedési rátáinak alkalmazhatóságát.

(4) A halgazdaság helye szerinti tagállam illetékes hatóságának és a halgazdaság üzemeltetőjének legalább 3 évig meg kell őriznie a joghatósága alá tartozó halgazdaságokban végzett halgazdaságokon belüli áthelyezések valamennyi videofelvételét, és az információkat mindaddig meg kell őriznie, amíg az a végrehajtás érdekében szükséges.

56c. cikk
Átvitel

(1) A halgazdaság helye szerinti tagállam illetékes hatósága a következő erszényes kerítőhálós hajós és csapdás halászati idény kezdete előtt alaposan felméri a joghatósága alá tartozó halgazdaságokban tartott élő kékúszójú tonhal átvitt mennyiségét. E célból az érintett élő kékúszójú tonhalakat üres ketrecekbe kell áthelyezni, és az áthelyezett kékúszójútonhal-egyedek számának és tömegének meghatározása érdekében ellenőrző kamerák segítségével meg kell azokat figyelni.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, a kékúszójú tonhalnak az olyan évekből és olyan ketrecekből történő átvitelét, amelyekben, illetve amelyekből nem történt lehalászás, az 56e. cikkben meghatározott szúrópróbaszerű ellenőrzési eljárás alkalmazásával évente ellenőrizni kell.

(3) Az átvitt élő kékúszójú tonhalat a halgazdaságban külön ketrecekben vagy ketreccsoportokban kell elhelyezni, és a közös halászati művelet vagy ugyanazon csapda szerinti származási tagállam vagy szerződő fél és a fogási év alapján kell elkülöníteni.

(4) A halgazdaság helye szerinti tagállam illetékes hatósága biztosítja, hogy az átvitelek értékeléséhez szükséges áthelyezések ellenőrző kamerával készített videofelvételei megfeleljenek a videofelvétel-készítési eljárásokra vonatkozó, a X. mellékletben meghatározott minimumelőírásoknak, és hogy a kékúszójú tonhal átvitt egyedei számának és tömegének meghatározása összhangban legyen a XI. melléklet A. szakaszával.

(5) Amíg az SCRS ki nem dolgoz egy algoritmust a hizlalt, tenyésztett, vagy hizlalt és tenyésztett halak hosszának tömegre történő átváltására, az átvitt kékúszójútonhal-egyedek tömegét az SCRS által készített legfrissebb növekedésiráta-táblázatok alapján kell meghatározni.

(6) A kékúszójútonhal-egyedek számában adódó azon eltérést, amely az átvitel értékeléséből származó egyedszám és a lehalászás után várt egyedszám között mutatkozik, a halgazdaság helye szerinti tagállam illetékes hatósága megfelelően kivizsgálja, valamint rögzíti az eBCD-rendszerben. Többlet esetén a halgazdaság helye szerinti tagállam illetékes hatósága elrendeli a kékúszójú tonhal megfelelő számú egyedének visszaengedését. A visszaengedési műveletet a XII. melléklettel összhangban kell végrehajtani. Az eltéréseknek a halgazdaság különböző ketrecei közötti kiegyenlítése nem megengedett. A halgazdaság helye szerinti tagállam illetékes hatósága legfeljebb 5 %-os hibahatárt engedélyezhet a kékúszójú tonhal egyedeinek az átvitel értékelése révén megállapított száma és a ketrecben lévő egyedek várt száma között.

(7) A halgazdaság helye szerinti tagállam illetékes hatósága legalább 3 évig megőrzi a joghatósága alá tartozó halgazdaságokban az átvitelre irányulóan végzett értékelésekről készült videofelvételt és az összes vonatkozó dokumentációt, és ezeket az információkat mindaddig megőrzi, amíg az a végrehajtás érdekében szükséges.

56d. cikk

Éves átviteli nyilatkozat

(1) A halgazdaság helye szerinti tagállamok illetékes hatóságai kitöltik és a felülvizsgált tenyésztésszervezési tervhez csatolva, az átvitel értékelésének befejezését követően 10 napon belül továbbítják a Bizottság részére az éves átviteli nyilatkozatot. Az említett nyilatkozatnak legalább a következő információkat kell tartalmaznia:

a) lobogó szerinti tagállam;

b) a halgazdaság neve és ICCAT-száma;

c) a fogás éve;

d) az átvitt fogásoknak megfelelő eBCD-re való hivatkozások;

e) ketrecszámok;

f) a kékúszójú tonhal átvitt egyedeinek mennyisége (kg-ban kifejezve) és darabszáma;

g) átlagos tömeg;

h) az átvitel értékelését célzó egyes műveletekre vonatkozó információk: dátum és ketrecszámok; és

i) adott esetben a halgazdaságon belüli korábbi áthelyezésekre vonatkozó információk.

A Bizottság az éves átviteli nyilatkozatot az átvitel értékelését célzó művelet befejezését követő 15 napon belül továbbítja az ICCAT titkárságának.

(2) A sztereoszkopikus rendszerről szóló jelentést adott esetben csatolni kell az éves átviteli nyilatkozathoz.

56e. cikk
Szúrópróbaszerű ellenőrzések

(1) A halgazdaság helye szerinti tagállam illetékes hatósága szúrópróbaszerű ellenőrzéseket végez a joghatósága alá tartozó halgazdaságokban. A (2) bekezdésben említett minimális szúrópróbaszerű ellenőrzéseket a ketrecbehelyezési műveletek befejezése és a következő év első ketrecbe helyezése között kell elvégezni a halgazdaságokban. Az ilyen ellenőrzések során a kékúszójú tonhal valamennyi egyedét kötelezően át kell helyezni a tenyésztőketrecekből másik tenyésztőketrecekbe annak érdekében, hogy a kékúszójú tonhal egyedeinek számát ellenőrző videofelvételek segítségével meg lehessen számolni.

(2) Minden halgazdaság helye szerinti tagállam meghatározza a joghatósága alá tartozó egyes halgazdaságokban elvégzendő szúrópróbaszerű ellenőrzések minimális számát. A szúrópróbaszerű ellenőrzések számának el kell érnie az egyes halgazdaságokban lévő ketrecek számának legalább 10 %-át a ketrecbehelyezési műveletek befejezése után, és halgazdaságonként legalább egy ellenőrzést el kell végezni, szükség esetén felfelé kerekítve. Az ellenőrizendő ketrecek kiválasztásának kockázatelemzésen kell alapulnia. A 14. cikkben említett tagállami nyomonkövetési, ellenőrzési és ellenőrző vizsgálati tervnek tükröznie kell az elvégzendő szúrópróbaszerű ellenőrzések tervezését.

(3) Bár nem kötelező, a halgazdaság helye szerinti tagállam illetékes hatósága legfeljebb 2 naptári nappal korábban előzetes értesítést küldhet az érintett halgazdaságoknak arról, hogy szúrópróbaszerű ellenőrzésre fog sor kerülni. Ebben az esetben a halgazdaság helye szerinti tagállam illetékes hatósága kizárólag az érintett halgazdaságba való megérkezésekor tájékoztathatja a halgazdaság üzemeltetőjét a kiválasztott ketrecekről.

(4) A halgazdaságok üzemeltetőinek minden megfelelő lépést meg kell tenniük a szúrópróbaszerű ellenőrzések elősegítése érdekében, és amennyiben sor került előzetes értesítésre, gondoskodniuk kell arról, hogy valamennyi eszköz rendelkezésre álljon ahhoz, hogy a halgazdaság helye szerinti tagállam illetékes hatósága bármikor, a halgazdaság bármely ketrecében elvégezhesse a szúrópróbaszerű ellenőrzéseket.

(5) A halgazdaság helye szerinti tagállam illetékes hatósága törekszik arra, hogy lerövidítse a szúrópróbaszerű ellenőrzések elrendelése és az ellenőrzési műveletek végrehajtásának időpontja közötti időtartamot. A halgazdaság helye szerinti tagállam illetékes hatósága biztosítja, hogy minden szükséges intézkedést megtegyenek annak érdekében, hogy a szúrópróbaszerű ellenőrzés elvégzése előtt a halgazdaság üzemeltetőjének ne legyen lehetősége az érintett ketrecek manipulálására.

(6) A szúrópróbaszerű ellenőrzést követően a kékúszójú tonhal egyedeinek a szúrópróbaszerű ellenőrzések révén megállapított száma és a ketrecben lévő egyedek várt száma közötti bármilyen eltérést megfelelően ki kell vizsgálni és rögzíteni kell az eBCD-rendszerben. Többlet esetén a halgazdaság helye szerinti tagállam illetékes hatósága elrendeli a kékúszójú tonhal megfelelő számú egyedének visszaengedését. A visszaengedési műveletet a XII. melléklettel összhangban kell végrehajtani. Az eltéréseknek a halgazdaság különböző ketrecei közötti kiegyenlítése nem megengedett. A halgazdaság helye szerinti tagállam illetékes hatósága 5 %-os hibahatárt engedélyezhet a kékúszójú tonhal egyedeinek az ellenőrzési célú áthelyezés révén megállapított száma és a ketrecben lévő egyedek várt száma között.

(7) A halgazdaság helye szerinti tagállam illetékes hatósága legalább 3 évig megőrzi a joghatósága alá tartozó halgazdaságokban végzett szúrópróbaszerű ellenőrzésekről készült valamennyi videofelvételt, és ezeket az információkat mindaddig megőrzi, amíg az a végrehajtás érdekében szükséges.

(8) A szúrópróbaszerű ellenőrzések eredményeit a Bizottság a 17. cikkel összhangban, az egyes tagállamokra alkalmazandó új erszényes kerítőhálós hajós halászati idény kezdete előtt közli az ICCAT titkárságával az ICCAT Megfelelési Bizottságának való továbbítás céljából.

56f. cikk

Halgazdaságok közötti áthelyezések

(1) A kékúszójú tonhal élő egyedeit két különböző halgazdaság között csak a halgazdaságok helye szerinti érintett tagállamok illetékes hatóságainak előzetes írásbeli engedélyével lehet áthelyezni.

(2) Az átadó halgazdaság ketrecéből a szállítóketrecbe történő áthelyezésnek meg kell felelnie a 6. szakaszban meghatározott követelményeknek, beleértve a kékúszójú tonhal áthelyezett egyedeinek számát igazoló videofelvételt, az ITD kitöltését és a műveletnek a regionális ICCAT-megfigyelő általi ellenőrzését.

(3) A (2) bekezdés ellenére, amennyiben a teljes tenyésztőketrecet átszállítják a rendeltetési hely szerinti halgazdaságba, a műveletet nem szükséges videofelvételen rögzíteni, és a ketrecet pecséttel lezártan kell a rendeltetési hely szerinti halgazdaságba szállítani.

(4) A kékúszójú tonhal rendeltetési hely szerinti halgazdaságban történő ketrecbe helyezése a 46a. és a 49. cikkben, valamint az 51. cikk (1), (2) és (7) bekezdésében a ketrecbehelyezési műveletekre vonatkozóan megállapított követelmények hatálya alá tartozik, beleértve a ketrecbe helyezett kékúszójútonhal-egyedek számát és tömegét igazoló videofelvételt, valamint a műveletnek a regionális ICCAT-megfigyelő általi ellenőrzését. A más halgazdaságból származó, ketrecbe helyezés alatt álló kékúszójútonhal-egyedek tömegének meghatározása mindaddig nem alkalmazandó, amíg az SCRS ki nem dolgoz egy algoritmust a hossznak a hizlalt vagy tenyésztett halak, vagy mindkettő tömegére történő átszámítására.”

35. Az 57. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) és a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az 1224/2009/EK rendelet 9. cikkének (5) bekezdésétől eltérve, a lobogó szerinti tagállamok e rendelet XV. mellékletével összhangban a legalább 12 méter teljes hosszúságú valamennyi halászhajójuk és – hosszúságuktól függetlenül – valamennyi vontatóhajójuk tekintetében VMS-t vezetnek be. Valamennyi ilyen hajónak legalább kétóránként egyszer üzeneteket kell továbbítania, kivéve a vontatóhajókat és az erszényes kerítőhálós hajókat, amelyeknek legalább óránként kell üzeneteket továbbítaniuk.

(2) Azon halászhajóknak, amelyeknek az (1) bekezdésnek megfelelően VMS rendszerrel kell rendelkezniük, az engedélyezési időszakuk előtt legalább 5 nappal el kell kezdeniük megküldeni VMS-adataikat az ICCAT titkárságának és az adatküldést a halászati engedélyezési időszakuk vége után legalább 5 napig folytatniuk kell, kivéve, ha a Bizottsághoz ezt megelőzően arra vonatkozó kérelmet küldtek, hogy a hajót töröljék az ICCAT hajónyilvántartásából.”;

b) az (5) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) a lobogójuk alatt közlekedő halászhajóktól kapott VMS-üzeneteket az (1) bekezdésben meghatározottak szerint továbbítsák a Bizottságnak;”

ii. a bekezdés a következő ponttal egészül ki:

„ba) A VMS műszaki meghibásodása esetén az érintett vontatóhajót egy másik, teljes mértékben működőképes VMS rendszerrel rendelkező vontatóhajóval kell helyettesíteni; ha nem áll rendelkezésre másik vontatóhajó, a lehető leghamarabb, de legkésőbb 72 órán belül új, működőképes VMS-t kell a fedélzetre telepíteni, vagy ha már telepítették, akkor azt kell használni, kivéve vis maior esetén, amelyről értesíteni kell az ICCAT titkárságát; eközben a parancsnoknak vagy a parancsnok képviselőjének az esemény észlelésétől és/vagy közlésétől kezdve óránként megfelelő távközlési eszközökkel közölniük kell a lobogó szerinti tagállam ellenőrző hatóságaival a vontatóhajó aktuális földrajzi koordinátáit.”

36. Az 59. cikk címének helyébe a következő szöveg lép:

„*Ellenőrző vizsgálatok feltételezett jogsértés esetén*”.

37. A 61. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„61. cikk
Jogérvényesítés

Az 1224/2009/EK rendelet 89–91. cikkének és különösen a tagállamok azon kötelezettségének sérelme nélkül, hogy megfelelő jogérvényesítési intézkedéseket hozzanak valamely halászhajó tekintetében, a halgazdaság helye szerinti tagállam megfelelő jogérvényesítési intézkedéseket hoz azon halgazdaság tekintetében, amelyek vonatkozóan az alkalmazandó nemzeti joggal összhangban megállapítást nyert, hogy nem felel meg e rendelet 45b–52. cikkének. Ezek az intézkedések – a vétség súlyosságától függően és az alkalmazandó nemzeti joggal összhangban – magukban foglalhatják az engedély felfüggesztését vagy a halgazdaságnak a halgazdaságok nemzeti jegyzékéből való törlését, és/vagy pénzbírság kiszabását.”

38. A 66. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

a) az a)–c) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) a kékúszójú tonhal 8. cikk szerinti éves átvitele;

b) adatszolgáltatási határidők a 15. cikk (7) bekezdésében, a 16. cikk (1) bekezdésében, a 24. cikk (4) bekezdésében, a 26. cikk (1) bekezdésében, a 29. cikk (1) bekezdésében, a 32. cikk (2) és (3) bekezdésében, a 35. cikk (5) és (6) bekezdésében, a 36. cikkben, a 41. cikk (3) bekezdésében, a 44. cikk (2) bekezdésében, az 50. cikk (4) bekezdésében, az 57. cikk (5) bekezdésének b) pontjában és az 58. cikk (6) bekezdésében meghatározottak szerint;

c) a halászati idények tekintetében a 17. cikk (1)–(4) bekezdésében előírt időszakok;”

b) a k) pont helyébe a következő szöveg lép:

„k) az I–XVb. melléklet;”

c) a bekezdés a következő pontokkal egészül ki:

„l) a 7. cikk (2) bekezdésének a) pontjában meghatározott átviteli nyilatkozat tartalma és a ketrecbe helyezésre vonatkozó, a 7. cikk (2) bekezdésének b) pontjában meghatározott rendelkezések;

m) a halászati területek kijelölése, a halászhajók és a halászeszközök tekintetében a 17. cikk (2) bekezdésében foglalt eltérések, valamint a kékúszójú tonhal tenyésztési célú halászata tekintetében a 17. cikk (3) bekezdésében foglalt eltérések;

n) a regionális ICCAT-megfigyelők halgazdaságokba történő, a 39. cikk (4) bekezdése szerinti kijelölésének feltételei.”

39. A VIII. melléklet helyébe az e rendelet IV. mellékletében meghatározott szöveg lép.

40. A XIII. melléklet helyébe az e rendelet V. mellékletében meghatározott szöveg lép.

41. A rendelet az e rendelet VI. mellékletében meghatározott XVa. és XVb. melléklettel egészül ki.

3. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt ...,

az Európai Parlament részéről	*a Tanács részéről*
az elnök	*az elnök*

I. MELLÉKLET

„I. MELLÉKLET

AZ ICCAT SZABÁLYOZÁSA ALÁ ESŐ FAJOK

Család	Latin név	Magyar név
Scombridae	*Acanthocybium solandri*	Wahoo
	Allothunnus fallai	Karcsú tonhal
	Auxis rochei	Páncélos makréla
	Auxis thazard	Tonmakréla
	Euthynnus alletteratus	Kis tonhal
	Gasterochisma melampus	Legyezőszárnyú makréla
	Katsuwonus pelamis	Bonitó
	Orcynopsis unicolor	Karcsú palamida
	Sarda sarda	Atlanti bonitó
	Scomberomorus brasiliensis	Fűrészes spanyolmakréla
	Scomberomorus cavalla	Királymakréla
	Scomberomorus maculatus	Foltos királymakréla
	Scomberomorus regalis	Karibi királymakréla
	Scomberomorus tritor	Nyugat-afrikai spanyolmakréla
	Thunnus alalunga	Germon
	Thunnus albacares	Sárgaúszójú tonhal
	Thunnus atlanticus	Feketeúszójú tonhal
	Thunnus maccoyii	Déli kékúszójú tonhal
	Thunnus obesus	Nagyszemű tonhal
	Thunnus thynnus	Kékúszójú tonhal

Család	Latin név	Magyar név
Istiophoridae	*Istiophorus albicans*	Atlanti vitorláskardoshal
	Makaira indica	Fekete marlin
	Makaira nigricans	Kormos marlin
	Tetrapturus albidus	Fehér marlin
	Tetrapturus belone	Mediterrán lándzsáshal
	Tetrapturus georgii	Kerekpikkelyes lándzsáshal
	Tetrapturus pfluegeri	Atlanti lándzsáshal
Xiphiidae	*Xiphias gladius*	Kardhal
Alopiidae	*Alopias superciliosus*	Nagyszemű rókacápa
	Alopias vulpinus	Rókacápa
Carcharhinidae	*Carcharhinus falciformis*	Selyemcápa
	Carcharhinus galapagensis	Galápagosi cápa
	Carcharhinus longimanus	Fehérfoltú cápa
	Prionace glauca	Kékcápa
Lamnidae	*Carcharodon carcharias*	Fehér cápa
	Isurus oxyrinchus	Lándzsafogú cápa
	Isurus paucus	Hosszúúszójú makócápa
	Lamna nasus	Heringcápa
Sphyrnidae	*Sphyrna lewini*	Csipkés pörölycápa
	Sphyrna mokarran	Nagy pörölycápa
	Sphyrna zygaena	Közönséges pörölycápa
Rhincodontidae	*Rhincodon typus*	Cetcápa
Pseudocarchariidae	*Pseudocarcharias kamoharai*	Krokodilcápa
Cetorhinidae	*Cetorhinus maximus*	Óriáscápa
Dasyatidae	*Pteroplatytrygon violacea*	Nyílt-tengeri tüskésrája
Mobulidae	*Manta alfredi*	N/A1
	Manta birostris	Atlanti ördögrája
	Mobula hypostoma	Kis ördögrája
	Mobula japonica	N/A[1]
	Mobula mobular	Óriás ördögrája
	Mobula tarapacana	Chilei ördögrája
	Mobula thurstoni	Hajlottúszójú ördögrája

[1] Nincs közönséges neve.”

II. MELLÉKLET

„VI. MELLÉKLET

A tengeri teknősök biztonságos kezelése és visszaengedésük gyakorlatai

A. Biztonságos kezelés és visszaengedés erszényes kerítőhálók használata esetén

1. Tengeri teknősnek a hálóban történő észlelése esetén minden észszerű erőfeszítést meg kell tenni a tengeri teknős kiszabadítása érdekében, mielőtt belegabalyodna a hálóba.

2. A vízből nem húzható ki tengeri teknős úgy, hogy a testéhez horgászzsinór rögzül, vagy a teste ilyen zsinórba van belegabalyodva.

3. Ha egy tengeri teknős a háló összegöngyölítése közben belegabalyodik a hálóba, azonnal abba kell hagyni a háló összegöngyölítését, amint a teknős előbukkan a vízből; a háló összegöngyölítésének folytatása előtt ki kell szabadítani a teknőst anélkül, hogy megsértenék.

4. Ha a megtett intézkedések ellenére véletlenül a hajó fedélzetére kerül egy elő és mozgó, vagy egy elpusztult tengeri teknős, a tengeri teknőst a lehető leggyorsabban vissza kell engedni.

5. Ha egy tengeri teknős a hajó fedélzetére kerül, és eszméletlen vagy tehetetlen állapotban van, meg kell kísérelni az újraélesztést a C. szakaszban foglaltaknak megfelelően.

B. Biztonságos kezelés és visszaengedés horogsoros halászat esetében

1. Ha ez megvalósítható, és ha az üzemeltető, illetve a személyzet fedélzeten lévő tagjai megfelelő képzettséggel rendelkeznek, az eszméletlen tengeri teknősöket haladéktalanul a fedélzetre kell emelni.

2. Tengeri teknős észlelésekor a hajó és a zsinórcsévélő sebességét le kell lassítani, és a hajó irányát úgy kell módosítani, hogy a tengeri teknős felé haladjon, minimalizálva ezzel a zsinór feszülését.

3. A vízből nem húzható ki tengeri teknős úgy, hogy a testéhez horgászzsinór rögzül, vagy a teste ilyen zsinórba van belegabalyodva.

4. Ha egy tengeri teknős túl nagy, vagy olyan módon akadt horogra, hogy az nem teszi lehetővé a biztonságos fedélzetre hozást anélkül, hogy a tengeri teknős további kárt vagy sérülést szenvedne, zsinórvágóval el kell vágni a zsinórt és a lehető legnagyobb részét el kell távolítani a tengeri teknős visszaengedése előtt.

5. Ha a behúzási műveletek során észlelik, hogy egy tengeri teknős akadt horogra vagy belegabalyodott a horogsoros eszközbe, a hajó üzemeltetőjének azonnal le kell állítania a behúzási műveleteket, amíg a tengeri teknőst ki nem szedik a horogsoros eszközből vagy fel nem viszik a hajó fedélzetére.

6. Ha a tengeri teknősön a horog kívülről akad be, vagy a horog teljes mértékben látható, a horgot a lehető leggyorsabban és legkörültekintőbben el kell távolítani a tengeri teknősből. Ha a horgot nem lehet eltávolítani a tengeri teknősből (pl. lenyelte azt vagy a szájpadlásban van), a zsinórt a horoghoz a lehető legközelebb el kell vágni.

7. Az élő tengeri teknősöket a kezelést követően a következő lépésekben kell visszaengedni a tengerbe:

   a) a hajó motorjának üresjáratba kapcsolása, hogy a hajócsavar kikapcsoljon és a hajó megálljon, majd a tengeri teknősök visszaengedése a kihelyezett halászeszközöktől távol; és

   b) a hajócsavar bekapcsolása és a műveletek folytatása előtt annak megfigyelése, hogy a tengeri teknős biztonságosan eltávolodott-e a hajótól.

8. Ha a hajó fedélzetére került tengeri teknős eszméletlen vagy tehetetlen állapotban van, meg kell kísérelni az újraélesztést a C. szakaszban foglaltaknak megfelelően.

C. A tengeri teknős újraélesztése a fedélzeten

1. A tengeri teknősök kezelése során meg kell próbálni az állatot a páncéljánál fogva tartani, elkerülve a fej és a nyak területét, valamint az uszonyokat.

2. Törekedni kell arra, hogy a tengeri teknősről eltávolítsanak és/vagy lefejtsenek minden idegen tárgyat, például műanyagdarabokat, hálót vagy beágyazódott horgokat stb.

3. A tengeri teknőst az alsó páncéljára (plasztron) kell helyezni úgy, hogy a tengeri teknős fejjel felfelé álljon, biztonságosan elkülönítve és mozdulatlanul egy kipárnázott felületen, például egy felni nélküli autógumin, csónakpárnán vagy kötéltekercsen. A párnázott felület elsődleges célja, hogy a tengeri teknős a fedélzetnél magasabban helyezkedjen el, és így könnyebben le lehessen fogni. Emelje fel a teknős hátsó részét legalább 15 cm-re 4–24 órán keresztül. Az emelés mértéke a teknős méretétől függ; nagyobb tengeri teknősöknél magasabb emelésre van szükség. Időnként finoman ringassa a tengeri teknőst balról jobbra és jobbról balra a páncél (teknő) külső szélét megfogva, és az egyik oldalát kb. 8 cm-rel megemelve, majd felváltva a másik oldalt emelve. Időről időre óvatosan érintse meg a szemét és csípje meg a farkát (reflexpróba), hogy lássa, van-e reakció.

4. Az újraélesztendő tengeri teknősöket árnyékba kell helyezni és nedvesen vagy nyirkosan kell tartani, de semmiképpen nem szabad vízzel teli tartályba helyezni. A tengeri teknős nedvesen tartására a fej, a páncél és az uszonyok fölé helyezett, vízzel átitatott törülköző a leghatékonyabb módszer.

5. Az újraéledő és mozogni kezdő tengeri teknősöket csak akkor szabad a hajó farán keresztül szabadon engedni, amikor a halászeszköz nincs használatban (azaz nincs aktívan kihelyezve és azt nem húzzák), a motor sebességváltója üres állásban van, és olyan területeken, ahol nem valószínű, hogy a hajók a teknőst újra befogják vagy sérülést okoznak benne.

6. Azokat a tengeri teknősöket, amelyek 4 órán belül (lehetőség szerint akár 24 órán belül) nem reagálnak a reflexpróbára, vagy nem mozognak, ugyanúgy vissza kell engedni a vízbe, mint az aktívan mozgó tengeri teknősöket.”

III. MELLÉKLET

„IX. MELLÉKLET

A biztonságos kezelésre és az élve történő visszaengedés eljárásaira vonatkozó minimumelőírások az észak- és dél-atlanti lándzsafogú cápa tekintetében

Ez a melléklet meghatározza az észak- és dél-atlanti lándzsafogú cápákkal kapcsolatos biztonságos kezelési gyakorlatokra vonatkozó minimumelőírásokat, és konkrét ajánlásokat tartalmaz mind a horogsoros, mind pedig az erszényes kerítőhálós halászatra vonatkozóan.

Ezek a minimumelőírások az élő lándzsafogú cápákra vonatkoznak, azok visszaengedésekor, ami történhet akár a megtartás tilalmára vonatkozó politika alapján, akár önkéntesen. Ezek a minimumelőírások nem helyettesítik a nemzeti jog alapján esetlegesen megállapított szigorúbb biztonsági szabályokat.

1. Első a biztonság: Ezeket a minimumelőírásokat a személyzet tagjainak biztonsága és az általuk való gyakorlati megvalósíthatóság fényében kell mérlegelni. Mindig a személyzet tagjainak biztonságát kell előtérbe helyezni. A személyzet tagjainak legalább megfelelő kesztyűt kell viselniük, és kerülniük kell a cápák szájának közelében végzett munkát.

2. Képzés: Az ICCAT három hivatalos nyelvén képzési anyagok állnak a tagállamok rendelkezésére.

3. A visszaengedés módszere: A visszaengedett cápáknak – amennyire csak lehetséges – végig a vízben kell maradniuk, kivéve, ha a faj azonosításához szükséges a cápák kiemelése. Ez azt jelenti, hogy a zsinórt úgy kell elvágni a cápa kiszabadítása érdekében, hogy az még a vízben van, a horog lehetőség szerinti eltávolításához csavarvágó vagy horogeltávolító eszköz használatával, vagy a zsinórnak a horoghoz a lehető legközelebb történő elvágásával (a lehető legkevesebb lógó zsinórt hagyva).

4. Előkészület: Az eszközöket előre elő kell készíteni (pl. vászon- vagy hálós heveder, hordozásra vagy emelésre szolgáló hordágy, az erszényes kerítőhálós halászatban nagy szembőségű háló vagy rács a rakodónyílások vagy fogadógaratok lefedésére, és a horogsoros halászatban hosszú nyelű vágókés és horogeltávolítók, amelyek felsorolása az E. szakaszban található).

A. Általános ajánlások valamennyi halászatra vonatkozóan

1. Ha ez üzembiztonsági szempontból lehetséges, állítsa meg a hajót, vagy csökkentse jelentősen a sebességét.

2. A cápa (hálóba, halászzsinórba stb. való) belegabalyodása esetén – ha ez biztonságosan elvégezhető – óvatosan vágja ki a hálót vagy vágja el a zsinórt, hogy kiszabadítsa a cápát, és azt a lehető leggyorsabban engedje vissza a tengerbe, anélkül, hogy az állathoz a háló vagy a zsinór részei rögzülnének.

3. Amennyiben lehetséges, próbálja megmérni a cápa hosszát, miközben azt a vízben tartja.

4. A harapások megelőzése érdekében helyezzen egy tárgyat – például egy halat vagy egy nagy botot vagy farudat – az állkapocsba.

5. Ha bármilyen okból kifolyólag a fedélzetre kell emelni egy cápát, akkor csökkentse minimálisra a vízbe való visszahelyezéséhez szükséges időt, növelve ezzel a túlélési esélyeket és csökkentve a személyzet tagjait fenyegető veszélyeket.

B. A horogsoros halászat esetében alkalmazandó biztonságos kezelési gyakorlatok

1. A cápát a lehető legközelebb kell hozni a hajóhoz az előkezsinór túlzott megfeszítése nélkül, elkerülve ezzel, hogy egy elszabaduló horog vagy az előkezsinór szakadása miatt a horog, a súlyok és más alkatrészek nagy sebességgel a hajó és a személyzet tagjai felé repüljenek.

2. Rögzítse a horogsor főzsinórjának távolabbi oldalát a hajóhoz annak elkerülésére, hogy a vízben maradt halászeszköz húzza a zsinórt és a cápát.

3. Ha a cápa a horogba akadt, és a horog látható a testben vagy a szájban, horogeltávolító eszközzel vagy hosszú nyelű csavarvágóval távolítsa el a horogszeget, ezt követően pedig távolítsa el a horgot.

4. Ha a horog eltávolítása nem lehetséges, vagy a horog nem látható, a horoghoz a lehető legközelebb vágja el a zsinórt (vagy erősítéket, előkét) (ilyen módon ideális esetben a zsinórból és/vagy előkéből a lehető legkevesebb anyag és semmilyen súly nem marad a cápához rögzítve).

C. Az erszényes kerítőhálós halászat esetében alkalmazandó biztonságos kezelési gyakorlatok

1. Ha az állat az erszényes kerítőhálóban van: A hálót a lehető legmesszebbre előre pásztázza, hogy az esetleges cápákat időben észrevegye, hogy gyorsan tudjon reagálni. Ne emelje fel a cápákat a hálóban a motorblokk irányába. Csökkentse a hajó sebességét, hogy enyhüljön a háló feszessége, és lehetővé tegye a hálóba belegabalyodott cápa eltávolítását a hálóból. Ha szükséges, használjon zsinórvágót a háló elvágásához.

2. Ha az állat a merítőhálóban vagy a fedélzeten van: Használjon erre a célra kialakított, nagy szembőségű teherhálót, vászonhevedert vagy hasonló eszközt. Ha a hajó elrendezése lehetővé teszi, a cápákat úgy is vissza lehet engedni, hogy a merítőhálót közvetlenül a felső fedélzeti korláton lévő nyíláshoz csatlakozó, ferdén felfelé tartott fogadógaratra és visszaengedő rámpára ürítik, anélkül, hogy a cápát a személyzet tagjainak fel kellene emelniük vagy kezelniük kellene.

D. Különös ajánlások és biztonságos kezelési gyakorlatok valamennyi halászatra vonatkozóan

1. Amennyire csak lehetséges, ne emelje ki a cápát a vízből az előkezsinór segítségével – különösen, ha a cápa a horogra akadt –, kivéve, ha a fajazonosításhoz szükséges a cápák kiemelése.

2. A cápákat nem szabad vékony drótok vagy kábelek segítségével, vagy csak a farkuknál fogva felemelni.

3. A cápát nem szabad semmilyen felülethez ütni, például azért, hogy az állatot eltávolítsák a horogsorból.

4. A mélyen benyelt és nem látható horog kiszedését nem szabad megkísérelni.

5. Nem szabad megkísérelni a horognak az előkezsinór hirtelen megrántásával történő eltávolítását.

6. Nem szabad levágni a farkat vagy bármely más testrészt.

7. Nem szabad a cápába lyukat vágni vagy fúrni.

8. Nem szabad a cápát megcsáklyázni vagy megrúgni, vagy a kopoltyúnyílásokba kézzel belenyúlni.

9. Nem szabad a cápát hosszabb időre a napnak kitenni.

10. Ne tekerje az ujjait, a kezét vagy a karját a zsinórba, amikor egy cápát a hajóhoz visz (súlyos sérülést okozhat).

E. Hasznos eszközök a biztonságos kezeléshez és visszaengedéshez:

a) kesztyű (a cápa bőre durva; lehetővé teszi a cápa biztonságos kezelését és védi a személyzet tagjainak kezét a harapástól);

b) törölköző vagy rongy (a cápa szemére tengervízzel átitatott törölköző vagy rongy helyezhető a cápa lecsillapítására);

c) horogeltávolító eszközök (pl. csavart végű horogeltávolító, csavarvágó vagy csípőfogó);

d) cápahám vagy hordágy (szükség esetén);

e) farokkötél (a horogra akadt cápa rögzítéséhez, ha azt el kell távolítani a vízből);

f) tengervizes tömlő (ha arra lehet számítani, hogy 5 percnél tovább fog tartani a cápa visszaengedése, helyezzen tömlőt a szájába, hogy mérsékelt ütemben tengervíz folyjon bele; gondoskodjon arról, hogy a fedélzeti szivattyú több percig működjön, mielőtt a cápa szájába helyezné a tömlőt);

g) mérőeszköz vagy mérési módszer (mérőrúd, előke és úszó, vagy mérőszalag);

h) adatlap valamennyi fogás rögzítéséhez;

i) jelölő felszerelés (adott esetben).

X. MELLÉKLET

Iránymutatások a fad-ok ökológiai hatásának csökkentéséhez az iccat által szabályozott halászati tevékenységek során

1. A FAD-ok felületi szerkezete ne legyen letakarva, vagy ha mégis, akkor csak olyan anyaggal legyen letakarva, amelyek esetében minimális annak a kockázata, hogy a járulékos fogásba tartozó egyedek belegabalyodnak.

2. A FAD felszín alatti alkotóelemei kizárólag olyan anyagokból készülhetnek, amelyekbe nem lehet belegabalyodni (pl. ne legyenek kötélből vagy vászonból).

3. A FAD-ok tervezésekor előnyben kell részesíteni a biológiailag lebomló anyagok használatát.”

IV. MELLÉKLET

„VIII. MELLÉKLET

Megfigyelői programok

I. Nemzeti megfigyelői program

1. A nemzeti megfigyelők feladata általában annak nyomon követése, hogy a halászhajók és a csapdák megfelelnek-e e rendeletnek.

2. Ha a nemzeti megfigyelő fogóhajó fedélzetén teljesít szolgálatot, feljegyzést kell készítenie és jelentést kell tennie a halászati tevékenységről, beleértve különösen a következőket:

   a) a kékúszójú tonhal kifogott egyedeinek száma és tömege a nemzeti megfigyelő becslése szerint (beleértve a járulékos fogásokat is);

   b) a fogás kezelésének módja, például a fedélzeten tartott, az elpusztult állapotban visszadobott vagy az élve visszaengedett egyedek;

   c) a fogás helyszíne a földrajzi hosszúság és szélesség megjelölésével;

   d) az ICCAT különböző halászeszközökről szóló kézikönyvében meghatározottaknak megfelelően a halászati erőkifejtés számszerűsítése (pl. hálókivetések száma, horgok száma);

   e) a fogás dátuma;

   f) annak ellenőrzése, hogy a halászati naplóban szereplő bejegyzések összhangban vannak-e a nemzeti megfigyelőnek a fogásra vonatkozó becslésével.

3. A vontatóhajón szolgálatot teljesítő nemzeti megfigyelőknek:

a) a halak két szállítóketrec közötti mozgatásával járó további áthelyezés esetén:

i. haladéktalanul elemezniük kell a további áthelyezésről készült videofelvételt, hogy megbecsüljék a kékúszójú tonhal áthelyezett egyedeinek számát;

ii. haladéktalanul értesíteniük kell az átadó vontatóhajó lobogója szerinti tagállamok illetékes hatóságait a nemzeti megfigyelő észrevételeiről, beleértve a kékúszójú tonhal egyedeinek a nemzeti megfigyelő által becsült számát, valamint ezzel párhuzamosan a kékúszójú tonhal egyedeinek az átadó vontatóhajó parancsnoka által az ITD-kben bejelentett számát; és

iii. a nemzeti megfigyelők elemzésének eredményeit bele kell foglalniuk az átadó vontatóhajók lobogó szerinti tagállamainak illetékes hatóságai számára készített megfigyelői jelentésekbe;

b) fel kell jegyezniük és a megfigyelői jelentésekben fel kell tüntetniük valamennyi olyan kékúszójútonhal-egyedet, amelyről a szállítási út során észlelték, hogy elpusztult;

c) észlelniük kell és fel kell jegyezniük azon hajókat, amelyekről feltételezik, hogy az ICCAT állományvédelmi intézkedéseivel ellentétes halászati tevékenységet folytatnak; és

d) a vontatási út végén haladéktalanul értesíteniük kell az átadó vontatóhajó lobogója szerinti tagállamok illetékes hatóságait a megfigyelői jelentésekről.

4. A csapdán szolgálatot teljesítő nemzeti megfigyelőknek:

   a) ellenőrizniük kell a csapda szerinti tagállam illetékes hatóságai által kiadott lehalászási engedélyt;

   b) ellenőrizniük kell a halfeldolgozó hajó parancsnoka, a parancsnok képviselője vagy a csapda üzemeltetője által kiállított feldolgozási és/vagy lehalászási nyilatkozatokban szereplő információkat.

5. A nemzeti megfigyelőknek az SCRS ajánlásai alapján tudományos munkát is kell végezniük, így például össze kell gyűjteniük a Bizottság által előírt valamennyi szükséges adatot.

II. ICCAT regionális megfigyelői program

1. Valamennyi tagállam előírja a joghatósága alá tartozó halgazdaságok és csapdák üzemeltetőinek, valamint a joghatósága alá tartozó erszényes kerítőhálós hajók parancsnokainak vagy a parancsnokok képviselőinek, hogy a 39. cikkben meghatározottak szerint regionális ICCAT-megfigyelőt foglalkoztassanak.

2. A regionális ICCAT-megfigyelőket minden év április 1-je előtt vagy a lehető leghamarabb ki kell jelölni, és halgazdaságokban, csapdákon és az ICCAT regionális megfigyelői programját végrehajtó tagállamok lobogója alatt közlekedő erszényes kerítőhálós hajók fedélzetén kell őket elhelyezni. Valamennyi megfigyelő részére ki kell állítani egy kártyaformátumú regionális ICCAT-megfigyelő igazolványt.

3. A regionális ICCAT-megfigyelő, valamint a halászhajó parancsnoka, vagy a halgazdaság vagy csapda üzemeltetője között egy, a jogokat és kötelezettségeket tartalmazó szerződést kell kötni, amelyet mind a két érintett félnek alá kell írnia.

4. Ki kell dolgozni az ICCAT megfigyelői program kézikönyvét.

A. A regionális ICCAT-megfigyelők készségei

Feladataik ellátásához a regionális ICCAT-megfigyelőknek a következő készségekkel kell rendelkezniük:

a) elegendő tapasztalat a fajok és a halászeszközök felismeréséhez;

b) az ICCAT állományvédelmi és állománygazdálkodási intézkedéseinek, valamint az ICCAT képzési iránymutatásainak kielégítő ismerete;

c) jó megfigyelőképesség és a megfigyelések pontos rögzítésére való alkalmasság;

d) videofelvételek elemzésének képessége;

e) a lehetséges mértékig azon lobogó szerinti, halgazdaság vagy csapda helye szerinti tagállam vagy szerződő fél nyelvének kielégítő ismerete, ahol feladataikat ellátják.

B. A regionális ICCAT-megfigyelők kötelezettségei

1. A regionális ICCAT-megfigyelőknek az alábbiaknak kell megfelelniük:

a) elvégezték az ICCAT által kidolgozott iránymutatásokban előírt technikai képzést;

b) valamely tagállam vagy szerződő fél állampolgárai, ugyanakkor – lehetőség szerint – nem állampolgárai a megfigyelt erszényes kerítőhálós hajó lobogó szerinti tagállamának vagy szerződő felének, a megfigyelt halgazdaság vagy csapda helye szerinti tagállamnak vagy szerződő félnek;

c) alkalmasak a II. rész C. szakaszában előírt feladatok elvégzésére;

d) szerepelnek a regionális ICCAT-megfigyelőknek az ICCAT titkársága által vezetett jegyzékében;

e) a kékúszójútonhal-halászatban nem rendelkeznek aktuálisan pénzügyi vagy más érdekeltségekkel.

2. A regionális ICCAT-megfigyelők az erszényes kerítőhálós hajók, a halgazdaságok és a csapdák halászati és áthelyezési műveleteivel kapcsolatos valamennyi információt kötelesek bizalmasan kezelni, és e követelményt – mint a regionális ICCAT-megfigyelői kinevezésük feltételét – írásos formában el kell fogadniuk.

3. A regionális ICCAT-megfigyelőknek meg kell felelniük a lobogó szerinti vagy a halgazdaság helye szerinti azon tagállam vagy szerződő fél törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseiben megállapított követelményeknek, amely joghatóságot gyakorol az olyan hajó, halgazdaság vagy csapda felett, amelyre, illetve amelyhez a regionális ICCAT-megfigyelőket kijelölték.

4. A regionális ICCAT-megfigyelők kötelesek tiszteletben tartani az alá- és fölérendeltségi viszonyokat és azokat az általános magatartási szabályokat, amelyek a hajó, a halgazdaság és a csapda teljes személyzetére vonatkoznak, feltéve, hogy e szabályok nincsenek ellentmondásban a regionális ICCAT-megfigyelőknek az említett program szerinti feladataival, vagy a hajó, a halgazdaság és a csapda személyzetének e mellékletben meghatározott kötelezettségeivel.

C. A regionális ICCAT-megfigyelők feladatai

1. A regionális ICCAT-megfigyelők feladatai különösen a következők:

a) általános feladatként:

i. a kékúszójútonhal-halászati és -tenyésztési műveletek megfigyelése és azok az ICCAT releváns állományvédelmi és állománygazdálkodási intézkedéseinek való megfelelésének nyomon követése;

ii. tudományos munka végzése, például – amennyiben a Bizottság előírja – az SCRS-ajánlások alapján minták, illetve Task II. adatok gyűjtése;

iii. a feltételezhetően az ICCAT állományvédelmi és állománygazdálkodási intézkedéseit sértő halászati tevékenységet folytató hajók észlelése és feljegyzése, továbbá az érintett halászhajó nevének és ICCAT-számának ellenőrzése és feljegyzése;

iv. a Bizottság által meghatározottakkal összhangban bármilyen más feladat ellátása;

b) az erszényes kerítőhálós hajós, illetve a csapdás fogási tevékenységeket illetően:

i. a végzett halászati tevékenységek megfigyelése és jelentése;

ii. a fogások megfigyelése és mennyiségi megbecslése, valamint a halászati naplóba bejegyzett adatok ellenőrzése;

c) az erszényes kerítőhálós hajókról vagy csapdákból szállítóketrecekbe való első áthelyezéseket illetően:

i. a végrehajtott áthelyezési tevékenységek nyilvántartásba vétele és jelentéstétel róluk;

ii. a hajók áthelyezési tevékenység közbeni földrajzi helyzetének ellenőrzése;

iii. adott esetben az érintett áthelyezési művelethez kapcsolódó összes videofelvétel áttekintése és elemzése;

iv. az áthelyezésre kerülő kékúszójútonhal-egyedek számának megbecslése és az eredmény rögzítése az ITD-ben;

v. napi jelentés kiadása az erszényes kerítőhálós hajók áthelyezési tevékenységeiről;

vi. az elvégzett elemzés eredményének feljegyzése és arról jelentéstétel;

vii. a 40. cikkben említett előzetes áthelyezési értesítésben, a 42. cikkben említett ITD-ben és az eBCD-ben szereplő bejegyzések ellenőrzése;

viii. annak ellenőrzése, hogy a 42. cikkben említett ITD továbbításra kerüljön a vontatóhajó parancsnokának, illetve a halgazdaság vagy csapda üzemeltetőjének;

ix. az ellenőrzési célú áthelyezéseket illetően a pecsétek azonosító számának ellenőrzése, valamint annak biztosítása, hogy a pecséteket úgy helyezzék el, hogy megakadályozzák az ajtóknak a pecsétek feltörése nélküli kinyitását;

d) a ketrecbehelyezési műveleteket illetően: a ketrecbe helyezéskor kamerával készült videofelvételek áttekintése a ketrecbe helyezett kékúszójútonhal-egyedek számának meghatározása céljából, mégpedig kellő időben azért, hogy a halgazdaság üzemeltetője kitölthesse a kapcsolódó ketrecbehelyezési nyilatkozatot;

e) az adatok ellenőrzését illetően:

i. az ITD-kben és a ketrecbehelyezési nyilatkozatokban, valamint az eBCD-ben szereplő adatok ellenőrzése és hitelesítése, többek között videofelvételek elemzése révén;

ii. napi jelentés kiadása az erszényes kerítőhálós hajók, a halgazdaságok és a csapdák áthelyezési tevékenységeiről;

iii. amennyiben az adott művelet megfelel az ICCAT állományvédelmi és állománygazdálkodási intézkedéseinek, és az említett dokumentumokban szereplő információk összeegyeztethetők a regionális ICCAT-megfigyelő által tett megfigyelésekkel, az ITD-k, a ketrecbehelyezési nyilatkozatok és az eBCD aláírása úgy, hogy a név és az ICCAT-szám írásképe világos és egyértelmű legyen; vagy egyet nem értés esetén a megfigyelő jelenlétének jelzése a megfelelő ITD-n és ketrecbehelyezési nyilatkozatokon, vagy az érintett eBCD-n, vagy mindkettőn, valamint az egyet nem értés indokai, azon szabályok, illetve eljárások konkrét említésével, amelyeket a regionális ICCAT-megfigyelő véleménye szerint nem tartottak tiszteletben;

f) a visszaengedéseket illetően:

i. a ketrecbe helyezést megelőző visszaengedéseket illetően az erszényes kerítőhálóból vagy a szállítóketrecből való visszaengedési művelet megfigyelése és arról jelentéstétel, a XII. mellékletben foglalt visszaengedési protokollal összhangban;

ii. a ketrecbe helyezést követő visszaengedéseket illetően a halak előzetes elkülönítésének és az azt követő visszaengedési műveletnek a megfigyelése és arról jelentéstétel, a XII. mellékletben foglalt visszaengedési protokollal összhangban ideértve annak ellenőrzését, hogy az előzetes elkülönítésről készült videofelvétel minősége eleget tesz-e a videofelvétel-készítési eljárásokra vonatkozó, a X. mellékletben meghatározott minimumelőírásoknak, valamint a visszaengedett kékúszójútonhal-egyedek számának meghatározását;

iii. mindkét esetben, az érintett tagállam vagy szerződő fél illetékes hatósága által kiadott visszaengedési utasítás ellenőrzése és az átadó vagy a halgazdaság üzemeltetője által kiállított visszaengedési nyilatkozatban szereplő információk hitelesítése;

g) a halgazdaságokban folytatott lehalászási műveleteket illetően:

i. a halgazdaság helye szerinti tagállam vagy szerződő fél illetékes hatósága által kiadott lehalászási engedély ellenőrzése;

ii. a halfeldolgozó hajó parancsnoka vagy annak képviselője, vagy a halgazdaság üzemeltetője által kiállított feldolgozási és lehalászási nyilatkozatokban szereplő információk hitelesítése;

h) a jelentéstételt illetően:

i. annak feljegyzése és ellenőrzése, hogy az egyedeken van-e bármilyen jelölés, a természetes megkülönböztető jegyeket is beleértve, valamint jelentéstétel, ha arra utaló jeleket fedeznek fel, hogy a jelölést nemrégiben eltávolították; az elektronikus jelzővel ellátott valamennyi kékúszójútonhal-egyed esetében teljes körű biológiai minta (otolitok, tövisnyúlvány és genetikai minta) vétele az SCRS által kiadott iránymutatások szerint;

ii. olyan általános jelentések összeállítása, amelyekben egy helyen kerülnek összegyűjtésre a C. szakasz szerint gyűjtött információk, valamint lehetőség biztosítása a halászhajó parancsnokának és a halgazdaság üzemeltetőjének arra, hogy e jelentéseket bármely releváns információval kiegészítsék;

iii. a h) pont ii. alpontjában említett általános jelentések benyújtása az ICCAT regionális megfigyelői programot működtető szervezet részére, az ICCAT titkársága számára a megfigyelés időszakának végétől számított 20 napon belül történő továbbítás céljából;

iv. azon esetekben, amikor a regionális ICCAT-megfigyelő valamely ICCAT-ajánlásnak való potenciális meg nem felelésre vonatkozó megfigyelést tesz, ezt az információt haladéktalanul benyújtja az ICCAT regionális megfigyelői programot működtető szervezetnek, amely haladéktalanul továbbítja azt a lobogó szerinti, a csapda vagy halgazdaság helye szerinti érintett tagállamnak és az ICCAT titkárságának; e célból az ICCAT regionális megfigyelői programot működtető szervezet olyan rendszert állít fel, amelyen keresztül megvalósítható az említett információ biztonságos közlése;

v. amennyire lehetséges, bizonyítékok (pl. fényképek, videofelvételek) szerzése az észlelt potenciális meg nem felelésről, valamint azok csatolása a regionális ICCAT-megfigyelői jelentéshez.

D. A lobogó szerinti, a csapda vagy halgazdaság helye szerinti tagállamok kötelezettségei

1. A lobogó szerinti, a csapda vagy halgazdaság helye szerinti tagállamok gondoskodnak különösen arról, hogy a regionális ICCAT-megfigyelők:

a) kapcsolatba kerülhessenek az erszényes kerítőhálós hajón tartózkodó személyzettel, hozzáférhessenek a halgazdasághoz és csapdához, valamint a halászeszközhöz, továbbá a ketrecberendezésekhez és az ellenőrző kamera felvételeihez;

b) kérésre és annak érdekében, hogy el tudják látni az ICCAT regionális megfigyelői program keretében meghatározott feladatokat, hozzáféréssel rendelkezhessenek a következő berendezésekhez, amennyiben vannak ilyenek azokon a hajókon, amelyekre a megfigyelőket kirendelték:

i. műholdas navigációs berendezés;

ii. használatban lévő radarképernyő;

iii. elektronikus kommunikációs eszközök;

c) a megfigyelőknek a tisztekével azonos szállást biztosítsanak, beleértve az elhelyezést, az élelmezést és a megfelelő szaniterhelyiségek biztosítását;

d) a megfigyelőknek megfelelő helyet biztosítsanak a parancsnoki hídon vagy a kormányosfülkében az adminisztratív munka elvégzésére, valamint a fedélzeten a megfigyelői feladatok ellátására.

2. A lobogó szerinti, a csapda vagy halgazdaság helye szerinti tagállamok biztosítják, hogy a parancsnokok, a személyzet tagjai, valamint a halgazdaságok, a csapdák és a hajók tulajdonosai ne akadályozzák, ne fenyegessék, ne zavarják, ne befolyásolják, ne vesztegessék meg vagy ne kíséreljék meg megvesztegetni a regionális ICCAT-megfigyelőket a regionális ICCAT-megfigyelői feladatok teljesítése során.

3. Az adatokra esetlegesen vonatkozó, alkalmazandó titoktartási követelményekkel összhangban lévő módon a lobogó szerinti, a csapda vagy halgazdaság helye szerinti tagállamok rendelkezésére kell bocsátani a halászati útra vonatkozó minden nyers adatot, összefoglalót és jelentést. A regionális ICCAT-megfigyelői jelentéseket be kell nyújtani a Megfelelési Bizottságnak és az SCRS-nek.

4. Az azon lobogó szerinti, azon halgazdaság vagy csapda helye szerinti tagállamok illetékes hatóságai, ahol a regionális ICCAT-megfigyelő a megfigyelői szolgáltatásokat nyújtja, kérhetik a megfigyelő leváltását, amennyiben bizonyítékkal rendelkeznek arra nézve, hogy a regionális ICCAT-megfigyelő nem teljesíti az e rendelet szerinti kötelezettségeket, vagy nem megfelelően végzi el az e rendelet szerinti feladatokat. Minden ilyen esetet jelenteni kell a 2. testületnek.

E. Díjak és szervezés

1. Az ICCAT regionális megfigyelői program végrehajtásának költségeit a halgazdaságok és csapdák üzemeltetőinek, valamint az erszényes kerítőhálós hajók tulajdonosainak kell finanszírozniuk. A díjakat a program összköltsége alapján kell kiszámítani, és azokat az ICCAT titkárságának egy külön számlájára kell befizetni, amelyet az ICCAT regionális megfigyelői program végrehajtásához használnak.

2. Nem rendelhető ki regionális ICCAT-megfigyelő olyan hajóra, csapdához vagy halgazdasághoz, amelyre vonatkozóan az e melléklet szerint kötelező díjakat nem fizették meg.”

V. MELLÉKLET

„XIII. MELLÉKLET

Az elpusztult vagy elveszített halak kezelése

A. Az elpusztult vagy elveszített kékúszójú tonhal nyilvántartásba vétele

1. Az e rendelet alapján szabályozott bármely művelet során elpusztult kékúszójútonhal-egyedek számát áthelyezési művelet és a kapcsolódó szállítás esetében az átadó üzemeltetőnek, ketrecbehelyezési művelet vagy tenyésztési tevékenységek esetében pedig a halgazdaság üzemeltetőjének jelentenie kell, és azt le kell vonni az érintett tagállam vonatkozó kvótájából.

2. E melléklet alkalmazása céljából »elveszített halak« alatt azon hiányzó kékúszójútonhal-egyedek értendők, amelyek az e rendelet 50. cikkében említett vizsgálat során észlelt esetleges eltérések után nem indokolhatók elpusztult egyedekként.

B. A kifogás és az első áthelyezés során elpusztuló halak kezelése

1. A kifogás, valamint az erszényes kerítőhálós hajóról vagy a csapdából való első áthelyezés során elpusztult kékúszójútonhal-egyedeket fel kell jegyezni az erszényes kerítőhálós hajó halászati naplójában vagy a csapdára vonatkozó napi fogási jelentésben, valamint jelenteni kell őket az ITD-ben és az eBCD 4. szakaszában (Áthelyezési információk).

2. Az eBCD-t a vontatóhajó parancsnokának rendelkezésére kell bocsátani, kitöltve a 2. szakaszt (Fogási információk), a 3. szakaszt (Kereskedelmi információk) és a 4. szakaszt (Áthelyezési információk), ideértve az »elpusztult halak«-ra vonatkozó alszakaszokat is.

3. Az eBCD 2. szakaszában (Fogási információk) az összes kifogott kékúszójútonhal-egyedet fel kell tüntetni. Az eBCD 3. szakaszában (Kereskedelmi információk) és 4. szakaszában (Áthelyezési információk) jelentett teljes mennyiségeknek (beleértve az »elpusztult halak«-ra vonatkozó alszakaszokat is) meg kell egyezniük az eBCD 2. szakaszában (Fogási információk) jelentett mennyiségekkel, miután levonásra került a kifogás és az áthelyezés befejeződése között megfigyelt összes mortalitás.

4. Az eBCD-t e rendeletnek megfelelően az ITD-nek kell kísérnie.

5. Az eBCD-nek a kitöltött 8. szakaszt (Kereskedelmi információk) is tartalmazó példányát teljesen ki kell tölteni, majd továbbítani kell azon kisegítő hajó parancsnokának, amelyik az elpusztult kékúszójú tonhalakat partra szállítja (vagy a fogóhajón vagy csapdán kell megőrizni, ha az közvetlenül a parton köt ki). Az említett elpusztult halakat és az eBCD említett példányát az ITD egy példányának kell kísérnie.

6. Az elpusztult halak mennyiségeit fel kell jegyezni a fogást ejtő fogóhajó eBCD-jébe, közös halászati műveletek esetében pedig vagy a részt vevő fogóhajók, vagy egy, a közös halászati műveletekben részt vevő, más lobogó alatt közlekedő hajó eBCD-jébe.

C. A további áthelyezések és szállítási műveletek során elpusztuló vagy elvesző halak kezelése

1. A vontatóhajók parancsnokainak az F. szakaszban biztosított minta használatával jelenteniük kell a szállítás során elpusztult valamennyi kékúszójútonhal-egyedet. A vontatóhajó parancsnokának minden egyes alkalommal, amikor elpusztult vagy elveszített halat észlelnek, külön sort kell kitöltenie.

2. További áthelyezések esetében az átadó vontatóhajó parancsnoka köteles a kékúszójú tonhalat átvevő vontatóhajó parancsnokának a rendelkezésére bocsátani a jelentés eredeti példányát, annak másodpéldányát pedig a kampány időtartamára a fedélzeten kell, hogy tartsa.

3. Szállítóketrecnek a rendeltetési halgazdaságba való megérkezésekor a vontatóhajó parancsnokának az F. szakaszban biztosított minta használatával a halgazdaságért felelős, a halgazdaság helye szerinti tagállam vagy szerződő fél illetékes hatóságának a rendelkezésére kell bocsátania az elpusztult halakra vonatkozó jelentések teljes sorozatát.

4. A lobogó szerinti vagy a csapda helye szerinti tagállam által meghatározandó kvótafelhasználás céljából a szállítás során elpusztult vagy elveszített halak tömegét a következőképpen kell értékelni:

   a) az elpusztult halak esetében:

      i. kirakodás esetén a kirakodáskori tényleges tömeg alkalmazandó;

      ii. visszadobott elpusztult halak esetében a kékúszójútonhal-egyedek ketrecbe helyezésekor megállapított átlagos tömege alkalmazandó a visszadobott kékúszójútonhal-egyedek számára;

   b) az 50. cikkben említett vizsgálat idején egyéb módon elveszített halaknak tekintett halak esetében a kékúszójútonhal-egyedek ketrecbe helyezésekor megállapított átlagos tömege alkalmazandó az elveszített halaknak tekintett kékúszójútonhal-egyedek számára, ahogyan azt a lobogó szerinti vagy a csapda helye szerinti tagállam illetékes hatósága az említett vizsgálat összefüggésében az első áthelyezésről készült videofelvétel általa történő elemzésének eredményeként meghatározza.

D. A ketrecbehelyezési műveletek során elpusztuló halak kezelése

A ketrecbehelyezési műveletek során elpusztult halakat a halgazdaság üzemeltetőjének a ketrecbehelyezési nyilatkozaton jelentenie kell. A halgazdaság helye szerinti tagállam illetékes hatósága biztosítja, hogy a ketrecbehelyezési műveletek során elpusztult kékúszójútonhal-egyedek számát és tömegét az eBCD 6. szakaszának (Tenyésztési információk) megfelelő alszakaszában jelentsék.

E. A tenyésztési tevékenységek során elpusztuló vagy elvesző halak kezelése

A halgazdaságokban elpusztult vagy elveszített, illetve azokból eltűnt halakat – ideértve az állítólagosan ellopott vagy elszabadult halakat is – a halgazdaság üzemeltetőjének haladéktalanul jelentenie kell a halgazdaság helye szerinti tagállam illetékes hatóságának azt követően, hogy észlelték a halak elpusztulását vagy elveszítését. A halgazdaság üzemeltetőjének jelentéséhez mellékelni kell az azt alátámasztó, szükséges bizonyítékokat (pl. az ellopott hal miatt tett feljelentés, a ketrecet ért kár esetén kárjelentés). Az említett jelentés kézhezvételét követően a halgazdaság helye szerinti tagállam illetékes hatósága elvégzi a szükséges változtatásokat vagy törlést az érintett eBCD tekintetében (az eBCD-rendszerben történt szükséges fejleményeket követve).

F. Jelentéstételi minta

Jelentés a további áthelyezések és vontatási műveletek során elpusztult halakról		
Vontatóhajó	Név	
	ICCAT-szám és lobogó	
	ITD száma és a ketrec száma	
	A parancsnok neve	
Fogóhajó(k)/csapda	Hajó(k) neve / csapda	
	ICCAT-szám és a közös halászati művelet száma	
	eBCD-szám(ok)	
Korábbi vontató-hajó (ha volt)	Név	
	ICCAT-szám és lobogó	
	ITD száma és a ketrec száma	
	Az elpusztultként jelentett kékúszójú tonhalak teljes száma*	
Rendeltetési hely szerinti halgazdaság	Szerződő fél / Név / ICCAT-szám	
Dátum	Elpusztult kékúszójú tonhalak száma	A parancsnok aláírása
ÖSSZESEN		

* További áthelyezések esetében az átadó vontatóhajó parancsnoka köteles az átvevő vontatóhajó parancsnokának a rendelkezésére bocsátani a mortalitási jelentés eredeti példányát.”

VI. MELLÉKLET

„XVa. MELLÉKLET

A szállítóketrecek pecséttel való lezárását célzó műveletekkel kapcsolatos eljárás

1. Az ICCAT regionális megfigyelői programot működtető szervezet és a tagállamok illetékes hatóságai az erszényes kerítőhálós hajón, csapdán vagy vontatóhajón történő telepítésük előtt legalább 25 ICCAT-pecsétet biztosítanak a felelősségi körükbe tartozó valamennyi regionális és nemzeti ICCAT-megfigyelő számára, továbbá nyilvántartást vezetnek a biztosított és a felhasznált pecsétekről.

2. A ketrecek pecséttel való lezárása az átadó üzemeltető felelőssége. E célból minden ketrec ajtaján legalább három pecsétet kell elhelyezni, olyan módon, hogy az ajtókat ne lehessen a pecsétek feltörése nélkül kinyitni.

3. A pecséttel való lezárást célzó műveletről az átadó üzemeltetőnek videofelvételt kell készítenie, amelynek lehetővé kell tennie a pecsétek azonosítását és annak ellenőrzését, hogy a pecséteket megfelelően helyezték-e el. A videofelvételnek meg kell felelnie a videofelvétel-készítési eljárásokra vonatkozó, a X. mellékletben meghatározott minimumelőírásoknak. A halakkal együtt az érintett videofelvételt is el kell juttatni a rendeltetés helye szerinti halgazdaságba. Az átadó hajók fedélzetén vagy a csapdákon meg kell őrizni a videofelvétel másolatát, és annak ellenőrzési célokból a halászati kampány ideje alatt bármikor hozzáférhetőnek kell lennie. A videofelvételek másolatát az erszényes kerítőhálós hajó fedélzetén vagy a csapdán tartózkodó regionális ICCAT-megfigyelő vagy az átvevő vontatóhajón tartózkodó nemzeti megfigyelő rendelkezésére kell bocsátani, hogy továbbíthassa azt a tagállam vagy a szerződő fél illetékes hatóságának vagy annak a regionális ICCAT-megfigyelőnek, aki a későbbi, ellenőrzési célú áthelyezéskor jelen lesz.

4. A későbbi, ellenőrzési célú áthelyezésről készült videofelvételnek tartalmaznia kell a pecsétfeltörési műveletet, amelyet úgy kell elvégezni, hogy lehetővé tegye a pecsétek azonosítását és annak ellenőrzését, hogy a pecséteket nem manipulálták-e.

XVb. MELLÉKLET

A feldolgozási nyilatkozat és a lehalászási nyilatkozat mintája

Feldolgozás / lehalászás (karikázza be)
A lehalászás dátuma (éé.hh.nn.): / /
Halgazdaság / csapda (karikázza be)
Ketrec(ek) száma(i):
Lehalászott egyedek száma:
A lehalászott kékúszójú tonhalak élőtömege kg-ban:
A lehalászott kékúszójú tonhalak feldolgozott tömege kg-ban:
A lehalászott kékúszójú tonhalhoz tartozó eBCD-szám(ok):
A műveletben részt vevő kisegítő hajók adatai: Név: Lobogó: ICCAT nyilvántartási szám:
A lehalászott tonhal rendeltetése (export, helyi piac, egyéb) (karikázza be) Ha egyéb, nevezze meg:
A nemzeti megfigyelő vagy adott esetben a regionális ICCAT-megfigyelő általi hitelesítés: Megfigyelő neve: ICCAT-szám: Aláírás:

”